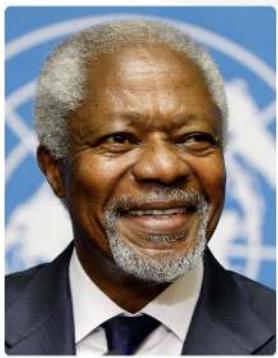

SREE CHITRA THIRUNAL COLLEGE OF ENGINEERING PAPPANAMCODE, THIRUVANANTHAPURAM

ഉടന്തുവിം ധരിതിയിൽ നിന്നുയിർത്തുവന ജനതയ്ക്ക്
ഉയിരുകാത്ത ചുമലിലേറിയ നാടിന്റെ നാവികസേനയ്ക്ക്
ഉറവരോളം ചേർത്തുപിടിച്ച വ്യാധികാല ശുശ്രൂഷകർക്ക്
കർമ്മങ്ങളെയും കർമ്മബന്ധങ്ങളെയും സാക്ഷിയാക്കി
അശാന്തിപരവുങ്ങളിൽ പെട്ടുപോയവർക്ക്
കാലം കാത്തുവച്ച വസന്തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചുവന്നുപഴുത്ത
ആലകളിൽ എതിനെടങ്ങുന്നവർക്ക്
അവിടങ്ങളിൽ നിന്നുയിർക്കാളള്ളുന ആയിരം തീച്ചിറക്കുർക്ക്...

In Memoriam

KOFI ANNAN

CAPTAIN RAJU

ആര്യോധിയ എൻ
M.Tech Signal Processing (ECE)

BALABHASKAR

STAN LEE

SIMON BRITTO

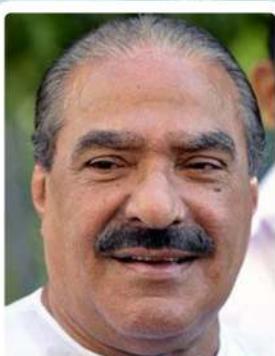
LENIN RAJENDRAN

MANOHAR PARRIKAR

ASHITHA

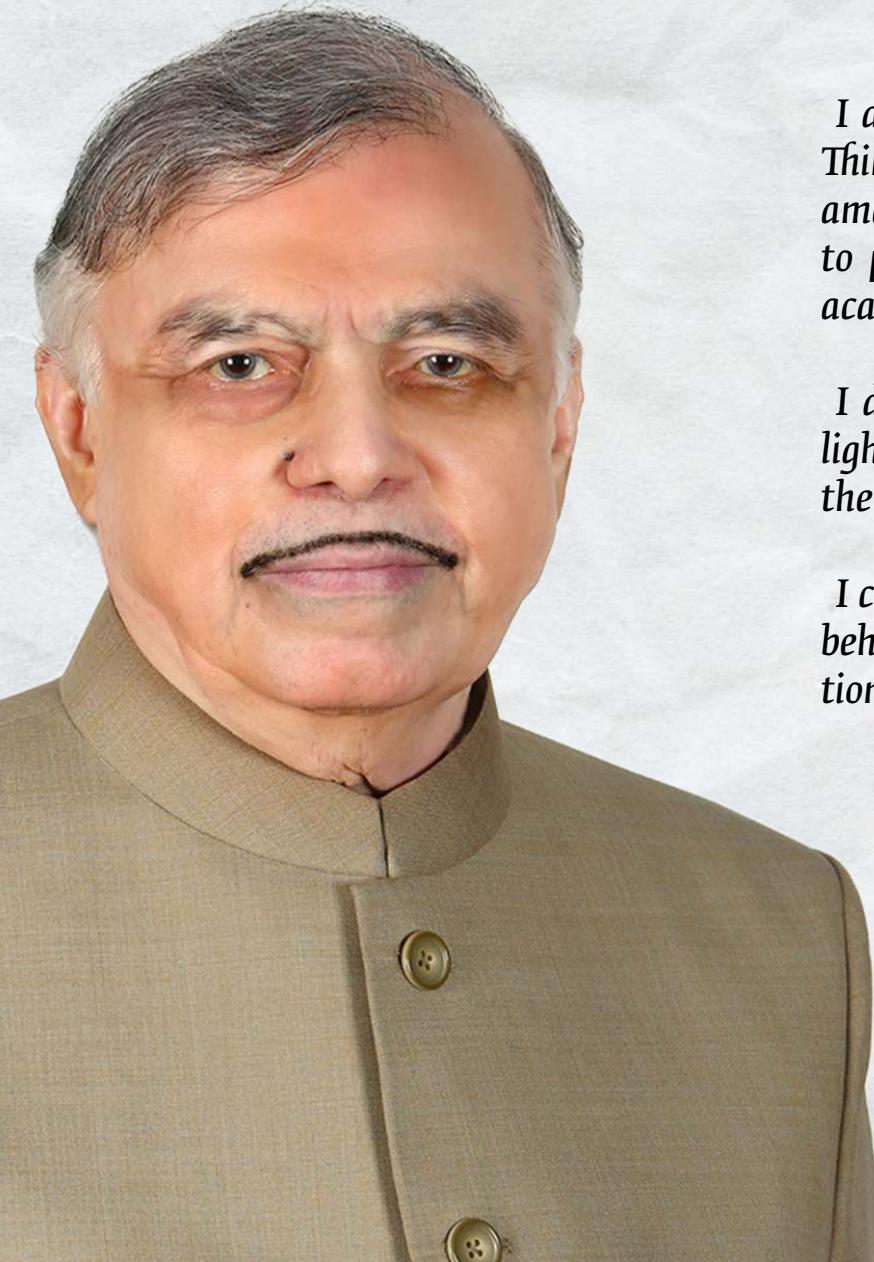
K. M. MANI

M.J. RADHAKRISHNAN

Governor's Message

I am glad to know that the Sree Chitra Thirunal College of Engineering, Pappanamcode, Thiruvananthapuram proposes to publish its College Magazine for the academic year 2018-19.

I do hope that the magazine will highlight the creative and artistic talents of the students.

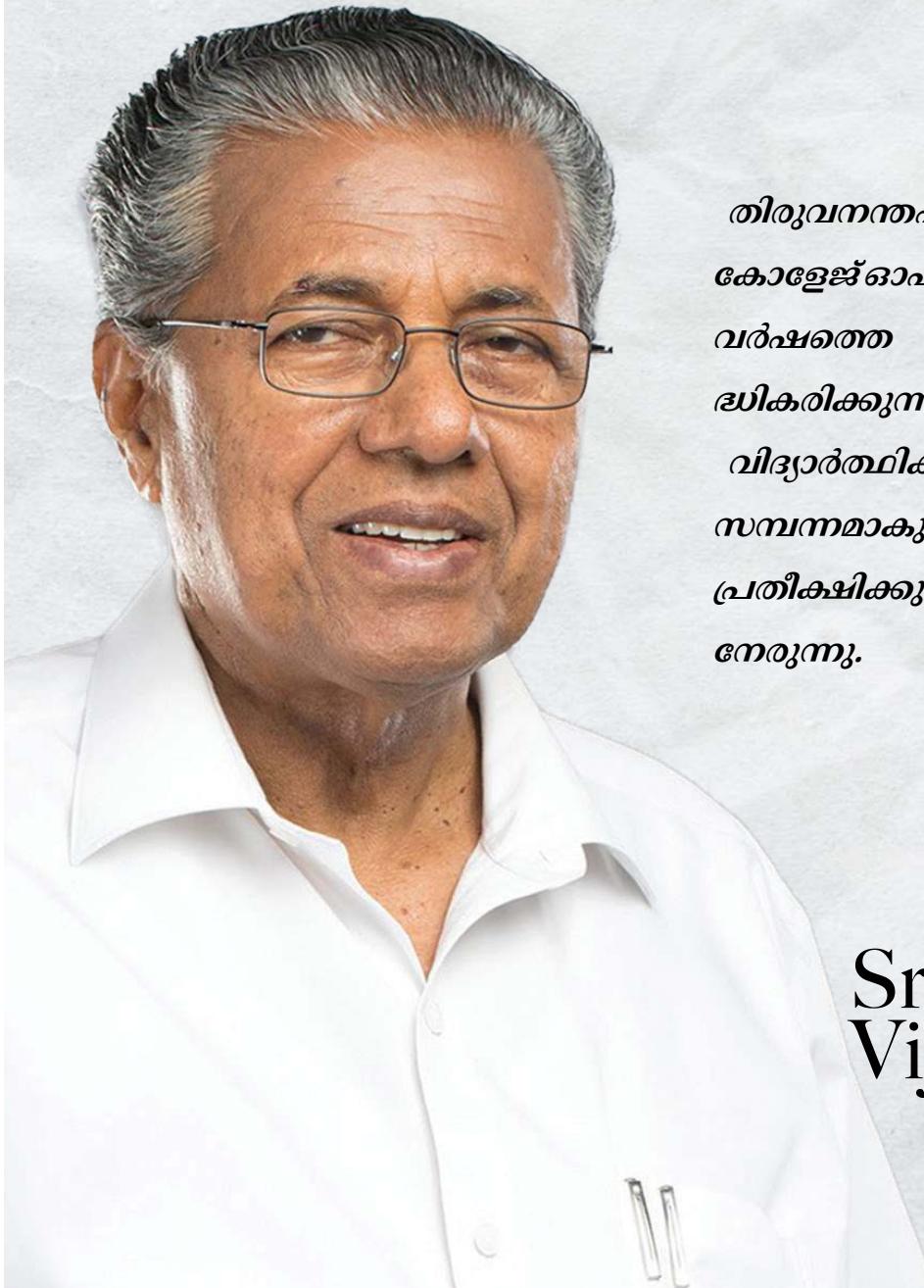
I convey my hearty greetings to everyone behind this venture and wish the publication all success.

P. S.

**Justice (Retd.)
P. Sathasivam**

Chief Minister's Message

തിരുവനന്തപുരം പാപ്പന്നകോട് എസ്.എം.എൽ.എ
കോളേജ് ഓഫ് എഞ്ചിനീയറിംഗ് ഇൻഡസ്ട്രിലുകളുടെ
വർഷത്തെ കോളേജ് മാഗസിൻ പ്രസി
ഡിക്യൂറ്റിക്യൂട്ടു എന്നവിനെത്തീൽ സന്ദേശം.
വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സർവ്വാത്മക ചൗകളാൽ
സമ്പന്നമാക്കും മാഗസിൻ എന്ന്
പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എല്ലാ ഭാവുകങ്ങളും
സേരുന്നു.

Sri. Pinarayi
Vijayan

Transport Minister's Message

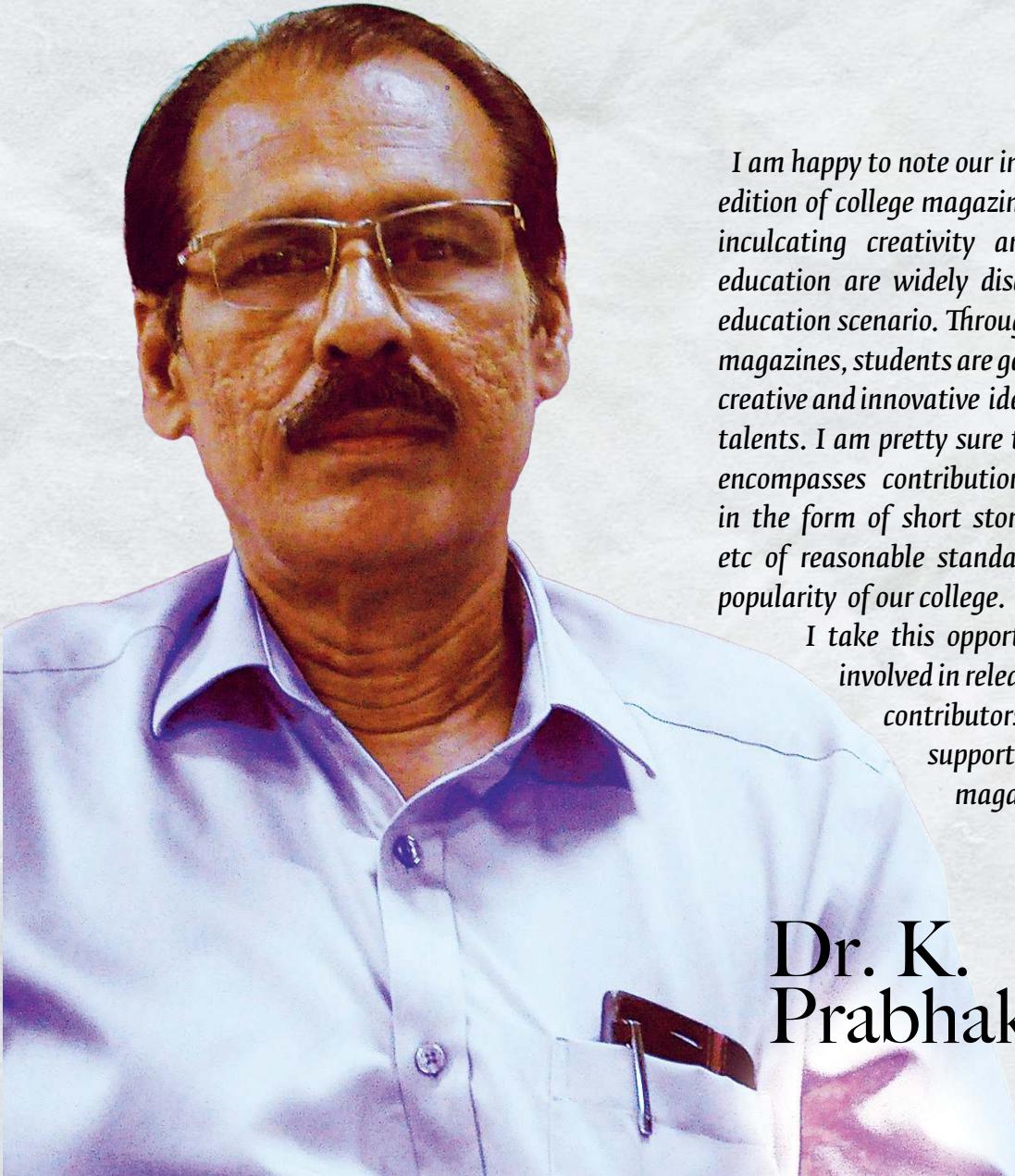
ശ്രീ ചിത്തിര തിരുനാൾ കോളേജ് ഓഫ് എഞ്ചിനീയറിംഗ്, 2018-19 അധ്യയന വർഷത്തിൽ ഒരു മാഗസിൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നവെന്നറിഞ്ഞതിൽ വളരെ സന്തോഷം. സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസ റംഗത്ത് രണ്ടു ദശാഖ്യത്തിലേറേക്കാലമായി മികവിരുദ്ധ നിറവിൽ നിൽക്കുന്ന നമ്മുടെ കോളേജ്, പാര്യതര പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂം തങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നവെന്നത് ധ്രാഫനിയമാണ്.

എഴുത്തും വായനയും കൈവിടാത്ത, മുല്യബോധമുള്ള ഒരു തലമുറയുടെ വകുതാകളായി ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും മാറ്റേണ്ടതുണ്ട്. അതിന് വഴിതെളിയിക്കുന്ന ഈ മാഗസിൻ സർഗ്ഗവെദ്വത്താൽ സുന്ദരതരമായി തീരുടു എന്നാശംസിക്കുന്നു.

Sri. A. K.
Saseendran

Principal's Message

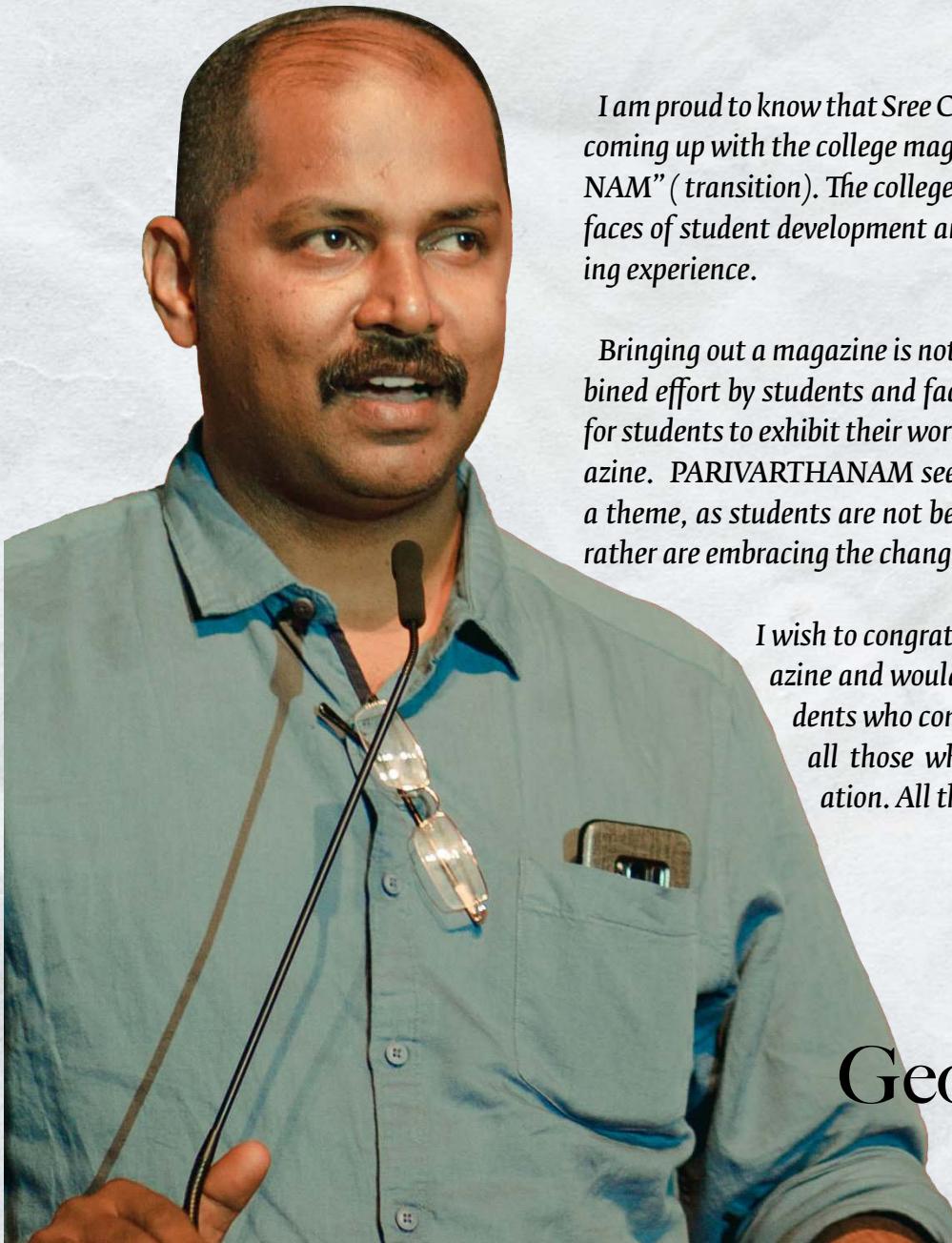
I am happy to note our institution is publishing the 8th edition of college magazine this year. The importance of inculcating creativity and innovations in professional education are widely discussed in Indian professional education scenario. Through publications such as college magazines, students are getting a chance to express their creative and innovative ideas by sharpening their inborn talents. I am pretty sure that this year's magazine also encompasses contributions from students and staffs in the form of short stories, poems, technical writing etc of reasonable standard and quality reflecting the popularity of our college.

I take this opportunity to wish all the people involved in releasing the magazine and also all contributors for their sincere efforts and support to make a wonderful college magazine.

Dr. K.
Prabhakaran Nair

Union Advisor's Message

I am proud to know that Sree Chitra Thirunal College of Engineering is coming up with the college magazine with the theme "PARIVARTHANAM" (transition). The college magazine mirrors the different vibrant faces of student development and hence turns out to be a very rewarding experience.

Bringing out a magazine is not an easy task but is a venture of a combined effort by students and faculty. It provides an ample opportunity for students to exhibit their works through columns of the college magazine. PARIVARTHANAM seems extremely relative and accurate as a theme, as students are not being reluctant to accept transitions but rather are embracing the changes that make them what they are.

I wish to congratulate the entire team behind this magazine and would like to thank the editorial board, students who contributed for the magazine, faculty and all those who worked behind this wonderful creation. All the best.

George M Joseph

EDITORIAL BOARD

Aditya Suresh

Abhijith Mohanachandran

Jithin DS

Adithya S

Akash SS

Abhijith Vyshnav MS

Sanjana Scaria Mannanal

Manju M

Gokul Anilkumar

Shona Maria Shaji

Akshay AJ

Arundhathi Krishna

Aswin AS

Athul Jayakumar

Ashir Ali

Aadith R

Design Team

Jithin DS
Abhijith Mohanachandran
Satheesh
Adithya S
Ashir Ali
Allen Souj

Cover Page

Abhijith Vyshnav MS

Illustration

Gokul Anilkumar
Sabari VB
Medha Padmakumar
Advaith JJ
Aravind SR
Aravind A Nair
Anjitha AS

Photography Team

Niyaz Mohammed Nizam
Aadith R
Neeraj S Dharan
Athul Jayakumar
Shafi Shernas

Special Thanks

Dr. Jayasudha J. S
Dean of Academics
Prof. Sarathchandradas
Dean of PG Studies
Dr. R. Ajith
Dean of Student affairs
S Sureshkumar
Administrative officer
Biju VA
Junior Superintendent, SCTCE
Asha R.P
Confidential Assistant

Special Regards

Brahmadatha MR
Shilpa Mohan
Anna Mariam
Mohammed Rifay
Anzil Mohammed Ansar
N Afzal
Abhinav MS
Gautham G Ajith
Anandu Chandran
Ashiq Shyam
Sohan Thomas Stanley
Nandu Sivanarayanan
Arjun DS
A Anujith
Akhila Ajith

EDITORIAL

We went through one of the most eventful times in the history of our state. We saw how humanity stopped being a raw ideal and how it metamorphosized into being a catalyst for resurgence and survival of hundreds of people. To quote an anonymous writer on the internet, "The next evolutionary move for the humankind is to move from human to kind", this duly encapsulates what the humankind is capable of accomplishing.

"തീച്ചിരകൾ ആല" is a tribute to the harbingers of change, the ones that catalysed a resurgence that will duly take its place in the annals of our state's history. Even while embracing our societal rubrics, the magazine is a product of robust transition.

We are proud to introduce the newest entrant in an irrefutably prestigious line of magazines created by a community of people who cherished and celebrated the written word.

Forever SCT's.

NIEL GEORGE VARGHESE
Student Editor

പോരാട്ടത്തിന്റെയും പ്രതിരോധത്തിന്റെയും
 അതിജീവനത്തിന്റെയും വർഷമാണ് കടമ്പോക്കുന്നത്.
 അവധിയായ പ്രതിസന്ധികളെ നേരിട്ടുനോഴും ഈ ജനത്തെ
 ആകെ ചേർത്തുനിർത്തിയത് ജാതി-മത-വർഗ്ഗ-വർഗ്ഗ
 ചിന്തകൾപ്പുറമുള്ള ഒത്തൊരുമ തന്നെയാണ്. ആ
 ഒത്തൊരുമയുടെ സ്ഥരണിക തിരക്കാനുള്ള എളിയ്ശ്രമമാണ്
 നമ്മുടെ കലാലയത്തിന്റെ ഈ കലാസ്യാശ്രി. എക്കാലവും
 സമൃദ്ധതോടുള്ള പ്രതിബദ്ധതയും ഉത്തരവാദിത്തവും
 കാത്തുസുക്ഷിച്ച കലാലയമാണ് നമ്മുടെ. ഈ
 'തീച്ചിറക്കൻ ആല'യുടെ പുർണ്ണതയ്ക്കായി പ്രവർത്തിച്ച എല്ലാ
 സഹായകരക്കും നന്ദി.
 ഇനിയെല്ലാം അനുവാചകർക്കാണ്.
 വായിക്കുക...വിലതിരുത്തുക...വിമർശിക്കുക....
 നന്ദി.

COLLEGE MAGAZINE & PUBLICATION COMMITTEE

Smt. Bindu V
Convenor

Smt. Preeja V
Co-Convenor

Dr. S.H.Anilkumar

Srmt. Sandhya L

Sri. Baji K

Sri. Nebu Jacob

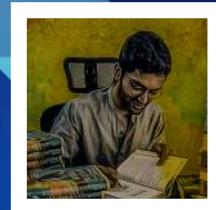

Sri. Arun G.K

CONTENTS

16 മഴവില്പ്

34 Rewriting history

44 ചുവന്ന
മുകളുത്തി

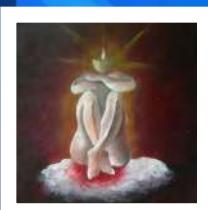
52 ആകാശത്തിന്റെ
പോദ്യം

55 Dear Father

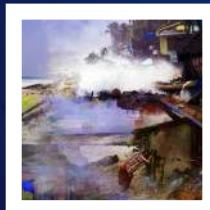
72 What the winds
whispered in
my ears

76 മത വ്യാകരണത്തെ
സ്വത്വി അയിത്തു

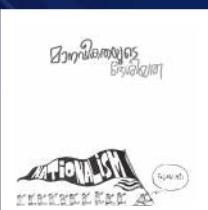
80 The Perfect
Facade

113 കേരളത്തിന്റെ
സാവിക്കേണ്ട
ഇവിടെയുണ്ട്

117 Another
Moon

119 മാനവികതയുടെ
ദേശവിയത്

124 നിപ

COLLEGE UNION 2018 -'19

Akash Ashokan
Chairman

Aiswarya SV
Vice Chairperson

George M Joseph
Advisor to the College Union

Anandu Chandran
General Secretary

Arun Kumar U
Arts Club Secretary

Sharath Krishnan S
Sports Secretary

Niel George Varghese
Magazine Editor

Nilshad N L
UUC 1

Sreehari Ramachandran
UUC 2

Rameez A S
Fourth Year Representative

Ampadi Krishnan
Third Year Representative

Swaraj K
Second Year Representative

Abin Sabu Mohamed
First Year Representative

Abhishek S
Mech Association Secretary

Vishal V
Auto Association Secretary

Thanush NS
Production Association Secretary

Raoof Naushad
EC Association Secretary

Abhilash JJ
CS Association Secretary

Meghana Sarat
BT Association Secretary

Gayatri S Kumar
Lady Representative 1

Hitha Krishnan
Lady Representative 2

Sambhu C
1st year MTech Representative

Ajayanth B
2nd year MTech Representative

FROM THE CHAIRMAN'S DESK

പ്രിയപ്പെട്ട SCTians,

ഓരോ നിമിഷവും ആദ്ദോഷിച്ചും ശരികളോട് എറക്കപ്പെട്ടും തെറ്റിനോട് കലാപിച്ചും എക്കാലവും സജീവമാണ് SCT. ഇക്കഴിത്തെ ഒരു വർഷക്കാലവും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല. കലാലയത്തിനുകൂടും, പുറത്തുമായി ഒട്ടവയി ഇടപെടലുകൾ നടത്താൻ നമുകൾ സാധിച്ചു.. തികഞ്ഞെത്തു ആത്മസംശ്യോധനയാണ് കഴിത്തെ ഒരു വർഷത്തെ കൂട്ടായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് തിരിത്തു നോക്കുന്നത്.

നമ്മുടെ നാട് സമാനതകളില്ലാത്ത ഭൂരേത്തതിലൂടെ കടന്നു പോയ നിമിഷങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്ന നിലയിലുള്ള സാമൂഹിക ഉത്തരവാദിത്വം തിരിച്ചറിഞ്ഞത്, ആരിതതിലകപ്പെട്ടവർക്ക് കൈത്താഞ്ഞായി മാറാൻ നമ്മുടെ കലാലയത്തിന് സാധിച്ചു. എഞ്ചിനീയറിംഗ് എന്ന കേവല ബിരുദത്തിന്പുറത്തേക്ക് ഒരു സാമൂഹിക ജീവി എന്ന നിലയിലുള്ള വികാസമാണ് ഈ കലാലയത്തിനുകൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്. ആ സാമൂഹിക പ്രതിബുദ്ധതയും, ഉത്തരവാദിത്തബോധവുമാണ് ഇത്തരയെ സജീവമായ SCTയെ സ്വീകൃതമാക്കുന്നത്.

സർഗ്ഗും, ചിത്രം, താളവും കുർട്ടുമെല്ലാം കുടുതൽ ഭേദഗതിയായി ആദ്ദോഷിക്കപ്പെട്ടു. വർഷങ്ങൾ ഓരോന്ന് കഴിയുന്നോഴ്ചാം എല്ലാ മേഖലയിലും ഈ ചെറിയ വലിയ കലാലയം മുന്നോട്ടു മാത്രമേ പോയിട്ടുള്ളൂ. കഴിത്തെ ഒരു വർഷക്കാലവും തുടർന്ന് ആ പ്രയാണത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഉദ്ഘാടനം ആയിരിന്നു കോളേജിനു ലഭിച്ച NBA അക്കൗഡിറ്റേഷൻ. 25ആം വർഷത്തിലേക്ക് കടക്കുന്നോൾ അക്കാദമിക് -അക്കാദമിക്കേതര റംഗങ്ങളിൽ കുടുതൽ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കാൻ നമുകൾ സാധിക്കണം.

ഈന്നീ വേളയിൽ കഴിത്തെ ഒരുവർഷക്കാലം കുടെ നിന്ന് പ്രവർത്തിച്ച ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട യുണിയൻ അംഗങ്ങളോടും വിദ്യാർത്ഥി സുഹൃത്തുക്കളോടും അധ്യാപകരോടും അഞ്ചേയറ്റും നന്ദിയും കടപ്പാടും അറിയിക്കുകയാണ്. എല്ലാത്തിനുമുപരി എന്നും അതഭൂതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഓരോ SCTian നോടും തങ്ങളിൽ അർപ്പിച്ച വിശ്വാസത്തിനും അഭിപ്രായം ഉള്ളവരായും, ആ അഭിപ്രായം തുറന്നു പറയാൻ സ്വാത്രത്വം ഉള്ളവരായും SCT എന്നും ശബ്ദിച്ചുകൊണ്ടതിരിക്കേണ്ട...

ആകാശം അശോകൻ

വിക്രയമായ പുഴുവിനുമൊരുനാൾ
രൂപാന്തരീകരണം സംഭവിക്കും.
അതിലും അത്വര്യം ഉള്ളവാക്കുന്ന-
ചിരകുവിരിച്ചത് പറന്നുയരും.
മാറം അനിവാര്യമാണ്.
മാറമാക്കണം നിന്റെ നാഴികക്കല്ല്.

മാറ്റവില്ല

"നീലാകാശം ഇടക്ക് മേഖം നിരന്തരം വെളുക്കാറുണ്ട്.
ഇടക്കൈക്കിലും ഇത് പോലെ എഴു നിറവുള്ള പേരാ ചുറ്റി
വിരിക്കാറുണ്ട്..ഈ ലോകം നിങ്ങളുടെയ് ബാതുമല്ല
നിങ്ങളുടെയ് കൂടിയാണ്...“

illustration: Aravind S R, R6

30 രോ രാത്രിയിലും ഈ മാറിരെ ചുട്ടേറ്റ് കിടക്കുമ്പോൾ സ്നേഹം നിറഞ്ഞുകവി ഞീ നിന്റെ ഹ്യാച്യത്തിന്റെ സ്പന്ദനം എനിക്ക് കേൾക്കാൻ കഴിയാറുണ്ട്.നീ എനെ ഏതു മാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടാവണെ അതിങ്ങനെ അണംപൊട്ടി ഒരു കണമെക്കിൽ...”

വികാരാധിനനായി ഞാൻ അവന്റെ കബ്ജ്ഹിൽ നോക്കി.പ്രണയത്തിന്റെ തിരുമുറിവുകൾ കബ്ജ്ഹിൽ നന്നഞ്ഞു കുതിർന്ന് അവന്റെ കവിജ്ഞിലുടെ ഒഴുകിയിറങ്കി.രാത്രിരം തവണ ഞാനി രംഗം കണ്ണുകഴിഞ്ഞതാണ്.സ്നേഹം എററെ ആകുമ്പോൾ എന്റെ വായിൽ നിന്ന് കവിത ഒഴുകും.അവന്റെ കബ്ജ്ഹി നിരയും.അങ്ങനെ ആണ് തങ്ങൾ സ്നേഹിക്കാറുള്ളത്, സ്നേഹം പകുവക്കാറുള്ളത്.

കട്ടിലിനു തൊട്ടുതൽ അവന്റെ ഫിയപ്പുട് ടേബിൾ ലാമിനു കീഴെ പാതി എറിഞ്ഞ സിഗരറ്റ് വിബുകിടക്കുന്നു. അവനിന്നലെയും വലിച്ചിട്ടുണ്ട്.പതിവിൽ കവിഞ്ഞെ വേദന യോടെ ഞാനവെന്ന നോക്കി അരിശാം ഭാവിച്ചു. നീ മാത്രമാണെന്റെ ഘട്ടി എന്ന് പറഞ്ഞു നീയെന്നെ കബ്ജ്ഹിക്കുകയായിരുന്നു...പുതപ്പ് തട്ടി മാറ്റി എഴുന്നേറ്റ് ഓന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കുക പോലും ചെയ്യാതെ ഞാൻ സോഫ്റ്റീൽ ചെന്നിരുന്നു.നിമിഷങ്ങൾക്കും അവന്റെ ചുടുള്ളു ചുംബനും ചുവപ്പ് തേച്ചു. ഇതെന്നും ഇങ്ങനെ തന്നെയാണ്.അവൻ എന്റെ അനുവാദില്ലാതെ ഏകലൈം വലിക്കില്ലോന് നന്നായി അറിയാം. നേരം വെളുക്കുമ്പോഴുള്ള ഈ ചേർത്തുപിടിക്കും കുമ്പിത്തുക്കണ്ണിയും ബന്ധത്തിനും വേണ്ടി ഞാൻ കാണിക്കുന്ന വെറും വാൾ മാത്രമാണീ പിണകകം എന്നവനും എനെ ചൊടിപ്പിച്ചു നേരിയിലൊറു മുത്തമം തന്നത് തീർക്കാനുള്ള അടവാണാം പാതി വലിച്ചു സിഗരറ്റെന്ന് എനിക്കും നന്നായി അറിയാം... എങ്കിലും തങ്ങൾ ഇങ്ങനെ തന്നെയാണ് സ്നേഹിക്കാറുള്ളത്...

വെവകുന്നേരങ്ങളിൽ ഞാനും അവനും കൈകോർത്തു നടക്കാറുണ്ട്.തന്നെളുടെ സാധ്യാഹന യാത്രകൾ ഒരുമിക്കപ്പോഴും ചെന്നവസാനിക്കുന്നത് ബീച്ചിലായിരിക്കും. ഞാനും അവനും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുന്നതിനത്തും തന്ന കഡലിനെയും പ്രേമിക്കുന്നുണ്ടാവണെ. അലസമായി മനസ്സുരപ്പിൽ തിരക്കളെഴുറ്റി തങ്ങൾ അങ്ങനെ ഇരിക്കും. ഒരക്ഷരം പോലും മിണ്ടാറിലും, എങ്കിലും വിരസത ഒരും അനുവേപ്പുടാറിലും.മനനം പോലും തങ്ങൾക്ക് ആശോശ ഷമാണ്.കുറേ നേരം വെറുതെ ഇരുന്ന് തളർന്ന് ഞാനും അവനും മുഖത്തോട് മുഖം നോക്കി ഒരു ചിതി ചിരിക്കും. സുരൂൾ അതിന്റെ അവസാന രശ്മിയും കടലിന് മുന്നിൽ അടിയറവ് വച്ചു കാണും, അപോൾ.മെല്ലെ എഴുന്നേറ്റ് ഒരു ചുട്ടേരിയ കട്ടൻ ചായ കൂടിച്ചു വീണ്ടും സൊറ പറഞ്ഞു വീടി

ലേക്ക് തിരിച്ചു പോകാണ് പതിവ്.

അവന്റെ പിന്നിൽ ചേർന്നിരുന്നുള്ള ബുള്ളള്ള് രെഡിയൂക്ക്ലേജ് ഉം എനെ ത്രസ്തിപ്പിച്ചു മരുന്നുമില്ല.കാറ്റ് വീശി തണ്ണെത്തു വിറച്ചെന്റെ രോമങ്ങൾ ഒക്കെ എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുമ്പോൾ ഞാനവെന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ചേർന്നിരിക്കും.ഈ യാത്ര ഞാൻ കല്ലും അവസാനിക്കല്ലേണ്ട് എന്ന് മനസ്സിലുറുവിടും.അബ്ലൂ ജില്ലും യാത്രകൾക്ക് ലക്ഷ്യമാനം നേന്നും ഉണ്ടാവാറില്ല. രണ്ടുപേരും മടക്കും വരെ അതിങ്ങനെ പോയിക്കൊണ്ടു തിരിക്കും.ഒരുമിക്കപ്പോഴും പഴയ കാല ബോളിവുഡ് സിനി മകളിലെ മെലധി എന്റെയും അവന്റെയും നാവിൽ തത്തി കല്ലിക്കുന്നുണ്ടാവും.ഡിവസം മുഴുവൻ തങ്ങളുടിങ്ങനെ പാടിക്കൊണ്ടെങ്കിരിക്കും..അതേ തങ്ങൾ അങ്ങനെ തന്നെയാണ് സ്നേഹിക്കാറുള്ളത്.

മെല്ലെ അവനിൽ നിന്നടർന്നു മാറി തുണി നേരെയാക്കി ഞാൻ കബ്ജ്ഹാടിക്കു മുന്നിൽ പോയി നിന്നു.കരുത്തു താടിയിൽ നര കേരിത്തുങ്ങിയോ എന്നറിയാൻ എന്നും രാവിലെ ഉള്ള പരിശോധന ആണിൽ.എയ് ഇല്ല.അവനോടൊപ്പം കഴിയുമ്പോൾ കാലം പോലും ഇടക്ക് പി നോട് പോവാറുണ്ടെന്നാണെന്നിൽ തോന്നുന്നത്.മജ്ജൻ നിന്നമുള്ള കർട്ടൻ നീക്കി ജാലകം മുഴുകെ തുറന്നിട്ടും.പുറത്ത് മഴ തോർന്നിരിക്കുന്നു.ഈ മഴ അറിഞ്ഞതേയില്ല, ഇത് തങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പെയ്തതായിരിക്കണം.ഞാൻ അവന്റെ കൈ പിടിച്ചു ആശയുവലിച്ചു.ജനലിനരികിലേക്ക് ചേർത്ത് നിർത്തി.

“അത് നോക്കു” എന്ന് പറഞ്ഞു കൈചുണ്ട്. പെയ്തു തോർന്ന ആകാശത്തിലോരു കോൺിൽ എഴുവർജ്ജിവും ചാർത്തി ഒരു മഴവില്ല.ഞാനും അവനും കൈകൾ കോർത്തുപിടിച്ചു.ചുവന്ന് തുടുത്ത എന്റെ മുഖം അവന്റെ കൈകളിൽ കോർത്തെടുത്തു.പ്രതീക്ഷയുടെ കിരണങ്ങൾ തേടി തങ്ങൾ ആകാശത്തിലേക്ക് കണ്ണപാർത്തു. നീലാകാശം ഇടക്ക് മേഖല നിറഞ്ഞത് വെളുക്കാറുണ്ട്. ഇടക്കെങ്കിലും ഇത് പോലെ എഴു നിന്നമുള്ള ചേല ചുറ്റി ചിരിക്കാറുണ്ട്.ഈ ലോകം നിങ്ങളുടെത് മാത്രമല്ല തങ്ങളുടെ കുടിയാണ്...”

ശുഭം

**Shilpa Mohan
T8B**

STATEMENTS WORDS MAKE SENTENCES

Dissonance, arguably a rife element whose traces you can find anywhere in quantities big or small, has had its influence from as long as man can remember. The Legislative, the Judiciary and the Executive, the three pillars of the Indian Democracy look and seem balanced. Taking the same idea on to a broader purview, the three pillars of the world could be Science, Religion and Politics. Three, so powerful, that two combined could make the other one's existence questionable. In a world of conflict, the number of fanatics on each side matters and not necessarily the ideology. And to bring numbers to your side, there is nothing as powerful as media.

A college magazine's scope of influence is generally circumscribed to its boundaries. Every college magazine is like a piece of rock, chiselled and carved slowly over time, by the students with tortuous amounts of patience and effort. It goes through a diverse panel who unequivocally believes in the idea of democracy and freedom of speech. Only then, is a true college magazine made, filled with ideas and thoughts, right from the hearts of its students. The effects of a magazine in our society always depend on the audience, who can either imbibe the good in it or ignore that which does not go in accord with them.

Sometimes, and just sometimes, the two pillars Religion and Politics happen to mate, and a black sheep is born. Fascism, being the sinister child blowing the clarion horns, portends the harbingers of anarchy. When one college magazine in Kerala decided to write to its audience in the name of God in an introductory note, using unfitting language it was not put to scrutiny. It was not questioned. Because it supported the fascist groups' ideologies and their religion. They spoke in the name of their God. When another college in the same state put forward a laudatory article on the women who entered Sabarimala, it brought a war along with it. Fringe groups and fascist groups went chaos and started enquiry as to why it was published. They demanded it to be removed and the magazine to be withdrawn. A new rule was suggested that the magazines should be monitored and put under scathing scrutiny by the police and government so that any art or article that may defame these fascist groups, their religion or their idea of God is filtered out. This questions the need for a panel in the respective colleges and kills the very idea of freedom of speech.

This is a sign. Something bigger and worse is yet to come imminently. A volatile environment, willing to choke democracy and freedom for its existence, will develop. Our kids and students will have to learn to speak in darkness in the language of silence. Art will turn prosaic and banal, slanting towards the majority and the ones in power, following their ideologies and radical beliefs. And the knell rings.

Ask yourself. "If this isn't freedom, what is?"

Ashiq Shyam (Alumni: Class of 2018)

മാളിക്കുട്ടി

സംസ്കാരത്തിന്റെ സൂപ്രഭാതത്തിൽ
പാരാണികതയുടെ വാതാധനത്തിൽ
വിശ്വവേദിയുടെ കൂർത്തരങ്ങുകളിൽ
പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ജീർണ്ണസംഗ്രഹത്തിൽ
ഘടികാരത്തിന്റെ കുർത്ത നിശല്യകളിൽ
കാലചക്രത്തിന്റെ കീലത്തിൽ
ചെറുവിരലുംതെ ചാവിഭ്രാതത്തിൽ
വയറുകാഞ്ഞെ ഭാസിത്തെരുവുകളിൽ
കുരുക്കേഷ്ഠത്തിന്റെ അഥാണിക്കല്ലുകളിൽ
ജംബുദ്വീപത്തിലെ സാലാജീകകളിൽ
അർച്ചകം വിണ്ണുംതെ ഭരതഭൂമിയിൽ
ഉയിർപ്പിന്റെ ഉയിരിഞ്ഞെ ധരിത്രയുടെ മാറിൽ
തിരെലിലമർന്ന ദ്വാരകാപുരിയിൽ
അരബിനിക്കോലുയിർത്ത സ്ഥപുലിംഗങ്ങളിൽ
ശരണം തേടുന്ന ബുദ്ധപാദങ്ങളിൽ
പണങ്ങേൾ നിരയുന്ന ചുതിന്റെ സംകേളിൽ
ഇന്നധന്യമ്പുന്നിന്റെ ഞാഞ്ഞാലി വേഗത്തിൽ
രക്തം രൂപിക്കുന്ന ശപ്തത്തീരങ്ങളിൽ
മഞ്ഞുപെയ്യുന്ന മഞ്ഞിന്റെ പാതയിൽ
ധൂവൻ തെളിയുന്ന നക്ഷത്രവീഘ്രയിൽ
ഉത്തരാധനത്തിന്റെ കുർത്ത ശരമുനകളിൽ
വെയിലുറങ്ങുന്ന പുസ്തകത്താളുകളിൽ
ചിറകുതേടുന്ന തുവലിന് നിണ്ണത്തിൽ
കുള്ളവടി പൊന്തിച്ച നാദകയെങ്ങളിൽ
മനുഷ്യമേധം നയിച്ച സരയുവിന്റെ മടിത്തട്ടിൽ
നിന്നെ ഞാൻ തേടുന്നു ചാരുങ്കെ
നിന്ന് വാക്കുലയുന്ന കണ്ണമയിൽപ്പീലിയെ
വാണിയവത്തിലെ എരിയാത്ത പക്ഷിയായ
അമ്മയായ്
പുക്കുന്ന വൃക്ഷമായ്
കൊഴിയാത്ത പുവായ്
മരിക്കാത്ത കനിയായി
പഴുക്കാത്ത ഇലയായി
നിന്നിൽ നീ സത്യം നിറയ്ക്കുന്നു.

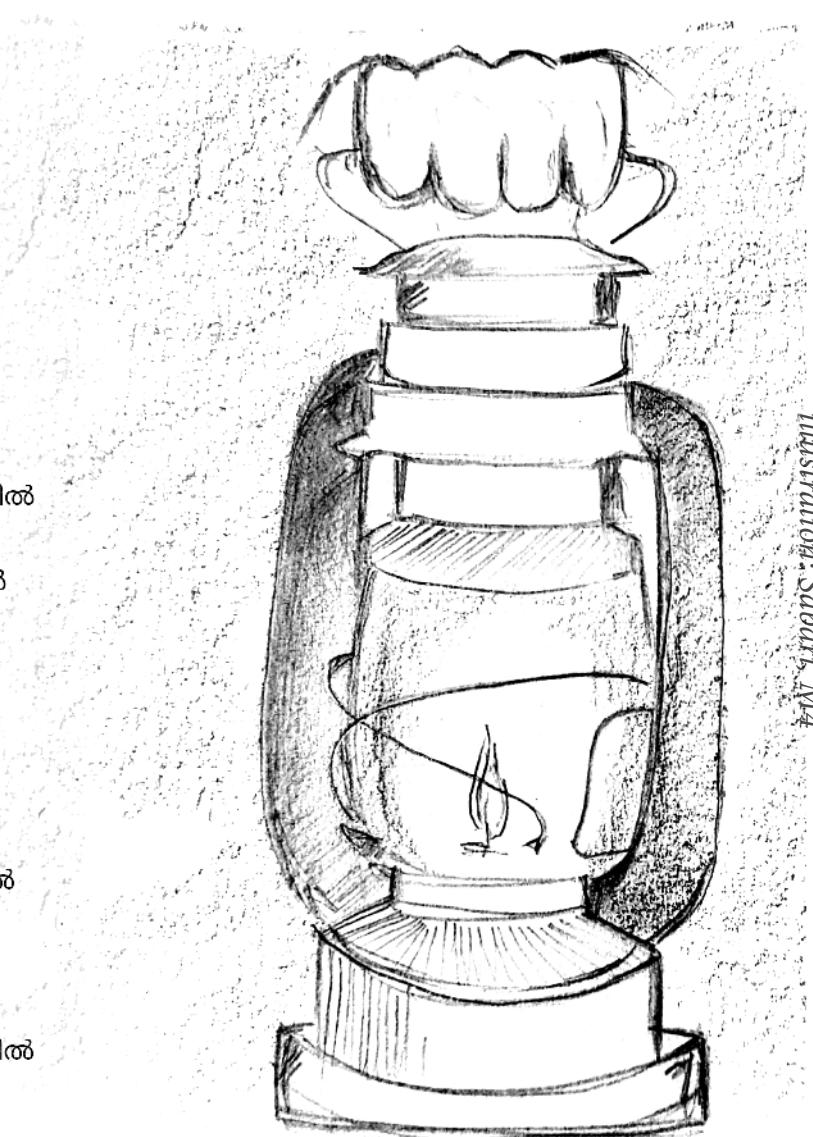

Illustration: Sabari Ma

Aswin A S
U2

8 പഠ്രമ്ഭാദ്ധ

രം

സ് സി ടിയിലേക്ക് എത്തുന്നത് 8 വർഷം
മുന്നൊന്നാണ്, മുൻ നിശ്ചയപ്രകാരം ഒന്നു
മണി. ശർക്ക് പറത്താൽ ഓപ്പണ് ഫിൽ
ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഇങ്ങനൊരു കോഴ്സ് / കോളേജ് ഉണ്ണ
ന് തന്നെ അറിയുന്നത്.

പ്രമുഖ സ്വകാര്യ സ്കൂളിൽ പഠിച്ച എനിക്ക് എസ് സി ടി
വലിയ മാറ്റം തന്നൊന്നായിരുന്നു. 4 ചുമരുകൾക്കുള്ളിൽ
മാത്രമല്ലെന്ന്, ഓൺ കെട്ട് ചെയ്യാൻ പറ്റാം എന്ന് പോലും
അറിയാതെ പഠിച്ച സ്കൂൾ വർഷങ്ങൾ. അവിടെ നിന്ന്
എസ് സി ടിയിൽ.

അണ്ണാക്കെ റാഗിംഗ് വിരുദ്ധ നടപടികൾ ഒക്കെ കാര്യ
മായി പ്രാബല്യത്തിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമ
യമാണ്. പുരിത് കേട്ട് ഒക്കെ വൈച്ച് കോളേജിൽ വരു
മ്പോൾ മുട്ടിച്ചാണ് വന്നത്. പക്ഷേ ഫ്രേഞ്ച്സ് ഡേയ്ക്ക്
പൊട്ടിയ കൂപ്പിവള്ളുടെ ചിപ്പ് കൊണ്ട് പതിപാടി നടന്ന
മുൻ്നിയുടെ അളവെടുപ്പിച്ചത് അല്ലാതെ കാര്യമായി റാഗിംഗ്
ഒന്നും നേരിട്ടേണ്ടി വന്നില്ല. ഒന്ന് രണ്ട് ഗൃഹ്യകൾ വിളിച്ച്
നിർത്തി പേര് പോറ്റിച്ചത് മാത്രം ഉണ്ട് വേരെ.

പക്ഷേ രണ്ടാം വർഷത്തിൽ വൻ അക്കിടി പാടി. നമുക്ക്
കിട്ടിയത് പെടുതാനേല്ലോ തിരിച്ച് കൊടുക്കണമ്പോ. കോ
ളേജിനകത്ത് നടന്നില്ല. പുരിത് ബന്ന് ട്രാൻസിൽ പുതി
യതായി കണ്ട് എല്ലാരേയും വിളിച്ച് പരിചയപ്പെട്ടു. നമ്മൾ
ഇവിടെയെല്ലാക്കെ കാണും, ഒന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചോളണം എന്ന
ബൈനിൽ. ഒരാഴു കൂടു പരിചയപ്പെട്ടു. ബാക്കി ഉള്ളൂ
രോട് സംസാരിച്ചതിനേക്കാൾ സ്വരം ഘനപ്പെടുത്തിയാണ്

ഇയാങ്കോട് സംസാരിച്ചത്. എല്ലാം കഴിത്താണ് പുള്ളിക്കാ
രൻ 4ആമത് വർഷക്കാരൻ ആബന്നന് മനസിലായത്.
അതു സമയത്ത് ഇണ്ണായ ജാളിതയും അടി കിട്ടുമോയെന്ന
പേരിലും പിന്നെ ഏകലെും ജീവിതത്തിൽ തോന്തിയി
ടുണ്ണാവില്ല. പക്ഷേ എന്നോ ഭാഗ്യത്തിന് പുള്ളിക്കാരൻ
അതൊരു തമാഴ മാത്രമായി എടുത്തു, അവരുടെ വർഷം
തീരുന്ന വരെ നല്ല കുട്ടം ആയി.

കോളേജിൽ ആശയപരമായും കാലിക്കപരമായും നടക്കു
ന തർക്കങ്ങൾ പതിവായിരുന്നു. ഓരോ വിഷയത്തിന്റെ
പേരിലും കോളേജ് കലാപിച്ചുകൊണ്ടയിരുന്നു. എല്ലാ
കാര്യങ്ങളിലും ഒരു നിലപാട് സ്വീകരിക്കാൻ ആ തർക്ക
ങ്ങളും ഒക്കെ നമ്മെ പഠിച്ചിച്ച എന്നതാണ് താമാർത്ഥ്യം.
എന്നൊക്കെ തർക്കങ്ങളുണ്ടായാലും ഒടുവിൽ തോളത്തു
കൈകുറ്റി നടന്നുപോകുന്ന സൗഹ്യങ്ങൾ അതുകുതപ്പെട്ടു
തന്നെക്കാണേയി.

ങ്ങളും ചളി പറത്താൽ അത് കേട്ക മുഖം തിരിച്ചിരുന്ന ഒന്നാം
വർഷത്തിൽ നിന്ന്, ചളിയടിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം സമയം
കണ്ണത്തിയിരുന്ന അവസാനവർഷത്തിലേക്ക് ഉള്ള യാത്ര
പെടുന്നായിരുന്നു. ലാബുകൾ നേരത്തെ തീർത്ത് കൊ
ണ്ടുള്ള ചളിയടികൾ. ഓൺ റൂമിൽ, മിനി കാസ്ട്രീനിലെ പരി
പുംബ കഴിച്ചുകൊണ്ട്!

പക്ഷേ ഇതിനെല്ലാം ഇടയ്ക്കും അനും ഇന്നും
ഒരുപോലെ തുടർന്ന് വരുന്ന അപൂർവ്വം ചീല കാര്യങ്ങളിൽ
ഒന്നാണ് ക്രിക്കറ്റ് ഐറുകൾ. ഇഷ്ടതാരങ്ങൾ, കൂലുകൾ,
അങ്ങനെ എല്ലാതരത്തിലും വാക്കുപോരുകൾ കൊണ്ട്
നിറഞ്ഞ സമയങ്ങൾ. മേശയ്ക്ക് അടിയിൽ പോണ്ട് വൈച്ച്

ലെവർ സ്കോർ 25യിൽ നോക്കിയിരുന്ന സമയം. ആ സമയത്താണ് മാട്സ്ക്കുപ്പ് കുടുതൽ പ്രചാരത്തിൽ ആവു നന്ന. 2013 ആയപ്പോഴേക്കും കൂഞ് ശുപ്പ് ഒക്കെ അതിൽ തുടങ്ങിയിരുന്നു. പക്ഷേ നാളുകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് അതിൽ കേരാനുള്ള യോഗം ഉണ്ടായത്. എല്ലാവരും ലോകത്തിന്റെ പലഭാഗത്താണ്, പക്ഷേ ഇന്നും ആ ശുപ്പ് ആക്കുവീവ് ആണ്.

പരിക്ഷകൾ പുണ്യപ്രവർത്തനി പോലെ കണ്ണിരുന്ന ടീനേജ് പ്രായത്തിൽ നിന്നും ഏറ്റവും വേഗം ഹാജിൽ നിന്ന് ഇരഞ്ഞു നന്ന ആരെക്കൈ എന്ന് നോക്കാനുള്ള വേദികൾ മാത്രമായി അവ മാറുന്നത് കണ്ടു. ഒരു പരിക്ഷ തുങ്ങുമ്പോൾ കൂസിലെ 90 ശതമാനത്തിൽ കുടുതൽ ആർക്കാർ 45 മിനിറ്റിനുള്ളിൽ തീർത്തിട്ട വന്നത് ഓർക്കുന്നു.

IV: Industrial Visit. ഈ പേരും പറഞ്ഞൊരു പോക്കുണ്ട്, പ്രത്യേകിച്ചു ഗവൺമെന്റ് കോളേജുകളിൽ അധ്യാപിഷൻ നേടിയിട്ടുള്ളവർ, വടക്ക് എവിഡേക്സ് എക്സിലും. തുങ്ങുമ്പോൾ IV 13 ദിവസം ആയിരുന്നു. ആ 13 ദിവസങ്ങളിൽ നിന്ന് പരിച്ച പാംജൻ നിരവധിയാണ്. ധർമ്മിത്യിൽ നിന്ന് കാത്ശോറം ട്രയിൻ യാത്ര പ്രത്യേകിച്ചു.

ഈ ട്രിപ്പ് നടക്കുന്ന 5ആമത് സെമസ്റ്ററിലാണ്. അതിനു ശേഷമുള്ള മുന്ന് സെമസ്റ്റർ എവിടെ പോയെന്ന് തന്നുരാൻ മാത്രം അറിയാം. വെറും അടിച്ചുപൊബ്ബി, അതിനിടയ്ക്ക് പ്രോജക്ട്, സെമിനാർ, കോളേജ് ഫെസ്റ്റിവലും അജ്ഞാന യങ്ങനെ. കോളേജ് ഫെസ്റ്റിവലും ഭാഗമായി റൂണർ 13 വന്നതും, റൂണർമുന്നിൽ സമയത്ത് പോലീസുകാർ കച്ചട ഉണ്ടാക്കിയതും ഓർമകൾ. ആ സെമസ്റ്ററിൽ തന്നെ ആലൈറ്റിനു കൂസിൽ വെവകി വന്നത് നിമിത്തം താൻ ഫെലിക്കോപ്പറർ വിടണമായിരുന്നോ എന്ന സാരിമുന്നോ പരിഹാസവും കേട്ടു.

പിന്നെയുള്ള ഏറ്റവും നല്ല ഓർമ 2015ലെ യുണിയൻ ക്ലിക്കർ ട്ബർണ്ണമുന്നിൽ ഫെസ്റ്റിവലിൽ ആവാരം ആവാരം വെറും ശരാശരി സ്കോറാണ് അവർക്ക് ജയിക്കാൻ കൊടുക്കാൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞത്. 3 ഓവർ ബാക്കിനിൽക്കെ അവർക്ക് വേണ്ടത് 9 റിംബസ് മാത്രം. പിന്നെ കണ്ണത് ഒരു വൻ തിരിച്ചുവരുവ് ആയിരുന്നു. ആലൈ തെരു ഓവറിൽ 3 റിംബസ് മാത്രം വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. അടുത്തിലും 3 റിംബസ്. അവസാന ഓവറിൽ ആലൈ 5 പതിൽ നിന്ന് അവർ ഒരു റിംബസ് മാത്രമാണ് നേടിയത്. അവസാന പതിൽ പീൽഡിൽ ഒരു നിമിഷത്തെ അശ്രദ്ധ വന്നത് കൊണ്ട് മാത്രം കളി സമനിലയിൽ. സൃഷ്ടി ഓവറിൽ ഒരു സിക്കം

കയ കോർണ്ണറിലും പറത്തി നമ്മൾ ജയിക്കുമ്പോൾ കോളേജിൽ ബെമോ ഡേ പരിപാടികൾ നടക്കുകയാണ്. തുങ്ങാളിൽ ഒരു മിക്കവരും കോറ്റും പോലും ഇടിപ്പ്. പക്ഷേ ആ മത്സരജയത്തിന് ശേഷം കോളേജിൽ ബെബക്കുമായി ഒരു റാലി അഞ്ച് നടത്തി. ബെമോ ഡേ, ശുഭാ!

വേൾഡ് കുപ്പ് ഫെസ്റ്റിവലിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചതും, കോളേജിൽ നടന്ന ഏലുകൾക്കുകൾ, സ്വഭാവക്കുകൾ, ഓണാഘ്രാഹണ ഔദ്യാപികൾ, ക്രിസ്മസ്, ബർത്താഫ്റ്റേ കലാപരിപാടികൾ, ആർട്ടിസ്റ്റ് ഫെസ്റ്റിവലുകൾ, ദേശീയ പരിക്ഷ പോലും മുടക്കൾ ലാബിലെ സുപ്രഭാതിനെ പുറത്താക്കാൻ സമരം നടന്നതും ഒക്കെ വേബൈഡിനും കൊള്ളാം.

പലതും മറന്നു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിലും നല്ല ഓർമ കൾ ഇരു കാലയളവിൽ പരിച്ച പലർക്കും ഉണ്ടാവാം. പക്ഷേ എന്നും ഇരു ചെറിയ വേർഷൻ നിംബു പോക്കും ഇനി നിർത്തിയില്ലെങ്കിൽ. കോളേജിൽ നിന്ന് ഇരഞ്ഞിയത്തിന് ശേഷ മുള്ള 4 വർഷം ഉണ്ടാക്കിയതിനേക്കാൾ ഒത്തിരി അധികം ഓർമകൾ ആ 4 വർഷം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്നത് മാത്രം ഉറപ്പ് തരാം.

ചില അധ്യാപകർ പറയുന്നത് കേൾക്കാമായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ ബാച്ചിനേക്കാൾ തുങ്ങുമ്പോൾ മെച്ചപ്പെടുത്താം. പക്ഷേ അതോരു കളഭവാണ്. ഒരു കൂസും മറ്റൊരു കൂസും സിനേക്കാൾ മോശമാക്കുന്നില്ല എന്നാണ് എന്നും പക്ഷേ. എല്ലാവരും അവരവർക്ക് തോജിച്ച റീതിയിൽ മികച്ചവർ തന്നെയാണ്. അതല്ലെങ്കിലും?

ഓരോരുത്തരും എന്ന് സി ടി വിട്ടിരുന്നതും പലവിധ തത്തിലാണ്. എല്ലാവരും അവരുടെതായ റീതിയിൽ ആശേം ചിക്കുന്നു. അവസാനം നഷ്ടബോധം ഇല്ലെങ്കിൽ നല്ലത് എന്നേ ഉള്ളൂ. പക്ഷേ അങ്ങനെ ആരെക്കിലും ഉണ്ടാ? കോളേജിൽ വെച്ച് ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ എന്ന് ഏതേലും വിഷയത്തിൽ നഷ്ടബോധം നേരും തോന്നാതെ ആരെക്കിലും? സംശയമാണ്!

Febin V Thomas
Alumini class of 2018

UNSPOKEN LIMITS

Let's hear the story of a twenty plus lady. As usual, the story begins in a hospital where she made her first cry.

Where is she now? yah!
She is running through
the courtyard (whispering
sounds are
heard
around-

"hold her, she should not run like this, hold her wings". Suddenly a large voice came out - "No, she can't be stopped. It is better to allow her to fly. Let her touch the moon". When spotted the man clearly, she called him 'papa'. As years passed, she turned ten, fifteen and certain sounds around her began to gain strength and they violently murmured - "why is she running like this again?" Gradually that voice reduced the sound this time and became almost feeble when it said - "leave her, let her be!" Again, she continued running and this time, she sensed some other hands holding her, wherein the murmuring turned into strong commands and eventually took the form of orders to stop running and start walking. Now the voice has become too shallow that she is not able to grasp completely what is being heard. From the moment she reduced her running speed into that of a kind of slow walking, the mistake started there; the hands that she held tightly have started leaving her for no reason and suddenly slow running started into actual step-by-step walking. This time also the murmuring goes on and no voice came to command her.

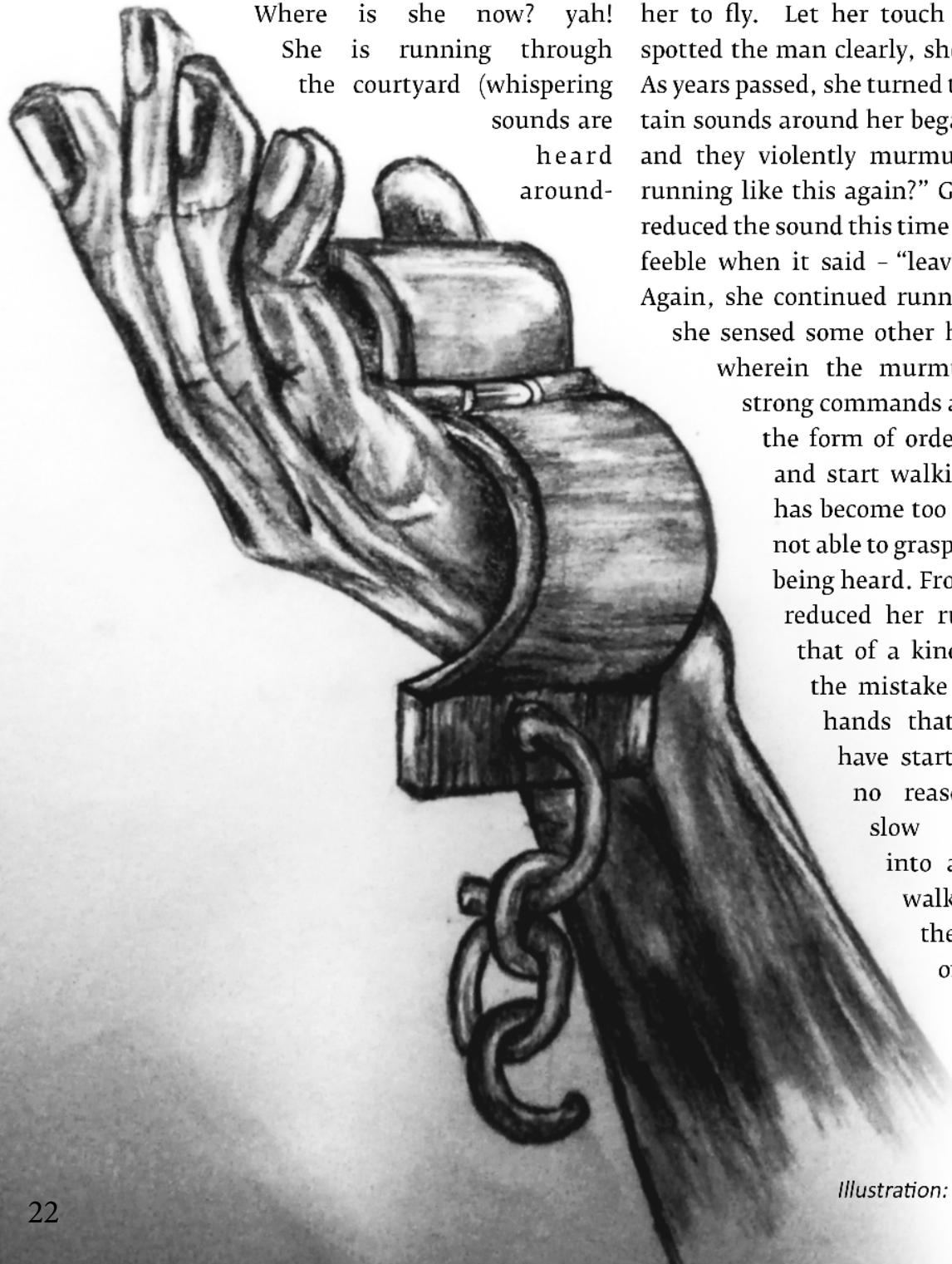

Illustration: Advaith (M4)

She turned eighteen and the surrounding people and situations started deciding things concerned about her. She is still the same active, charming girl, but not able to recognise what is going around her. Days and weeks passed by, over which she slowly turned quiet and unhappy. Nobody noticed the phase of changes she was going through and it gradually made her uncanny in all senses. Everything conspired into that old quote that someone made once - "Faith is unquestioning belief". Of course, belief is the magical key that unlocks your dream. Belief is not merely an idea that your mind possesses; it is also a key that your soul owns to keep you move ahead. Two years passed like a two-hour movie for her. Now she is twenty, completing her academics with the leg cuffs with her. Everything has reached its peak, either tolerating or withstanding it, and those things are becoming too worse even to talk about. Whenever she tries to break those leg cuffs, they are wounding her legs too. The real, serious question unveils here- Is she actually living her life? Who are we to decide someone else' life? Do we have a right to hold her back when she wishes to fly? Wings alone are not the greatest gifts that help you to fly high above thunder and storm, but it is truly your courage that lets you fly above them. If we cannot give her the courage, we should at least have a mind to give a way for her to move on. Let us set her free from her taboos and make her walk first and then only she can find a path to fly high with her loved ones. Freedom is not just a gift, but it includes a combination of someone's sacrifices, pains, realizations, struggles for existence etc.

It is only when freedom is rewarded without expecting something in return that one will feel that 'even the sky is not the limit!' Yes, let us touch the dream of breaking the 'unspoken limits' once again!

ARATHY P S
B4

മാരു ഇസ്സേരാർ

ദ്വാരം

തീ രക്കാഴിന്ത ശനമാലയത്തിന്റെ ഇടവ ചികളിലുടെ ലഭിതത്യുടെ കാലടികൾ മുഴ അങ്ഗീകാരണിരുന്നു. നിത്യസന്ദർശക എന്ന നിലകൾ ലൈബ്രേറിയൻ അവരോട് ചെറിയ താൽപര്യക്കു ദുതലുണ്ടായെന്ന് പലർക്കും തോന്നാതിരുന്നില്ല. വൈകി കൊണ്ട് വരുന്ന ഫെമൻ കുറച്ച് , ഒരു ചിത്രയും സമ്മാനി ചു അനും ലൈബ്രേറിയൻ മേരി ലഭിതയെ താത്ത്യാകബി. പുന്തതിൽ കുഞ്ഞമുള്ളിലുടെ സ്ഥാനകൾക്കിലുണ്ടു് അനുബദ്ധ കൊണ്ടുപോയത്. ഒന്നിയത്തിന്റെ മലയിടുക്കു കളിൽ ചെന്നവസാനിക്കുന്ന ശ്രമത്തിലെ പുക്കുഞ്ഞതിബിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുന്ന അവസ്ഥകളിൽ കല്ലേരിഞ്ഞിന്ത്യു സ്വയം കമ്മാപാത്രമായി മാറുന്ന പുസ്തക പുസ്തകം.അക്ഷരങ്ങളുടെ ലോകത്ത് കവിതകളുടെയും കമ കളുടെയും കോൺപ്രൈഡികൾ കയറിയിരിങ്ങി ഡയറികളിൽ മലയാളഭാഷയുടെ വക്താവായി സ്വയം അരങ്ങു തീർത്തു.

എന്നും റാവിലെ ഒരു കുപ്പ് കാപ്പിയുമായി ലഭിത പത്രം അരിച്ചു പെറുകി വായിക്കും. അതിലെ ദയനിയ ജീവിതവു ശ്രദ്ധാർ അവളുടെ ഡയറി നിരച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മശകാരി നിന്തെ സംസ്കളിൽ അവർ പ്രണയഗാനങ്ങളെഴുതി കല്ലുടി.

ഒരു മുഖം അവളുടെ ഓർമ്മകൾകൾ എന്നും പുക്കലം സമ്മാനിച്ചിരുന്നു. ഒരായുംകാലം മുഴുവനും അയാളുടെ ഭാരതാധികാരി അവളാഗഹിച്ചിരുന്നു. ആ മധുര സ്വപ്നം നുകർന്നുകൊണ്ട് അവർ കടലാസുതുണ്ണുകളിൽ പ്രണയഗീതങ്ങളെഴുതിക്കൊണ്ട് അവർ അയാളെ കാണാൻ ചെന്നിരുന്നു. പറഞ്ഞപ്പോൾ സമ്മാനവും നൽകി. പത്തുമാസത്തിന്റെ സമയം പോലും നൽകാതെ അവളുടെ ഹൃദയത്തിലെ പ്രേമപുഷ്പങ്ങൾ പിഴുതെനി ഞെ അയാൾ നടന്നകനു.

നഷ്ടപ്പെട്ട പ്രതീക്ഷകളുടെ ഇരട്ടികൾ തുന്നിക്കുട്ടി അവർ കവിതകളെഴുതിയുണ്ടാകബി. അരം പറുന്ന വരികൾ സമ്മാനിച്ചു ആകം അനുവോച്ചിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാവും, അവളുടെ എഴുത്തുകൾ സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങിലേക്ക് മാത്രം ചുരുങ്ങി. പിന്നീട് അവർ പലതു കണ്ണും ജീവം നല്കിയ അഴ്ചൻ പട്ട

ഇത്തിൽ നിന്ന് മുതദേഹമായി തിരിച്ചെത്തിയത് കണ്ണവർ വിതുവാൻ പോലുമാകാതെ നിന്നുച്ചും പോലെ ആവഞ്ഞൾ കു നുകൂടിയപ്പോൾ അതെല്ലാം കുട്ടിവച്ച് അവരെളാരു പുസ്തകമാകി.

അടുത്ത വർഷത്തിലെ അയാൾ ഇരഞ്ഞീപ്പോയ അതേ ദിവസംതന്നെ ആ പുസ്തകം പ്രസിലീകരിക്കണം എന്ന വാദിയുണ്ടായിരുന്നു അവർക്ക്.അതിനായി അവൾ അടു തുള്ളേ ഒരു പ്രസാധകരുടെ മുന്നിൽ രാപലന്മേ അവളുടെ ഉള്ളത്തിനായി കാത്തിരുന്നു. ഒടുവിൽ അവർക്കുള്ള വിളി വന്നു. ചീമ് എഡിറ്റർ എന്ന ബോർഡ് വച്ചു കതക് തള്ളി തുറിന്ന് അവർ അക്കദേശക്കു ചെന്നു. അവിടെ കരുത്തു തടിച്ച് ഒരു കുറിയ മനുഷ്യൻ തന്റെ കുറ്റിത്താടിയും തട വിക്കാരം അടുത്തു നിലക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയുമായി സംസാരിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. സംസാരത്തിന്തിൽ നിന്ന് തന്നെക്കരുംപ്രാബന്ധ പരിയുന്നതന്നു ലഭിതയ്ക്ക് മനസ്സിലായി. ആ സ്ത്രീ ഒരു രാഖ്ഷീയകാരണ്ണു പേരു പറഞ്ഞ് ആ തടിയൻ എഡിറ്റർക്ക് ഒരു മോൺ കൈമാറി. നിമിഷങ്ങൾ മാത്രം നീണ്ട സംസാരത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം അയാൾ ലഭിതയോട് പറഞ്ഞു : "അറിയിക്കാം"

എന്നാൽ അതുകഴിത്തെ രണ്ടോ മുന്നൊ മാസം കഴിത്തു. എന്നിട്ടും യാതൊരു അറിയിപ്പും ലഭിതയ്ക്ക് ലഭിച്ചില്ല. മോൺ വിളിക്കുമ്പോൾ എടുക്കുന്നതുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

രണ്ടു ദിവസം കഴിത്തെ അവർ ശനമശാലയിലേക്ക് ചെന്നു. രണ്ടാം നിലയിലേക്കുള്ള കോൺപ്രൈഡികൾ അവർ അയാസപ്പെട്ട ചവിട്ടിക്കയറി. രണ്ടാം നിലയിലെ ആദ്യത്തെ അലമാരയിലെ മുന്നാമത്തെ പുസ്തകത്തിൽ അവർ അന്ന് കണ്ണ സ്ത്രീയുടെ മുഖം. ഒരു തലക്കട്ടായി 'മിറാ കലിയിലെ മേഖലപ്പർഷം' എന്ന പേരും. ഒരു മിസ്റ്റർകാർ ദുരത്തിൽ ഒരു പ്രസിലീകരണം. അനേന്തുക്കാൻ കരുതി തിരുന്ന പുസ്തകവുമായി അവർ കോൺപ്രൈഡിങ്ങി ലൈബ്രേറിയന്റെ അടുത്തെക്ക് നീണ്ടി. ഒരു ചിരി അനും മേരി ലഭിതയ്ക്കായി കരുതിയിരുന്നു.

Anna Mariam
T8A

വിശ്വ

റാകിപ്പുരക്കുന്ന കാലൻ പരുന്തിന്റെ
കുർത്ത നവങ്ങൾ കണ്ടിടാതെ,
കാക്കണ്ണ എന്നോമല്ലെന്നിയെ, ദേവാനേ!
ചൊല്ലിയെന്നമുണ്ടിരുന്നു.
അമ്മ തന്റെ ഇളംനണിബേദനതാരാ കുറ്റൽ മണത്ത്,
മാരോടു ചേർന്ന് ഞാൻ പറിക്കിടന്നു.
ചാണ്ടിടല്ലെന്നീ, ഉറങ്ങിടല്ലെ
ആര പാക്കാനു ഒന്ന് കുല്യങ്ങിടന്നു.
ചാടിപ്പിടിഞ്ഞു ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു നോക്കി,
വാഴകൾ ചാഞ്ചാട്ടമാടി കണ്ണു.
'പാക്കാനു വരുവോ?' പേരിച്ചു നിന്നു ഞാൻ
അമ്മയെ ചേർന്നു കരഞ്ഞുപൊട്ടി.
'പാപ്പം കഴിച്ചാൽ വരുകില്ല ഓമനേ
പാക്കാനു, കാകൻ പരുന്തുമെല്ലാം'.
അറിയാതെ പോയ വിശപ്പിന്റെ മാധ്യരും
ചുണ്ടത്ത് നേർന്ന കുറുക്കിൽ മണി.
കാലത്തിന് ശക്തി ഒന്നിയേണ്ടതാണുണ്ടീ
വേശം വളർന്നിട്ടും മേനിയും ബുദ്ധിയും.
കാലത്തെ കണ്ണു കണ്ണങ്ങനെ ഞാൻ വളർന്നു,
അമ്മ നുകർന്ന സ്നേഹവുമായ്.
നല്ലാരു പത്രനായ്, നല്ല പുരുഷനായ്
നല്ലാരു അച്ചുന്നും നാമനുമായ്.
'അമ്മ' രണ്ടകഷണം മാത്രമായ് മാറ്റുന്ന പോലെ,
കയർത്തു ഞാൻ അമ്മയോട്.
ഓർമ്മകൾ വർത്ത പൊട്ടക്കിണ്ണാരായെന്നമു
ചിരിച്ചു കരഞ്ഞു പോന്നു.
കാലത്തിന് ചക്കങ്ങൾ അമ്മയെ
വലിച്ചെടുത്തായിരും തരികളായ് മണ്ണിലേക്ക്.
വിശപ്പിടങ്ങാതെ മോഹനജുണ്ണണെന്ന്
മണ്ണമേൽ മണ്ണയ്ക്കുള്ളിനുള്ളിൽ.
കാലാന്തരത്തിന്റെ കോൺകളിൽ നന്ന്
ബാധയായ് എന്നെന്നും തിന്നുന്നുണ്ടു്.
ഈ ഞാൻ കാണുന്നു ദുഷ്ടയാം മരുന്നിനെ
വിശപ്പിടങ്ങാതെ ദുരിതലുകൾ
മണ്ണിലേയ്ക്കലിയുന്ന നാളിനു കാത്തു ഞാൻ
രു മാത്ര അമ്മയെ ഓർത്തു പോയി.
എന്ന ഹൃദയത്താൽ ഉള്ളിയോരെന്നമു,
വിശപ്പിറയാതെ വളർത്തിയോരെന്നമു.
വിശക്കുന്നുണ്ടാകുമോ എന്നമയ്ക്ക് മരുന്നിൽ?
ഈശ്വരാ നേർന്നിട്ടു സ്നേഹധാന്നു!

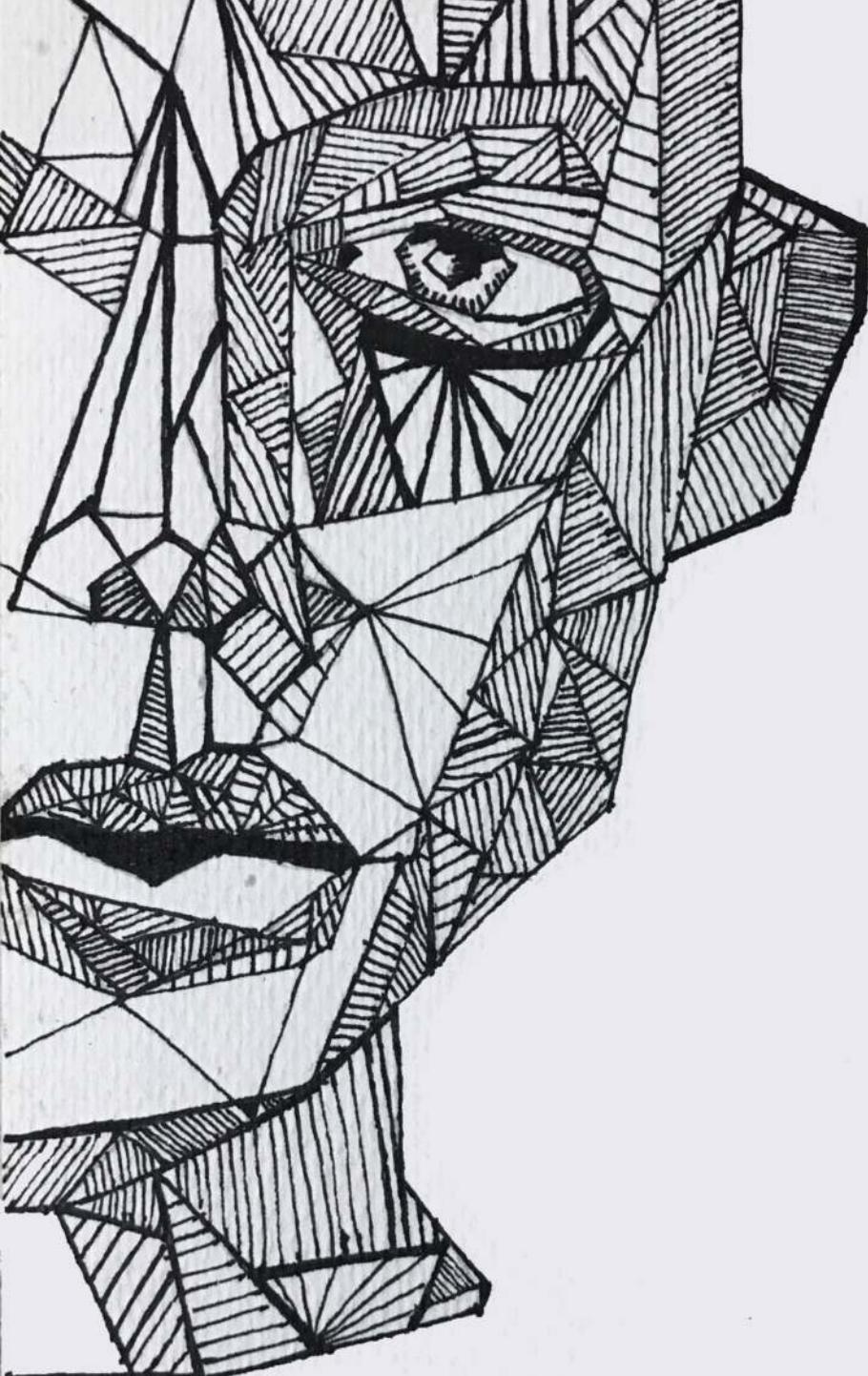

illustration: Medha Padmakumar, T4B

Akshay AJ
P4

യൂണിയൻ റിപ്പോർട്ട് 2019

സം

കേതിക വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ
തേരജ്ഞവും മുഖ്യവും അനുമതപ്പെ
റിയൂട്ട് അഭിമാനവുമായ ശ്രീ
ചിത്തിര തിരുനാൾ കോളേജ് ഓഫ് എഞ്ചിനീയറിംഗ് ഒവേ
വിധ്യപൂർണ്ണവും ഉൽസാഹത്തിവും വിജയകരവുമായ
രേഖ അല്ലെങ്കിൽ വിനിയോഗ ഇന്ത്യയിൽ ഏറെ
ചാരിതാർത്ഥ്യത്വത്വാദയാണ് S.C.T സ്കൂളിന്റെ യൂണിയൻ
മുന്നോട്ടു പോകുന്നത്.

അരാഫ്രീയതയുടെ നിശ്ചയത്തിലേക്ക് കലാലയങ്ങളെ
തളച്ചിടാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കാലാല്പദ്ധതിൽ ജനാധിപത്യത്തി
ന്റെ ഏറ്റവും മഹത്തരമായ ഉൽസവത്തിലൂടെ വിദ്യാർത്ഥി

ഹിതം തേടി അധികാരത്തിൽ വന്ന 22 അംഗ യൂണിയൻ
ഒക്കോബർ 19 ന് സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത് അധികാരമേ
ഡു. ഓൺഫീച്ച് ചുമതലകൾ അംഗിയായി നിർവ്വഹിക്കാൻ
സാധിച്ചു എന്നതിന്റെ കൃതാർത്ഥതയിൽ ഈ യൂണിയൻറെ
കണക്കുപുസ്തകം സമർപ്പിക്കുന്നു.

**സഹസ്ര - മാറ്റമില്ലാത്ത മികവുകളുടെ
തുടക്കം**

2018-19 അല്ലെങ്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ കോളേജ് യൂണിയൻറെ
പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യാടാനം 2018 നവംബർ 15 നു
ബഹു:നേതൃത്വാർത്ഥിക്കര MLA ശ്രീ കെ. എ അനൂസലൻ നിർ

വുഹിച്ചു. ആവേശം അലയടിച്ച ചടങ്ങിൽ ബഹുകോളേജ് പ്രിൻസിപ്പാർ ഡോ. പ്രാകരൻ നായർ, സുധൻഗൻ ഡിനീ ഡോ. അജിത്, യുണിയൻ അദ്ദേഹ്യസർ പ്രോഫസർ ജോർജ്. എം. ജോസഫ് എന്നിവർ സന്നിഹിതരായിരുന്നു

യുക്തി 2.0 - കലാലയത്തിലെ നബാഗ തർക്കായി

സഹസ്രയോടുബന്ധിച്ച് ഒന്നാം വർഷ വിദ്യാർമ്മികൾക്ക് കലാപതിപാടികൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വേദി ഒരു കവിക്കോട്ടക്കുകയും നമ്മുടെ കലാലയവുമായി കൂടുതൽ അടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടി തികച്ചും സൗഹാർദ്ദപരവും റസ കരവുമായ പതിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്നുനടന്ന സംഗ്രഹിതവും എല്ലാവർക്കും വേറീട് അനുവദമായി മാറി.

NBA അക്കെഡിറേഷൻ - നേടഞ്ഞുടെ തുടർച്ച

കലാലയത്തിലെ അക്കാദമിക് ഭൗതിക നിലവാരം ഉയർത്തുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി NBA അക്കെഡിറേഷൻ നടപടികൾക്ക് വിധേയമാക്കുകയും മെക്കാനിക്കൽ, ഓട്ടോ മൊബൈൽ, ഇലക്ട്രോണിക്സ് & കമ്പ്യൂണിക്കേഷൻ, കമ്പ്യൂട്ടർ സയൻസ് ബോണ്ടുകൾക്ക് അക്കെഡിറേഷൻ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. എത്രിപ്പാസികമായ KSRTC സമരത്തിലൂടെ സ്ഥലപാരിമിതിയുടെ പേരിൽ അക്കെഡിറേഷൻ നഷ്ടമാക്കിപ്പെട്ട എന ഉറപ്പ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമായി നിന്ന് ലഭ്യമായിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ സ്ഥലപാരിമിതി ഒരു പരിമിതികളുടെ അപരാപ്തതയിൽ നിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ അക്കെഡിറേഷൻ വേണ്ടി യത്രിച്ച വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും പ്രിയപ്പെട്ട അധ്യാപകർക്കും വിദ്യാർത്ഥിയുണ്ടായിരുന്നു. അഭിവാദ്യങ്ങൾ.

SCT- സർഗം ചിത്രം താഴെ

അക്കെഡിറേഷൻ തിരക്കുകളിൽ മെല്ല നിന്തുപാടം വഴിയിരിക്കുന്നതിനും SCT-യുടെ തുടർച്ചയുണ്ടായിരുന്നതിലൂടെ നമ്മുടെ സർഫുവസന്തമായ കലാസ്വഭാവം പെബ്ബുവരി 22, 23, 24 തീയതികളിൽ അരങ്ങേറി. എഴുത്തിന്റെ മിചിവുകൾക്ക് വേദിയെയാരുകൾ 18, 21, 22 തീയതികളിൽ രചനാ മത്സരങ്ങളും സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പുതിയ ഫീക്കറാക്രമണത്തിൽ വീരമുത്തു അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പൂർണ്ണമായും ആർഡെങ്ങൾ ഏഴിവാക്കി നടന്ന കലാസ്വഭാവത്തിൽ ഉദ്ഘാടനചുടങ്ങ് ഉണ്ടായില്ല. എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളും എംബെക്കേഡറുകൾക്ക് വാഴിയോടെ പോരാട്ടിപ്പോൾ SCT യുടെ

ചരിത്രത്തിലെ തന്നെ ഏറ്റവും മികച്ച മത്സരാന്തരിക്കഷം കലാസ്വഭാവത്തിന് കൈവന്നു. സംഘാടനമികവ്‌കൊണ്ടും വനിച്ച വിദ്യാർത്ഥി പകാജിതതം കൊണ്ടും വേറിട്ടുനിന്നു കലാസ്വഭാവത്തിൽ എല്ലാ മത്സരങ്ങളും സമയക്കൂപ്പ് തന്നെ ഒരു നടത്താനായി. തികച്ചും പരാതി രഹിതമായി തന്നെ മത്സരങ്ങളുടെ മുല്യനിർണ്ണയവും നടന്ന എന്നത് മേരയായി. അവസാന ദിവസം നടന്ന വിദ്യാർത്ഥി സംഘർഷം മുല്യം രണ്ട് മത്സരയിനങ്ങൾ നടത്താനായില്ല.

കായികമേള

SCT യുടെ ചരിത്രത്താളുകളിൽ തന്നെ ഇടംപിടിക്കുന്ന കായിക മേളയാണ് ഈ അധ്യാത്മ വർഷം യുണിയൻ സംഘടിപ്പിച്ചത്. ചരിത്രത്തിലായുമായി അതല്ലെങ്കിൽ ഇനങ്ങളോടൊപ്പം തന്നെ ശൈംസ് മത്സരങ്ങളായ ക്രിക്കറ്റ്, മുക്കബോൾ, ബാസ്ക്കറ്റ് ബോൾ, വോളിബോൾ എന്നിവയും സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പെബ്ബുവരി 8-9 തീയതികളിൽ യുണിവേഴ്സിറ്റി സ്കൂളിയിൽ ചെയ്ത ഒരു നടന്ന കായിക മത്സരങ്ങളുടെ ഉദ്ഘാടനം നിർവഹിച്ചത് കേരള മുക്കബോൾ കീമിനെ അസിസ്റ്റന്റ് കോച്ച് ശ്രീ ബിജീഷ് ബെന്നായിരുന്നു. മുൻപെങ്ങുമില്ലാത്തവർഖണ്ണം വനിച്ച വിദ്യാർത്ഥി പകാജിതതം വും സംഘാടനമികവും കൊണ്ട് വേറിട്ടുനിന്നു മേളയിൽ മെക്കാനിക്കൽ ഓട്ടോമൊബൈൽ ഓട്ടോമൊബൈൽ കിരിടം കരസ്ഥമാക്കി.

സബി ഇനി അവൾ പറയട്ടു

മാർച്ച് 22-23 തീയതികളിൽ സ്റ്റീ ശാകതീകരണം ലക്ഷ്യമിട്ട് കൊണ്ടു വിദ്യാർത്ഥി യുണിയൻ നേതൃത്വത്തിൽ ‘സബി ഇനി അവൾ പറയട്ടു’ എന്ന സഹബാസ ക്യാമ്പ് നടത്തി. വിവിധ മേഖലകളിൽ പ്രാഗതയും തെളിയിച്ച സ്റ്റീകളുടെ പ്രാതിനിധ്യവും അവരുടെ വിവിധ സെഷനുകളും ആയിരുന്നു ഈ പതിപാടിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ സവിശേഷത്. ആദ്യമായാണ് ക്യാമ്പിൽ തന്നെ സഹബാസം ഒരുക്കിക്കൊണ്ട് ഇത്തരത്തിലെബാരു ക്യാമ്പ് സംഘടിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ജുലൈ മേക്കിൻ വർഷേഷാപ്പും മോട്ടിവേഷണൽ സ്കൂളുകളും ക്യാമ്പ് ഫയറും ഒക്കെ ഇള സഹബാസ ക്യാമ്പിന്റെ പ്രധാന ആകർഷണങ്ങളായി. വിവിധ കോളേജുകളിൽ നിന്ന് വിദ്യാർത്ഥികൾ പങ്കെടുത്ത ക്യാമ്പ് പതിപൂർണ്ണ വിജയമായിരുന്നു. ഇത്തരമൊരു മഹത്തായ ശ്രമത്തിന് പുർണ്ണപിന്തും നൽകിയ നിഷ.കെ.ജോസ് കീച്ചിറ്റിന് യുണിയൻ ഹാർദ്ദമായ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

LnD CLUB

എറെ സജീവമായ ക്ലൗണ്ട് പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നത് ഒക്കോബർ 26 നു 'ശബ്ദരിമല സ്റ്റീ പ്രവേശനം' എന്ന വിഷയത്തിലെ സംഖാദത്തിലും ദാഖലാണ്. ഇത്തരത്തിൽ സമകാലിക വിഷയങ്ങളിൽ സംഖാദങ്ങളും കൂടുതലും സംഘടിപ്പിക്കുന്ന ക്ലൗണ്ട് നേതൃത്വത്തിൽ ശാന്തിപ്പാർശ്വ മെമ്മോറിയൽ ഇൻഡ കോളേജ് ഡിബേറ്റ് മത്സരം ഫെബ്രുവരി 17ന് വിജയകരമായ രീതിയിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പങ്കാളിത്തം കൊണ്ട് ശ്രദ്ധേയമായ മത്സരത്തിൽ എൻ എൻ കോളേജ് ചെന്നാർത്തി വിജയികളായി.

FAC CLUB

ഈ യൂണിയൻ്റെ കീഴിൽ പുതുതായി ആരംഭിച്ച FAC ക്ലൗണ്ട് പലവിധ പ്രവർത്തനം കൊണ്ട് അധ്യാത്മ വർഷം മുഴുവൻ സജീവമായിരുന്നു. ചിത്രരചന, ഡിസൈനിംഗ്, ക്രാഫ്റ്റിംഗ് മുതലായ മേഖലകളിൽ കഴിവുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ ഒരു ചേർത്തുകൊണ്ട് FAC മികച്ച പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. CULT A WAY യോട് അനുബന്ധിച്ചു The other half, face painting എന്നീ മത്സരങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികൾ നിർമ്മിച്ച കരകൗണ്ടല വസ്തുകളും സുവന്നിരുകളും വിൽപ്പനയ്ക്കായി പ്രദർശനത്തിനായി വച്ച 'DE ARTE' എന്ന സ്കൂൾ വനിച്ച ജനസ്രഹനയാകർഷിച്ചു.

FASHION CLUB

ഫാഷൻ ക്ലൗണ്ട് ആദിമുദ്രയ്ക്കിൽ ക്യാൻസർ രോഗത്തെ പറ്റി അവബോധം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനായി 'No Shave November' എന്ന മത്സരം സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഫാഷൻ ക്ലൗണ്ട് നേതൃത്വത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കോളേജ് ഫാഷൻ ടീം ആരോളം കോളേജ് മെറ്റുകളിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കുകയും അഭിമാനാർഹമായ പ്രകടനം കാഴ്ച വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

DANCE CLUB

ഡാൻസ് ക്ലൌണ്ട് നേതൃത്വത്തിൽ പോർട്ടൂറ്റ സ്കൂളി യോയുടെ സഹകരണത്തോടെ ഡാൻസ് വർക്ക്ഷേഖാപ്പ് സംഘടിപ്പിച്ചു. ഡാൻസ് ക്ലൌണ്ട് നേതൃത്വത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കോളേജ് ഡാൻസ് ടീം വിവിധ കോളേജ് ഹെസ്കൂളുകളിലും വേദികളിലും പങ്കെടുക്കുകയും അഭിമാനാർഹമായ നേടങ്ങൾ കൈവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

MUSIC CLUB

സംഗീതപ്രേമികളുടെ കൂട്ടായ്മയായ മുസിക് ക്ലൌണ്ട് നേതൃത്വത്തിൽ 'Ukulele' എന്ന മുസിക് വർക്ക്ഷേഖാപ്പ് സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. വിവിധ സംഗീത നിശ്ചകളിൽ മുസിക് ക്ലൌണ്ട് പ്രകടനങ്ങൾ നടക്കാറുണ്ട്.

CYCLING CLUB

നിർജീവമായിരുന്നു സെസ്ക്ലിംഗ് ക്ലൗണ്ട് പൂർണ്ണതോതിൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. CULT A WAY യുടെ ഭാഗമായി കാസർ ഗോൾ നിന്ന് തിരുവന്തപുരം വരെ സെക്കൻഡ് റെഡ് സംഘടിപ്പിച്ചു. വിവിധ ആശയങ്ങൾ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു നടത്തിയ സെക്കൻഡ് റെഡ് വൻവിജയമായിരുന്നു.

CAREER GUIDANCE CELL

പുതുതായി ആരംഭിച്ച കരിയർ ശൈലീൾസ് സെല്ലുണ്ട് നേതൃത്വത്തിൽ 'Inspirant IAS' എന്ന പങ്കാളിത്തത്തോടെ സിവിൽ സർവീസ് ഓരോള്ളേഷൻ ക്ലാസ് വിജയകരമായി സംഘടിപ്പിച്ചു.

SPORTS CLUB

എറെ സജീവമായ ഒരു സ്പോർട്ട്സ് ക്ലൌണ്ട് ആണ് ഈ യൂണിയനു കീഴിൽ പ്രവർത്തിച്ചത്. നവാഗതർക്കായി ഫ്രീഡിംഗ് ഫ്രിക്കറ്റ്, മുട്ടേബാൾ മത്സരങ്ങൾ അധ്യയനവർഷത്തിൽ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. യൂണിയൻ മുന്നോട്ടുവച്ച മാധ്യമക്കൂട്ട് മെമ്മോറിയൽ ഇൻഡ കോളേജ് ബാസ്ക്കറ്റ്ബോൾ ടുർണ്ണ മെന്റ് നവംബർ 17 18 തീയതികളിൽ പാളയം പോലീസ് ഇൻഡോർ സ്ക്രീഡിയത്തിൽ വച്ച് നടന്നു. പങ്കാളിത്തം കൊണ്ടുംസംഘാടന മികവ് കൊണ്ടും ശ്രദ്ധേയമായ ടുർണ്ണമെന്റ് പുരുഷവിഭാഗത്തിൽ SCT യും വനിതാ വിഭാഗത്തിൽ MBCET യും വിജയികളായി. ആദ്യമായി നടന്ന സകലക്കലാശാല കായികോസ്റ്റവം ഇതിൽ പരിമിതികൾ എറെ ഉണ്ടായിട്ടും മികച്ച പ്രകടനം കാഴ്ചവയ്ക്കാനായി. ഹൈജംപിൽ ഓട്ടോമോബൈലിലെ അപ്പസൻ K.A സ്ക്രിപ്റ്റും നേടി. ഉള്ളിക്കുഷ്ഠനും മെമ്മോറിയൽ ബാധമിന്നുണ്ട്, ആനന്ദ മെമ്മോറിയൽ ബാസ്കറ്റ് ബോൾ, ഷാരോൺ മെമ്മോറിയൽ ഫ്രിക്കറ്റ് എന്നീ ടുർണ്ണമെന്റുകളും ഇക്കാലയളവിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു. അവസാന വർഷ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വിടവാങ്ങലിനോട് അനുബന്ധിച്ചു മെയർവൈൽ 3's വോളിബോൾ എന്നിവ സംഘടിപ്പിച്ചു.

കുറഞ്ഞ സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ പ്രതിസന്ധികളും അപര്യാപ്തതകളും ഏരെയുണ്ടായിട്ടും സ്തുത്യർഹമായ പ്രകടനമാണ് SCT യുടെ കായിക രംഗം ഈ അധ്യയനവർഷം കാഴ്ചവച്ചത്.

CULT A WAY - കലാമാമാക്ഷം

CULT A WAY 2019 ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും മികച്ച കോളേജ് ഫെസ്റ്റിവലാനായി മാറി. CAW 2019 മുന്നോട്ട് വച്ച ആപ്തവാക്യം ‘HEROES ORIENTUM’ എന്നതായിരുന്നു. യുണിയൻസ് നേതൃത്വത്തിൽ SCT എന്ന ഒരു കാര്യക്രമാഭിപ്രായം ഫെസ്റ്റ് അരങ്ങേറിയത്. ഇപ്രാവശ്യം ഏപ്രിൽ 5,6,7 തീയതികളിൽ കനകക്കുന്ന് കൊട്ടാരവല്ലപ്പിലും നിശാഗ സിതിലുമായാണ് ഫെസ്റ്റ് നടന്നത്. ഏപ്രിൽ 5ന് ഏറ്റവും മികച്ച സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയുള്ള ചലച്ചിത്രത്തിനുള്ള 65ആമത് ദേശീയ പുരസ്കാരം നേടിയ സംഖായകനായ ശ്രീ വി. സി. അംഗീലാഷ് ഭരതീപാ കൊളുത്തി ഐപ്പചാരിക ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചു.പ്രശസ്ത സംഗീത സാന്നിധ്യം നാലായക്, ബോളിവുഡ് സംഗീതജലത അതിമിസിങ്ങ് ശർമ്മ എന്നിവരുടെ സംഗീതനിശയയും പ്രോ ഷോകളും തിരുവന്നെപ്പുരം നഗരത്തിന് വേറിട്ട് അനുഭവമായി. ഏല്ലാവരുടെയും പങ്കാളിത്തം കൊണ്ട് CAW19 വൻവിജയമാക്കി തീർക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ഫെസ്റ്റിന്റെ ഭാഗമായി ‘ഹോം ഹോർ ഹോംലൈഫ്’ എന്ന പേരിൽ നിർധനകുടുംബത്തിന് വിടുവച്ചു നൽകിയത് CAW19നെ കുടുതൽ ജനകീയമാക്കി.

സമൂഹത്തോടുള്ള കടമകൾ

തമിഴ്നാട്ടിൽ വീശിയടിച്ച ഗജ് ചുഴിക്കുറിൽ ദുരിതബാധിതരായവർക്കുവേണ്ടി NSSമായി ചേർന്ന് ദുരിതാശ്വാസ നിഡി രൂപീകരിക്കുകയും കളക്ഷണം പോയിരുന്ന് വഴി വസ്തുകൾ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തു.

NSS മായി ചേർന്ന് നെടുമണ്ണാട് തൃപ്പാടം ഓൾഡേജ് ഹോമിലെ പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായി ഒരു ദിവസം ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്തു.

2019ൽ വടക്കൻ ജില്ലകളിലുണ്ടായ പ്രളയകെടുത്തിയിൽ പെട്ടവർക്ക് സഹായമത്തിക്കാനായി NSSന്റെ കൂടി പങ്കാളിത്തത്തോടെ കളക്ഷണം സെസ്റ്റർ തുറന്നു. വലിയ പിന്തു നായാണ് ദുരിതാശ്വാസപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചത്.

സംഭാവനകൾ

താഴെത്തെ നിലയിലെ റൂമുകളിൽ കൊതുകു നിവാരണ തത്തിനായി കൊതുകു നെറ്റുകൾ സ്ഥാപിച്ചു.

കേരളത്തിൽ ആദ്യമായി ഒരു കോളേജ് യൂണിയൻ നേതൃത്വത്തിൽ KTS വിശ്വ എല്ലാ സെമസ്യവുകളിലേക്കും ഉള്ള നോട്ടുകളും പഠന സാമഗ്രികളും അടങ്കിയ ബൈവർ രൂപീകരിച്ചു.

ഹോസ്റ്റലുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നിലവിനിരുന്ന എല്ലാ പ്രസ്താവനകളും പരിഹരിക്കാനുള്ള മുൻകൈക്കെടുത്തു

വനിതാ ഹോസ്റ്റലുകളിൽ സെക്ക്യൂറിറ്റി ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥ യൂണിയൻ ഇടപെട്ട് പരിഹരിക്കുകയും സെക്ക്യൂറിറ്റിമാരെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

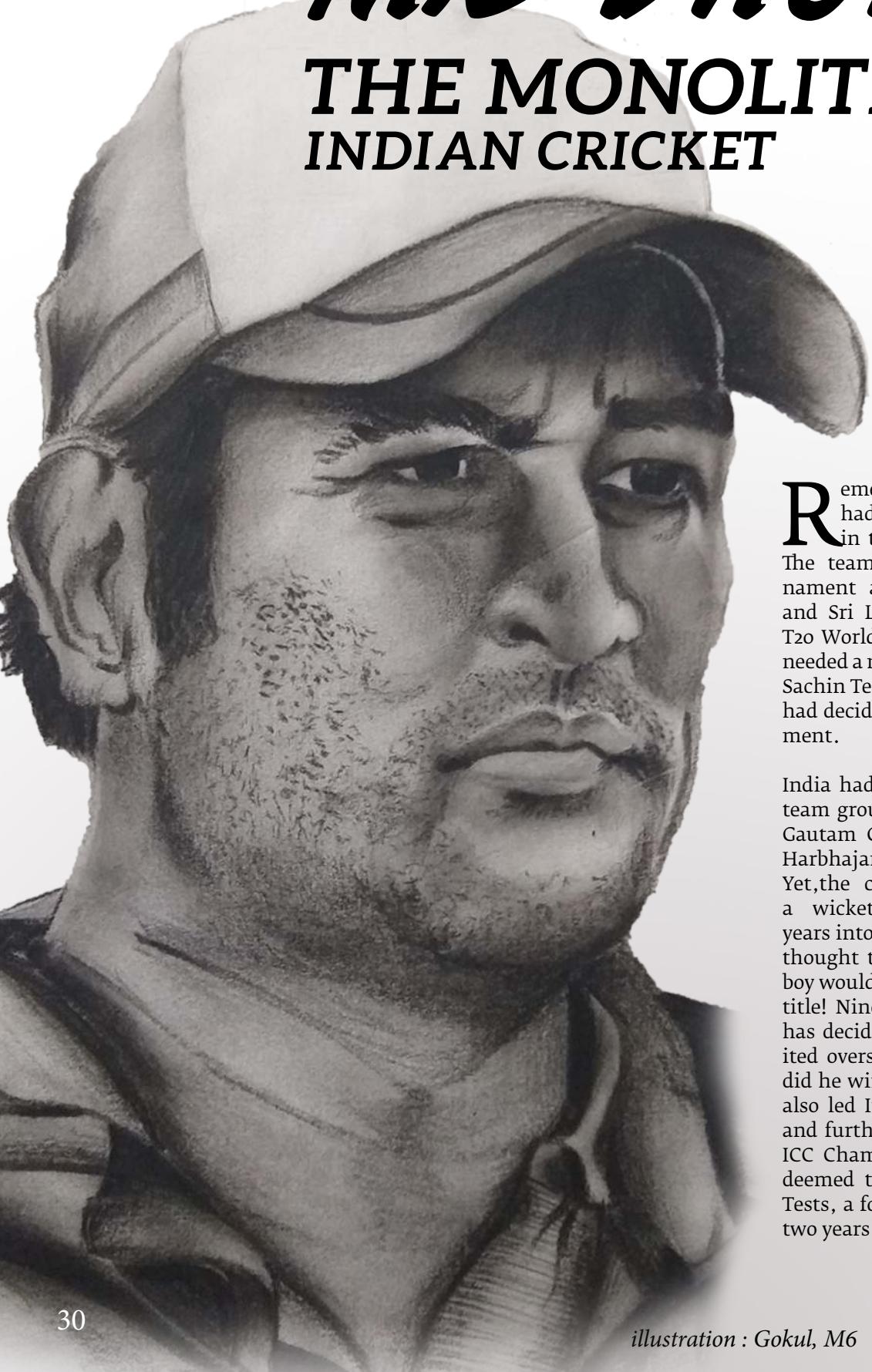
അധ്യയനവർഷത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ യൂണിയൻ മാഗസിനെ തകർത്തുകൊണ്ട്, കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു തുല്യമായ നിലവിലുള്ള കോളേജ് നിയമങ്ങളെ മറികടന്നുകൊണ്ട് നടത്തുന്ന ഏല്ലാ അജംടകളും യൂണിയൻ മറികടക്കുമെന്ന് ഉറപ്പുന്നതുകൂടും

അനവധിയായ വിഷയങ്ങളിൽ യൂണിയൻ ഇടപെട്ടതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിവേദനങ്ങളും അനുവദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവകാശങ്ങളുടെ വിവരങ്ങളും യൂണിയൻ ഫെസ്റ്റിവലുകളിൽ നിന്നുണ്ടായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ഉള്ളാണ് പേജുകളിൽ ലഭ്യമാണ്.

അവസാനമായി നമ്മുള്ള എന്നും നിർത്തുന്ന SCT എന്ന വികാരത്തിനു വേണ്ടി നിലവുകൊള്ളുന്ന, SCT യെ എക്കാലവും നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗമായി നിലനിർത്തുന്ന ഏല്ലാ സുഹൃത്തുകൾക്കും ഈ അവസരത്തിൽ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു

സന്നദ്ധം,
അനുഭൂ ചന്ദ്രൻ
ജനറൽ സെക്രട്ടറി

M.S DHONI: THE MONOLITH OF INDIAN CRICKET

Remember the time when India had a disastrous ODI World Cup in the Caribbean back in 2007? The team crashed out of the tournament after losing to Bangladesh and Sri Lanka. Then came the first T20 World Cup in South Africa. India needed a new captain as Rahul Dravid, Sachin Tendulkar and Sourav Ganguly had decided not to play in the tournament.

India had several choices as it was a team grounded by Virender Sehwag, Gautam Gambhir, Yuvraj Singh and Harbhajan Singh.

Yet, the chosen legend was Dhoni, a wicketkeeper-batsman only five years into his career. Who would have thought that the long-haired Ranchi boy would take India to win World Cup title! Nine years fast-forward, Dhoni has decided to step down as the limited overs captain of India. Not only did he win the T20 World Cup, but he also led India to win the World Cup and further, won the 50-over format, ICC Champions Trophy and even redeemed the number one ranking in Tests, a format from which he retired two years back.

And here's the icing on the cake: he is the only captain to hold top three ICC trophies together, the ICC Champions Trophy, 50-over World Cup and T20 World Cup.

Dhoni never let his captaincy crown affect his batting. He has scored 6633 runs in ODI's, when at the helm, with a staggering average of 54 and a strike rate of 86. In T20Is as captain, he played 72 matches and won 41 of them and additionally scored 1112 runs in the format as a captain. After taking up the designation of Test captaincy in 2008, he guided the team to win series in New Zealand and West Indies and the Border-Gavaskar Trophy in 2008, 2010 and 2013. In 2009, Dhoni also led the Indian team to number one position for the first time in the ICC Test rankings. In 2013, under his captaincy, India became the first team in more than 40 years to whitewash Australia in a Test series. In the fifth Test against England at The Oval, Dhoni equalled Ganguly's record for most away Tests.

Dhoni is the only captain to lead India in more than 50 Tests. India has won 27 Tests under him, which is six more than the next best, Ganguly. However, Ganguly has a better win-loss ratio. Dhoni still wins a greater percentage of his Tests though, which only means that Ganguly had a greater percentage of draws. He also saw the growth of players like Virat Kohli, the front-runner to be the next ODI and T20 captain for India. During his tenure as captain, Dhoni saw the rise of the current Indian team. It's not over yet. He is still available for selection as a wicketkeeper-batsman and we may see him during the upcoming ICC World Cup 2019.

After winning the fourth ODI against England at Edgbaston, M.S Dhoni surpassed Mohammed Azharuddin to become the Indian captain to have achieved the most ODI victories. Dhoni is also India's most successful captain in Tests and T20Is. While Dhoni's win percentage is not comparable with that of Ricky Ponting or Hansie Cronje, the numbers indicate that he is certainly in the league of Steve Waugh, Graeme Smith and Allan Border. Statistically, the matter to be considered here is that Dhoni probably captained teams that did not have a bowling attack of the quality that some of the above-mentioned captains were fortunate enough to have. In addition to captaining the side, he performed the arduous task of keeping wickets as well and is the only captain - keeper, apart from Kumar Sangakkara of Sri Lanka.

We may see him setting fields as a wicketkeeper but we are sure to miss his talks that one gets to hear in the stump microphone. And the biggest loss will be nothing, but the press conferences. More to add, the present Indian captain, Virat Kohli is studying M.S Dhoni for taking up the team to future wins and performing at ICC World Cup 2019. As a captain of last 9 years M.S Dhoni's experience lead to the outstanding final over win in the second T20 match against England 2017. The team is scaling new heights under current skipper Kohli, who also is extremely lucky to have his predecessor Dhoni still with him. Kohli and Rohit Sharma are officially the captain and vice-captain in the current squad. It is the Dhoni, who is usually witnessed, taking the final call on whether to go for DRS review or not. The captain's almost flawless take on DRS also earned him the nickname of 'Dhoni Review System'. The Ranchi born batsman gets his reviews right 95% of the times.

MS Dhoni captained India for the 200th time in One Day International in the super clash of Asia Cup 2018 against neighbour Afghanistan after a gap of almost 2 years and the match was ended up in Tie. In the end, the fact remains as a fact. The captain chose to leave. His legacy is secure, and we need to move on!

Eldho Varghese
M6

COLLEGE ELECTIONS 2018-'19

SAHASRA '18-'19

YUKTHI '18-'19

ASWIN S MOORTHY

DEMO DAY

HOLI

REWRITING HISTORY, WITH PANACHE

Writer- researcher Manu S Pillai, published his first book, “The Ivory Throne- Chronicles of the house of Travancore” at the age of 25, the widespread acclaim of the book garnered him the Sahitya Academy Yuva Puraskar (2017) and the book is set to get a screen adaptation; Arka Mediaworks that produced the Bahubali films, has acquired the audio-visual rights of the books. His second book, “Rebel Sultans: The Deccan from Khilji to Shivaji” (2018) and his third book, “The Courtesan, the Mahatma and the Italian Brahmin” (2019) were also widely acclaimed.

In conversation with Manu S Pillai.

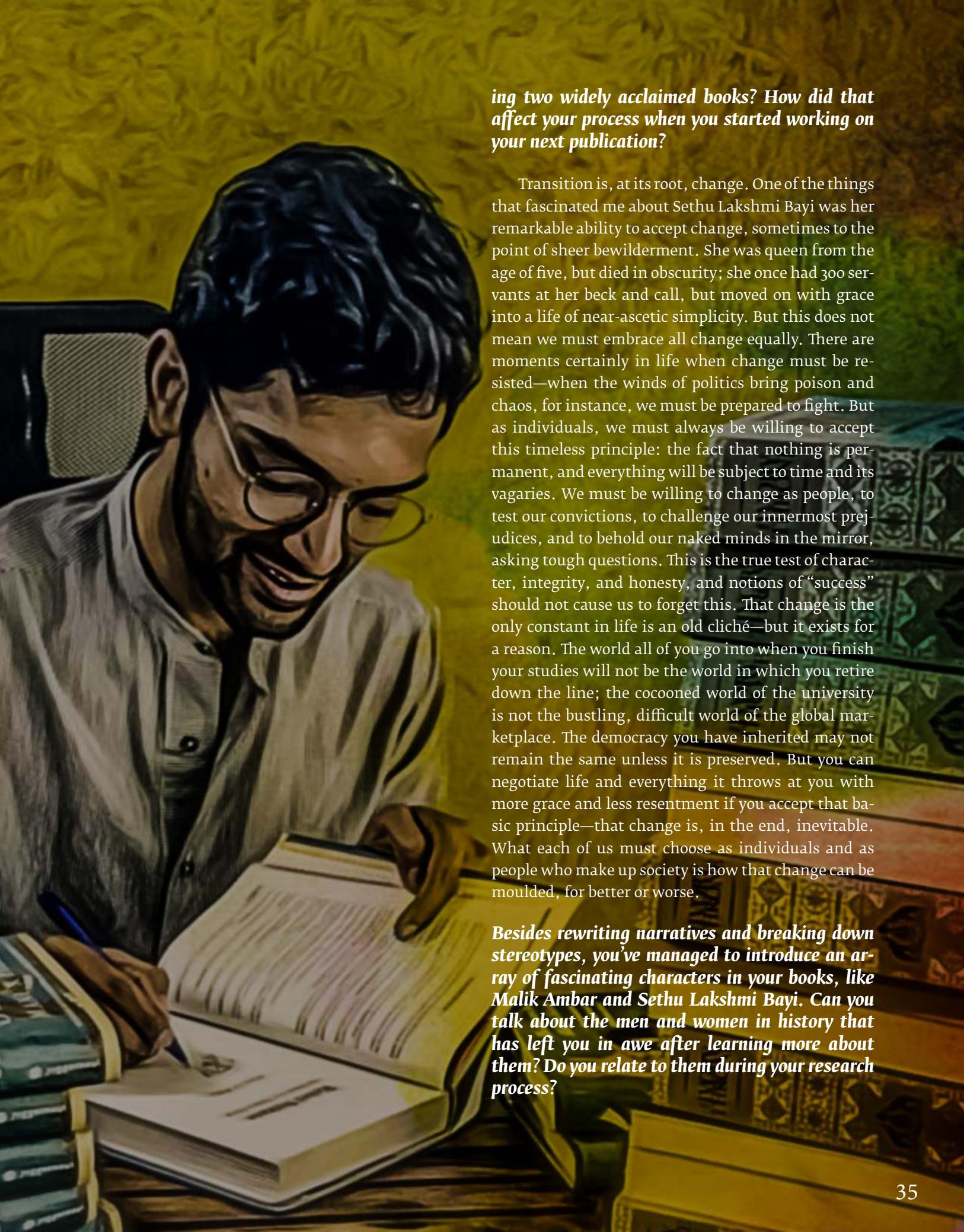
In a world where we are taught to “live in the present”, what importance does our history hold?

Living in the present is a good principle by which to navigate life, but it doesn’t mean we should forget the past. We most certainly should not live in the past, trying to seek revenge from history or to “correct” historical wrongs with a misguided sense of righteousness. But we must be aware of the past because that is what birthed what we see as our present, just as our actions today will have a direct impact on the future we leave for our children. In other words, our present is anchored in dynamics that are old and firmly located in history, whether it is good things (technological progress) or bad (caste inequalities). History explains why the world is what it is today. It provides us a store of wisdom and learning. It tells us of mistakes made earlier, warning us not to repeat them in our own time (sadly, very few will take heed). And it offers us a rich, layered, complex universe of experience from which we can nourish ourselves not only as a society, but also as human beings. History, at the end of the day, is an open book—it is up to us to turn the pages and to draw its lessons.

Feminism and feminist approaches to history and society do make themselves felt strongly in the book—

in particular the scholarship of Saradamoni, G Arunima, and J Devika—but I didn’t set out with this on my mind. I was gripped by the tale of my protagonist, Sethu Lakshmi Bayi, and the dynamics of power that surrounded, and indeed hounded, her for much of her life. I was interested in the construction of power, in how court intrigue determined public policy, in how personalities and individual prejudices coloured decisions affecting millions of people—of how quickly the façade of propriety and correctness dissolved in the face of human impulse and determination. The Ivory Throne is not only about Travancore’s last Maharani but also about power and the making and unmaking of a social order. That these strong characters are women made it particularly interesting, and most certainly feminist scholarship helped me unravel the matrilineal system better, and try and understand these Maharani more completely. Equally importantly, feminism opened my eyes to approaches that conventional reading had failed to highlight. The world is a better place if you look at it through edifying lenses—feminist scholarship is one such lens.

The theme that we are upholding in the newest edition of our college magazine is “transition”. How do you see yourself transitioning on a personal level, and also as an author after publish-

ing two widely acclaimed books? How did that affect your process when you started working on your next publication?

Transition is, at its root, change. One of the things that fascinated me about Sethu Lakshmi Bayi was her remarkable ability to accept change, sometimes to the point of sheer bewilderment. She was queen from the age of five, but died in obscurity; she once had 300 servants at her beck and call, but moved on with grace into a life of near-ascetic simplicity. But this does not mean we must embrace all change equally. There are moments certainly in life when change must be resisted—when the winds of politics bring poison and chaos, for instance, we must be prepared to fight. But as individuals, we must always be willing to accept this timeless principle: the fact that nothing is permanent, and everything will be subject to time and its vagaries. We must be willing to change as people, to test our convictions, to challenge our innermost prejudices, and to behold our naked minds in the mirror, asking tough questions. This is the true test of character, integrity, and honesty, and notions of “success” should not cause us to forget this. That change is the only constant in life is an old cliché—but it exists for a reason. The world all of you go into when you finish your studies will not be the world in which you retire down the line; the cocooned world of the university is not the bustling, difficult world of the global marketplace. The democracy you have inherited may not remain the same unless it is preserved. But you can negotiate life and everything it throws at you with more grace and less resentment if you accept that basic principle—that change is, in the end, inevitable. What each of us must choose as individuals and as people who make up society is how that change can be moulded, for better or worse.

Besides rewriting narratives and breaking down stereotypes, you've managed to introduce an array of fascinating characters in your books, like Malik Ambar and Sethu Lakshmi Bayi. Can you talk about the men and women in history that has left you in awe after learning more about them? Do you relate to them during your research process?

I do relate to historical figures in the sense that it never ceases to surprise me how their core human impulses were just like ours. Whether it was a thousand years ago, or whether it was yesterday, there are certain qualities in human beings that affect society and indeed afflict political and social life always. We have a tendency often in India to exalt historical figures either into semi-divine beings or into villains. But this is us projecting them a certain way—they themselves were just human beings doing what they had to do, in their time and day, in a different context. The core impulses that motivated kings then—power, greed, wealth, religion—these still animate politics in our own time, for example. Men and women in history were also made of flesh and blood, and they too had as many failings and flaws as they did strengths and triumphs. And once we look at historical figures as fallible beings like us, history itself becomes richer.

What is remarkable, though, is how, despite the challenges and limitations of their time, some individuals in history soared above their peers and created something new. Ibrahim Adil Shah II of Bijapur, for instance, ruled in a time of violence. But where he was a formidable king, capable of drawing blood, he also had intellectual leanings that put him in a class of his own. He became the Akbar of the Deccan, celebrating poetry, marrying Islamic and Hindu philosophies, patronising art and music, and leaving behind a legacy that rose above the more immediate concerns of his time. Malik Ambar, who you mention, began his career as a military slave and could have become one of many thousand such nameless men who lived and died in the Deccan. But by sheer force of personality, by sheer determination and tenacity, he became one of the region's great figures, for 25 years standing in the way of the Mughal conquest of the Deccan. Who would have thought that this boy from Ethiopia's Oromo tribe would one day be a hero in India? The list is endless, but as I said earlier, what matters is how we look at these figures and what we choose to learn from them.

Several societal changes and legit amendments were made during the Sabarimala issue. An interesting fact I noticed was, however, in between all these conflicts, articles and messages regarding the conversion of Buddhist temples into Hin-

du pantheons were being spread widely. What is the genuineness of the fact according to you?

I do not deal with that period of history but it is true that Kerala was a dominant centre for Buddhism and Jainism until a little over 1000 years ago. On my summer vacations at my mother's ancestral village near Mavelikara, I remember hearing tales of temples that were once Buddhist shrines—indeed, several Buddha images of antiquity have been retrieved from underground, such as in Kandiyoor for instance. While I cannot say which temples have Buddhist origins exactly, what I can say is that religion in India evolved over a long time, absorbing many influences, including from competing faiths. Many of our temple processions, for instance, are supposed to have originally been Buddhist affairs; many social practices and customs were also derived from older traditions, when other religions held sway. Studies have looked into Brahminical ritual absorbing tribal customs, and vice versa in Kerala. We should learn to look at these matters openly and with a historical sense instead of emotionally—even if Sabarimala was originally Buddhist or tribal (or perhaps both), why does that have to upset the orthodox? It is a mark of cultural insecurity that people seek to trace a “pristine” source of religion that can be traced back in an “unbroken” line. But history tells us there is no such unbroken line—India is a multi-source culture, with elements drawn from various places and traditions, not a civilisation born out of one single fount. Once we accept this, it is easy to also accept that places venerated today may earlier have served other purposes—just as in future change will come to them too, in ways outside our control.

The book, *The Ivory Throne* is around 700 pages, certain authors tend to lose interest during the phase of writing. What kept your interest intact while penning this book?

I did have frustrating phases when I put the manuscript aside and refused to engage again for many months. But in the end, the story and the project assumed a life of its own—it kept drawing me back, and for 6 years I plodded and persevered and finally finished what I had started.

Ivory Throne and Rebel Sultans pertain to com-

pletely different regions and time periods of India. What is it about these dynasties that called out to you and caught your attention?

In both cases, what interested me is telling the tales of marginalised figures, periods and regions. Sethu Lakshmi Bayi had been footnoted and eclipsed, removed from popular imagination quite deliberately, and so I sought to resurrect her. The Deccan Sultans were relegated to the background because of the excessive attention devoted to the Marathas and the Mughals, and so, again, their story interested me. I don't think I am interested in the mainstream—what motivates me is the forgotten and the deliberately neglected.

Is the genre you write your favourite to read as well?

Yes and no. I do read with great interest a lot of history and non-fiction, but when I really want to "get away" from things and allow my mind pleasure without any other motivation, it is to fiction that I turn.

When you draw a parallel between the emperors of the olden times, their methods of governance and the democracies of the present day and the millennial leaders born from it, how do you define the changing roles of political leaders in the modern world?

Trying to directly compare rulers of yore with rulers today is a perilous proposition. Methods have changed, values have changed, and the sharpness of power has been blunted considerably. What remains common, however, is the quest for power itself, and its corrupting influence. Democracy, by design, aims to build in checks and balances that allow power to be peacefully transferred, shared and moderated, whereas earlier systems saw power wedded closely to violence and its regular use. Broadly, however, power remains about control over resources, elite access, and certain families and groups enjoying disproportionate influence—there is still a long way to go before we become truly democratic. Even today, young leaders are chosen in our country on the basis of family, caste, and other older affiliations. Some scholars, I think, have used terms like "dynastic democracy", "feudal

democracy" etc. All parties are equally culpable here, but blaming them furiously is not the answer—such politics reflects realities on the ground, and parties respond to this. That said, there is no cause to be entirely pessimistic. Change is slow, but it will come.

The period of renaissance of Kerala and its history are constantly debated in many of the social and political arenas of the state, how do you respond to this by taking into account the legend of Nangeli of Mulachiparambu?

The story of Nangeli is often misunderstood. In general, it is said that she was opposing a rule that prevented low-caste women from covering their breasts, and that themulakkaram (breast tax) was a fee to be paid regularly for the privilege of covering the torso. This is untrue: even Brahmin women did not wear blouses in Kerala, and in general upper-caste women walked around topless. Covering the breast only became a moral requirement after the introduction of Victorian values in Kerala. Mulakkaram, in reality, was a poll tax payable by all low-caste women. For men the poll tax was called talakkaram or head tax. For women it was called mulakkaram or breast tax, but the tax itself had nothing to do with breasts. People have mistakenly assumed from the name of the tax that it was a breast tax.

Then there is the debate on whether Nangeli existed at all. Often, especially on Twitter and other such forums, it is argued that there are no records about her at all. But this is not a convincing argument. After all, literacy and record-keeping was an upper-caste preoccupation. How many low-caste heroes and heroines have "records" about them? In general, do records talk at all about Dalits and other avarna castes? I remember being told about a Pulaya hero called Chennannur Kunjadi, but there seems to be very little in the "records" about him. These tales are preserved in folklore and song, and we cannot dismiss their existence simply because there is no paper record somewhere. Certainly, it is likely that there are exaggerations and infirmities in these stories, but we should not discount them.

നൂ 101

അവസാനമായി എന്നോനും ...

ക്രിസ്തീൻ തരി വാദാ, ചാർത്തിട്ടു ഉള്ള എന്ന് വിജിച്ചു പറഞ്ഞത് കൊണ്ട് കതകു തള്ളി തുറന്ന് അക്കേതകൾ കയറിയപ്പോൾ ബാക്ക് പാകിൽ മുഴിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ കുത്തി തിരുകുന്ന തിരകിലായിരുന്നു അവൻ.

“എപ്പോഴാ വണ്ണി ?”

“വൈകിട്ട് ആരംഭയ്ക്ക്”

തലേന്ന് ധാര ചോദിക്കാൻ വീടിൽ വന്നപ്പോൾ അമ്മ യോട് പറഞ്ഞത് ഓർമയുണ്ടായിരുന്നിട്ടും താൻ തിരക്കി.

“അഭ്യൂ പോവാണ്ണേ ...”?

‘അമ്മ ചോദിച്ചത് പോലെ തന്ന താനും ദിക്കതെ കൂടി ചോദിച്ചു .

“അതെ, പോവാതെപറ്റില്ലേണ്ണു”

അവനും ആവർത്തിച്ചു .

പഴകിയ ഇളം തവിട്ടു നിന്തിലെ പെയിന്റ് ഇളക്കി തുടങ്ങിയ ആ ചെറിയ മുറിയ്ക്ക് ചുറ്റും താൻ ക്രോട്ടിച്ചു ,

എപ്പോഴും പുന്തകങ്ങളാലും അതിലുപരി പൊടിയും മാറാലയും കൊണ്ട് സമൃദ്ധമായിരുന്ന പുന്തകതട്ടിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു മുലയിൽ വരിവരിയായി നടന്ന് നീങ്ങുന്ന ചോന്നൻ ഉറുപ്പുകൾ മാത്രം അവശ്രഷ്ടിക്കുന്നു. ഒഴിന്തെ അയകളും ഉണക്കി വിരിയിക്കാൻ കൗംബം ബാക്കി ഇല്ലാതെ തുറിച്ചു നോക്കുന്ന കട്ടിൽ തലപ്പുകളും കണ്ണേര ചാരും വരാ നിരിയക്കുന്ന ശൃംഗതയേന്നോനും എന്ന അസ്വധനാ കമി. ഏറ്റവും വൃത്തിയായി ഇരുന്നപ്പോഴും അനാദ്യമായി ആ മുറിയ്ക്കാരു അഭ്യന്തരി തോന്തി എനിക്ക്.

മുന്ന് നിലകളുള്ള മെൻസ് ഹോസ്പിൽ. അതിൽ ആദ്യത്തെ നിലയിലെ തന്ന ആദ്യത്തെ മുറി ആയിരുന്നു 101. രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപാണ് ആദ്യമായി ഇവിടെ വരുന്നത്. ഒരു വൈകുന്നേരം ഏതോ പുന്തകമോ മറ്റൊ കൈമാറാൻ ആയിരിക്കണം . പിനെ പിനെ ഒഴിവു സമയങ്ങളിൽ ചങ്ങാതിയോടു സൊറ പായാൻ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് കയറി ഇരങ്ങി , പതിയെ കോളേജിനും വീടിനും മല്ലേ ഒരു ഇടത്താവളമായി അത് മാറി .

ആദ്യമായി ഇരുണ്ട നിന്തതിലുള്ള രൂക്ഷഗസിയായ ഭോക്കം ലഹരിയുടെ രാസകുമിളകൾ പൊടിച്ചേരിഞ്ഞത് ഇന്നു നാലുചൂരുകൾക്കുള്ളിലാണ് . ഉമാദത്തിന്റെ മണ്ണു

**"സാധാഹനങ്ങളിൽ ഒരു കട്ടൻ
ചായയക്ക് ഇരുപുറവും
ഇരുന്നു മിന്നെന്തടുത്ത
ആശയങ്ങൾക്കും
ഭാവനകൾക്കും ഏതൊരു
കണ്ഠെടംപോറി
പെയിന്റിങ്ങിനെക്കാളും
വർണ്ണചാരുതയും
അർബകയങ്ങളും
ഉണ്ടായിരുന്നു"**

പാളികൾക്കിടയിലൂടെ ബോധത്തിന്റെ അരണ്ട് വെളിച്ചും അകക്ക്ലൈഡിൽ തെളിയുമ്പോൾ ഒരു പിടി മുഖങ്ങൾ മനസ്സിലേക്കു തിക്കി വരുന്നു.അട്ടഹാസങ്ങൾ,ആർത്ഥനാദങ്ങൾ,പൊട്ടിക്കരച്ചിലൂകൾ,എറുപറച്ചിലൂകൾ ...എന്താക്കു യോ കാതിൽ പ്രതിധ്യനിക്കുന്നു. മുഴുവനായും മുൻതെന്തും കുപ്പിവള്ളത്തുണ്ടുകൾ പോലെ ചിതറിയ ചില സംഭാഷണ ശകലങ്ങൾ വേട്ടയാടുന്നു. എൻ്റെന്താട്ടുങ്ങിയ സിഗരറ്റ് കുറ്റികൾ ബാക്കിയാക്കിയ പുകച്ചുരുളുകൾ ഉത്തേജിപ്പിച്ച വിസ്തര ചിന്താധാരണികൾ.....

സാധാഹനങ്ങളിൽ ഒരു കട്ടൻ ചായയക്ക് ഇരുപുറവും ഇരുന്നു മിന്നെന്തടുത്ത ആശയങ്ങൾക്കും ഭാവനകൾക്കും ഏതൊരു കണ്ഠെടംപോറി പെയിന്റിങ്ങിനെക്കാളും വർണ്ണചാരുതയും അർബകയങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. കൊച്ചുപുസ്തകങ്ങൾക്ക് മീതെ കലാക്രമമുന്നിയും ഇരുപ്പുപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു ഹോസ്റ്റൽ മുറിയായിരുന്നു അത്. ദൈർഘ്യമേഖിയ റാത്രികളിൽ മാധവിക്കുട്ടിയും വൈലോ പ്രിഞ്ചിയും മുതൽ ദീപനിശാന്ത് വരെ ആ ചുമരുകളിൽ മുഴങ്ങി കേടു. വസാക്കും മയ്യിയുടെ തീരവുമെല്ലാം അയ സ്ലക്കങ്ങൾ ആകിത്തനന് സൗഹ്യം സഭകൾ.....

ഇങ്ങനെ ഒക്കെ ആശാങ്കിയും നാളെ ദിക്കെൽ തിരിത്തു നോക്കുമ്പോൾ എറെ അതഭൂദപ്പെടുത്താൻ പോകും നീത് അപ്രാപ്യമെന്ന് തോന്തിച്ച പഠ്യവിഷയങ്ങളെ എറ രാത്രി കൊണ്ട് കീഴ്ചപ്പെടുത്തിയ പരിക്ഷ തലേന്നുകളും കംബെപ്പെട്ടുവെച്ചിരുന്നു തന്നെ ആയിരിക്കും, കാരണം മറ്റൊരുത്തിനും വികലമായ അനുകരണങ്ങൾ പലകാ ലങ്ങളിലായി നാം തന്നെ നടത്തിപ്പോരും. വ്യാജമായി പോലും പുനർസ്വഷ്ടിക്കാൻ കഴിയാത്തത് ഇത് മാത്രമാ കും ഒരുപ്പക്ഷ .

ചിത്തിച്ചു നിന്ന സമയം കൊണ്ട് അവൻ ഒരുക്കങ്ങൾ ഒക്കെ പുർത്തിയാക്കി നിരച്ച ബാഗും ചുമലിൽ എറ്റി പുറത്ത് ഇരഞ്ഞിയിരുന്നു. തൊൻ തന്നെ ആൺ മുൻ പുട്ടി താങ്കോൽ വാർഡൻ എൽപ്പിച്ചത്. അവൻ മുന്നേ നടന്നു, ഇടവഴിയിലും അരകിലോമീറ്റർ നടന്നു വേണും ബെഡ്യാ പ്പിൽ എത്താൻ . മല്ലുപാകിയ നാടുവണി, ഇരുവശവും അങ്ങിങ്ങായി പാതി തകർന്ന മതിലുകൾക്കും വേലക്കെ ടുകൾക്കും പിറകിലായി ചെറിയ വിടുകൾ .സമയം അഞ്ചു രദ്ദോട്ടുകളും .അരംബ മത്തെ വെളിച്ചത്തിൽ കത്തി തീരാൻ വെവൽ കൊള്ളുന്ന സുര്യൻ അവിടമാകെ സ്വർജ്ജ പ്രഭയേകി .വഴിവകിലെ ശിവൻ്റെ അന്വലത്തിൽ വെകു നേരമുള്ള രോക്കാർഡ് ഉരക്കെ പാടാൻ തുടങ്ങി .ബെഡ്യാ പ്പിൽ ചെന്ന് വെവകാതെ തന്നെ പോടി പാറിച്ചുകൊണ്ടു റയിൽവേ റൈഷൻിലേക്കുള്ള ബെഡ്യുത്തി . കയറും മുൻപ് പകിട്ട് നിമിഷങ്ങൾക്കും നൽകിയ ഓർമകൾക്കും റ്റാ ഭ്യമായ ഒരു ചിത്രയിലും പരസ്പരം നന്ദി അറിയിച്ചു. കാണാം എന്ന് പറഞ്ഞു ഒക്കെ കൊടുത്തു ശ്രേഷ്ഠം അവൻ വണ്ണിയിൽ കയറി .തെരഞ്ഞീ കരഞ്ഞു കൊണ്ടി കുറത്ത പുക ചുമച്ചു തുപ്പി ആനവണ്ണി അവനെന്തും വഹിച്ചു കൊണ്ട് നീഞ്ഞി തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഹോസ്റ്റൽിലേക്കും ആ മുറിയിലേക്കും പോകേണ്ട ആവശ്യം എന്നേന്നക്കുമായി അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന സത്യം തൊൻ തിരിച്ചിരിത്തു . ഇനി റൂം നമ്പർ 101 മനസ്സിനെ തണ്ടപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഓർമ മാത്രമായി അവശ്രേഷ്ഠിക്കും. നാളെ മുതൽ വഴിയോരത്തു നിന്ന് നോകി കാണുന്ന മറ്റാരു നിർജീവമായ കെട്ടിടം മാത്രമായേ കാഴ്ചയിൽ ഇത്യും തോന്നു , ദിക്കെൽ എരെ പ്രിയപ്പെട്ടതായിരുന്നു , ഒരുപാട് ഓർമകൾ സമ്മാനിച്ചു, തിരിച്ചു പോകാൻ കഴിയാത്ത മറ്റു പലതിനെന്തും പോലെ ..

**Manoj M
T8B**

വ്യത്തവാദം കൈടിയാദം

മലയാള സിനിമയാദം

R4

Deva Sankar Krishna

60
The Day

രേഖാലി
എ.ഡി. റേഡിଓ
വാന്നിക്കാരം

ജനകി വിവിംബ
ഭക്ത മജുദ് ട്രിജുട്ട്
ജനകി സംഗ്രഹം
Njanam

3 രൂ വ്യത്തത്തിൽ അക്കപ്പെട്ട കൂടി. ചുറ്റുമുള്ള ഓനിലൂം സ്പർശിക്കാതെ, ആരാക്കേയോ ചേരുന്ന് വരച്ചു രൂ വ്യത്തത്തിൽ കിടന്ന് അവൻ ഓടുകയാണ്. അതിനു പുറത്തുപോയാൽ ഒരുപക്ഷം നശിച്ചുപോയെങ്കാം എന്ന ദിനിയിൽ അവൻ അതിരെന്തു ഇളിൽത്തന്നെ താഴവും നിലയും തെറ്റാതെ ഓടിക്കാണീ രിക്കുന്നു. ആലുമൊക്കെ ആ ഓട്ടം അവൻ ആസ്തിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സർവ്വ ഉർജ്ജവും നശിച്ചു അവൻ തള്ളിക്കുന്നു.

1970 കാലാധ്യം, നിരവധി ദേശിയ- അന്തർദേശിയ പുരസ്കാരങ്ങൾ നേടി ലോകപ്രസംഗി ആർജിച്ചിട്ടു മലയാളസിനിമി നാശം മുന്നിൽ കണ്ട ഇരുണ്ട കാലാധ്യം. ആഗയംകൊണ്ടും പ്രമേയംകൊണ്ടും മുന്നോട്ടുപോകാനാക്കാതെ പഴമയിൽത്തന്നെ ഒരുജി ചിതലരിച്ചു മലയാളസിനിമി നിറുണ്ടയായി നിന്ന സമയം. നസിറെന്തു ഷി

ലത്യുടെയും മരംചുറിപ്പേമം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. സത്തി പ്രേസ്റ്റിക്കാൻ ഉള്ള രൂ ഉപകരണം മാത്രമായി ഒരുജി തിരികുന്നു. 1975-ൽ, പുരണ ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് സിനിമ സംവിധാനത്തിൽ ഡിപ്പോൾ നേടിയ ഒരു 29-കാരിൾ കേരളം സംസ്ഥാന അവാർഡ് സ്വന്തമാക്കിയപ്പോൾ ആ യുവപ്രതിഭയെ ഓൺ ഗൗണിക്കാൻപോലും സിനിമ ആസ്യാ ഒകർ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. തോൽവികളുടെ തുടർക്കമയായി രൂനു മലയാളസിനിമ പിന്നിട് അദ്ദേഹത്തിന് സമ്മാനിച്ചത് .

സിനിമ സംവിധാനത്തിൽ അനുവരെ തുടർന്നുവന്ന എല്ലാ സങ്കലനങ്ങളും പൊളിച്ചെഴുതി, തന്റെതായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി ശക്തമായ കമാപാത്രസ്വാധികർക്കു വഴിയെതാരുകിയ ബഹുമാവ പ്രതിഭയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. തവനിക, ലേവയുടെ മരണം: ഒരു ഘോഷഭാക്സ്, ആദാമി എൻ വാരിയെല്ല്, പഞ്ചവടിപ്പാലം, ഇരകൾ എന്നിവയെല്ലാം

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതുല്യമായ കഴിവ് വിളിച്ചോതുന്നവയാണ് . സുന്ദരനും സുമുഖനും നമ്മുടെ നിരക്കുവധുമായിരുന്ന നായക സകല്ലങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി , കുറവുകെള്ള അതിജീവിക്കുന്ന നിരവധി മാനസിക സംശയങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുന്ന സാധാരണകാർക്കുപോലും ചിരപരിചിതമായ വ്യക്തിത്വങ്ങൾ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നായകനാർ . സാമൂഹികപ്രസക്തിയും കാലിക പ്രസക്തിയുമുള്ള ചലച്ചിത്രങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിനിമകൾക്കിനും പ്രേക്ഷകരുള്ളത്. ഇന്നും പല പ്രമുഖ ചലച്ചിത്ര പ്രവർത്തകരോടും അവരുടെ ഇഷ്ടസംഖ്യയായകൾ ആരെന്നു ചോദിച്ചാൽ നബ്ലൂസ് ശത്രൂമാനം പേരുടെയും നാവിൽനിന്നു വരുന്നത് ഇല്ല പേരായിരിക്കും , കുളന്താടിൽ ശീവർഗ്ഗീസ് ജോർജ്ജ് അമവാ കെ. ജി ജോർജ്ജ് . ‘ഇരകൾ’ എന്ന ഒരു ചിത്രം മതിയാവും

ലും മാറ്റം വരുത്തും എന്ന അവരുടെ ചിത്ര തെറ്റിപ്പോയി. കാലങ്ങൾ കഴിത്തെ ഇന്നാണു കെ.ജി ജോർജ്ജും ‘ഇരകൾ’ മൊക്കെ വീണ്ടും ചർച്ചാവിഷയമാകുന്നത്. അർഹിച്ച അംഗീകാരം ലഭിക്കാതിരുന്നിട്ടുപോലും ഇന്ന് മണ്ണിന്ത്യ പ്രതിക്രിയയായിരുന്നിട്ടും അവർ പരിക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി.

ഇനി ആദ്യം പറഞ്ഞുവന്ന കമയിലേക്ക് തിരിച്ചുവരാം. വ്യത്യസ്തികുള്ളിൽ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുട്ടി മലയാളസിനിമയാണ്. അഡിങ്കേൻ പോതാവിനെത്തന്നെന്ന വീണ്ടും കിങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു , തളർന്നുതുടങ്ങുമ്പോൾ താങ്കിനിർത്താനും പുതിയവഴികൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കാനും പ്രതിഭാധനയായ സംഖ്യയായകൾ വന്നുകൊണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ട കടമ ആർക്കാണെന്ന ചോദ്യം ബാക്കിയാവുന്നു. ഇന്നും മികച്ച സംഭവം

She gave me the first kiss.

ആ മനുഷ്യരും കഴിവിനെ അളുക്കാൻ . ഇന്ത്യയിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും മികച്ച സെസാക്കോളജിക്കൽ ത്രിലൂർ ചിത്രങ്ങളിൽ ഒന്നാണത്. ഒരു മനുഷ്യരും മാനസികാരോഗത്തിൽ അവരും കുടുംബവും സമുഹവും വഹിക്കുന്ന പങ്ക് അതിമനോഹരമായ മെയിമുക്കളിലൂടെ വളരെ വ്യക്തമായിത്തന്നെ പ്രേക്ഷകർക്കുമുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു ‘ഇരകൾ’ .

ഇന്നുകാണുന്ന മലയാളസിനിമാവിപ്പുവത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ച ധിരപ്രതിഭകളാണ് ഭരതൻ , പദ്മരാജൻ , കെ. ജി ജോർജ്ജ് എന്നിവരങ്ങുന്ന മുവർസംഘം. ഇവരുടെ തിരക്കുമെകളിൽ സ്ത്രീ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ കമാപാത്രങ്ങൾക്കും തുല്യപ്രാധാന്യം ലഭിച്ചിരുന്നു. മികച്ച കമയും കമാപാത്രങ്ങളും രൂപംകൊണ്ടിരുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇവരുടെ പല സിനിമകളും സാമ്പത്തികമായി പരാജയം രൂചിച്ചവയായിരുന്നു . സിനിമയിലെ മാറ്റം പ്രേക്ഷകരുടെ കാഴ്ചപ്പുടി

യായകൾ മലയാളസിനിമയ്ക്കു അവകാശപെടാനുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ മികച്ച പരിക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്ന എന്നാൽ സാമ്പത്തികമായി പരാജയം അഭിയുന്ന മേഖല തെപ്പോലുള്ള സംഖ്യയായകരും നിലവിലുണ്ട്. രോഹിത് വി.എസ്സും ലിജോ ജോസ് പെല്ലിഗ്രേറിയും അജിത് പിള്ളയുമാകെ അതിനുഭാഗരാണമാണ്. കാലങ്ങൾ കഴിത്തു ഇവരും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുകാം. ഒന്നുകിൽ കാലത്തിനുമുന്നെ സഭവരിച്ച മഹാപ്രതിഭകൾ ആയിരിക്കാം ഇവർ അല്ലെങ്കിൽ മാറ്റം ആഗ്രഹിക്കാതെ പഴമയിൽ കടിച്ചുതുണ്ടുന്ന ജനവിഭാഗമായിരിക്കാം പ്രേക്ഷകൾ. വാസ്തവം ഇതിലെണ്ണാണ്.

ഇനിയാണ് പ്രസക്തമായ ചോദ്യം: ശരിക്കും വ്യത്യസ്തതിൽ അകപ്പെട്ട കുട്ടി മലയാളസിനിമയാണോ അതോ മലയാളസിനിമയുടെ പ്രേക്ഷകരാണോ? ഒന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കു...

ക്രൂസ്

Shelma C Sajan
B6

വിശക്കുന്നുണ്ടനിക്കാമാഗയമാകെ
അതില്ലുമധികമാണീ മാനസത്തിന്റെയും.
വേദനയാൽ ഭിക്ഷതെണ്ണുനവൻ തൊന്ത്
ഇതുവരെ അറിയാതെതാരു വിശപ്പിന് നാദം
ഉണ്ടായിരുന്നൊരു നാണയത്ക്രീനാൽ.
ഒരുവരു തരണമെന്നപേക്ഷയാണെ
ഇതുവരെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാതെതാരു വികാരമേ
കണ്ണുകൾ പ്രളയമായി മാറുന്നെ...
ചോറ നൽകി വളർത്തിയ പൊമകൾ
ഇടങ്കാലിനാൽ ചാവിട്ടി പുറതേതക്കു
കാരണമെന്തന്നറിയിണ്ടുനിക്കിപ്പോഴും
ഈ വറിയൽ കണ്ണിൽ ഉപ്പാകുമ്പോഴും.
അനേൻ പേരമകൾ നീട്ടിയ മിംബയിൽ
സന്തോഷത്തിൻ ആകാശം കണ്ണ നിമിഷമേ,
അതിൻ മധുരം നൃണയുന്നൊരു നേരത്തു-
പാറിവന്നൊരു പാദം കരങ്ങൾ തട്ടിമാറ്റി
അലറിവനാ നിമിഷത്തിൽ,
കൊടുക്കാറുപോലും വിറച്ചുപോയില്ലയോ...
നിനച്ചില്ല തൊന്ത മധുരത്തിൻ വിലയ്ക്ക്
അപ്പുനേകകാൾ നാണയഭാരമുണ്ടന്.
ഇന്നീ കനിവുള്ള മനുഷ്യൻതന്തർ-
ഭിക്ഷയാം ക്രഷണം വാങ്ങുമ്പോൾ
അറിയാതെ കൊതിക്കുന്ന എൻ മനം
അപ്പോ എന്നൊരു വിജിക്കായ്...
മരണത്തിൻ മാലാവവരും ദിനം വരെയും
കാത്തുനിൽക്കും തൊന്ത് വേഴാവൽപ്പോൽ.
സത്യത്തിൻ ജയഞ്ചലാഷം വീശുന്ന നേരം-
വരും, എൻ മകൻ എനെ മാനോദണക്കാൻ
അനുവൻ കണ്ണിൽ തുടയ്ക്കുണ്ണി അപ്പൻ
ക്ഷമതയിൻ ഭൂമിദേവിയെപ്പോലെ.
അതെ ഒരുനാൾ വരുമെൻ മകൻ
എൻ മാംസം മണ്ണായി മാറുമ്പുണ്ടെ,
അന്ന് തൊന്ത് ലോകത്തിൻ നെറുകയ്ക്കിൽ ചാർത്തും
മിന്നിടാൻ പാടാതെതാരു അപ്പൻസേ വാതസല്പ്പരത.

അന്വർ :
പരിശാമത്തിന്റെ കലിക
ഉന്നർവിന്റെ രമം
വാഴ്വിന്റെ സാലഭജിക

ഇന്വർ :
കാളകുടമായി മാറുന്നവർ
കാലപ്രവേഗത്തിൽ നിന്നോ രൂചിക്കുന്നവർ
അതഃപൂരങ്ങളിൽ ഒരക്ക് തേങ്ങുന്നവർ

അരിവിന്റെ ചേതനയാണവർ
ഉയിരിന്റെ തായയാണവർ
ദയയുടെ ആളിയാണവർ
അവർ ജീവിച്ചോടെ..

പ്രാവ് മുക്കുന്നി

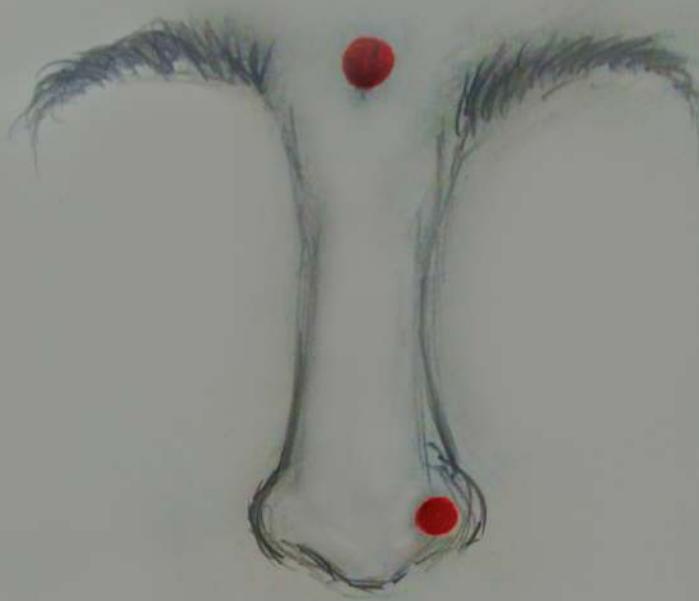

illustration: Sabari, M4

വരെ തെടിയാണി യാത്ര.ചുവന്ന കല്ലു ഒള്ള മുക്കുത്തിയണിത്തവരെ. ജീവിതം തനെ അവരെ കണ്ണാത്താൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. അവരെഞ്ഞരു തരം പ്രതീക്ഷയാണ്, പ്രത്യാഗര യാണ്.ജീവിക്കാൻ ദൈവം കണ്ണമുന്നിലേക്ക് എറിഞ്ഞു തന ഒരു പിടിവള്ളി. കഴുകി വൃത്തിയാക്കിയ വെള്ളത യുണിഫോം ധരിച്ച ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ മുന്നിൽ വന്നു നിൽക്കുന്നു.

“സർ ഒരു ജീവേർ ലെമൺ കീ അണ്ണേ?”

മെല്ലെ ഓന് പുശ്വിരിച്ച് താൻ തലയാട്ടി. കഴിഞ്ഞ കുറേ ദിവസങ്ങളായി എല്ലാ സാധാപനങ്ങളിലും ഇവിടെ വന്ന് ഇതുതനെന്നയാണ് ഓർഡർ ചെയ്യാൻ. ഒക്സിക്ര സ്റ്റാറ്റുകൾ കും തനാൻ പിരപതിചിതനാണ്. സിറിയിലെ തിരക്കേരിയ റോഡിന്റെ ഇടതുവശത്ത് തലയുയർത്തിനിൽക്കുന്ന ഒരു വലിയ കെട്ടിടത്തിനെ നാലാം നിലത്തിലാണ് മനോഹര മായ ‘റൈഡ് മുൺ’ കുമേ. ഇവിടം എൻ്റെ സുപ്പനങ്ങൾക്ക് ചിറകു നൽകിയ ഇടമാണ്. റോഡിനോടു ചേർന്ന വശത്ത് മറ്റു ദേഖിളുകളിൽ നിന്നും അൽപ്പും അകന്നുമാറി രണ്ടു പേരുകൾ മാത്രം ഇരിക്കാൻ ഏറ്റും. അതാണ് എൻ്റെ സ്ഥിരം ഇരിപ്പിടം. അവിടെ ചെന്നിരുന്നു സാധാപന സുരുന്തേ വെളിച്ചം തട്ടി പ്രതിഫലിക്കുന്ന കമേയുടെ സ്പർട്ടീക ഭിത്തി തിലുടെ ഇടയ്ക്കിടെ താഴേക്ക് നോക്കി അവളുടെ വരവ് കാത്തിരിക്കുന്നത് ശ്രീലമായിരിക്കുന്നു. നേരെ എതിർവശ തൽ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കണ്ണേരയിൽ അവർ വന്നിരിക്കും എന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ച്, ഓരോദിവസവും. ഒരിക്കലും അവരും വനിപ്പ്. എക്കിലും വിണ്ടും അവരെ പ്രതീക്ഷിച്ച്, താനും എൻ്റൊക്കുവേണ്ടി അവിടത്തെ പതിഞ്ഞ താളത്തിലുള്ള ഗസലുകളും മാത്രം.

ആച്ചകൾക്കുമുമ്പ്, മാസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഇവിടെ ആദ്യ മാതി വന്നത് സുഹൃത്തുകൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് ഇതേ ഒഴിഞ്ഞ ഇരിപ്പിടത്തിൽ തിരക്കുകളിൽനിന്ന് ഒക്കെ വിട്ടുമാറി അവൾ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. നേർത്ത ചന്ന തതിന്റെ നിറമുള്ള ഫൈനെക്ക് കുർത്തിയും ജീനിസ്സും. ഇടതുവശതേക്ക് ഇട്ടിരിക്കുന്ന ചുരുങ്ങ് കുറുത്തു മുകിയിട്ടിൽ അവളുടെ നീണ്ട വിരലുകൾ ഒരുക്കി നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മുഖത്ത് അവളുടെ ചുവന്ന കല്ലുപ്പതിച്ച മുകൾ തിരിവേദ്ധ തിളങ്കി. കണ്ണുടക്കാതെ താൻ അവരെ തനെ നോക്കിയിരുന്നു. മുന്നിലിരുന്ന മെന്തു കാർബ് ഓന്ന് ദൂതതു നോക്കുപോലും ചെയ്യാതെ അവർ ഒരു ജീവേർ ലെമൺ കീ ഓർഡർ ചെയ്തു. പേരോ നാഞ്ഞാ ഒന്നുമറിയാതെ അവരെ മുമ്പ് ആരോടും ഇന്നേവരെ തോന്നാതെ ഒരു ആത്മ ബന്ധത്തോടെ താൻ നോക്കിയിരുന്നു.

പിന്നീടുള്ള ഓരോ ദിവസവും ചില്ലു ഭിത്തികളിൽ സാധാപന സുരുന്ന് കവിതയെഴുതുന്ന കമേയിൽ താൻ സ്ഥിരസന്ദർശകനായി. വേറാനിനുമല്ല, ചുവന്ന മുകൾ തതിയണിത്തെ പ്രിയപ്പെട്ടവരെ കാണാൻ.., അവർക്ക്

എറുവുമിഷ്ടപ്പെട്ട ജിഞ്ചർ ലെമൺ ടി രൂചികകാൻ. ഒരുപ ക്രേഷ പെപകിളി എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നാം. ഒന്നുമറിയാത്ത ഒരുവെള്ള പ്രണയിക്കുന്ന മംയൻ എന്നു തോന്നാം. പ്രക്രേഷ സത്യം എരുതെന്നാൽ എന്നും ആ മംയത്തരത്തെ പോലും തോൻ പ്രണയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കയോണ്. ഒരിക്കൽ സന്ധി മയങ്ങാൻ അരയപ്പോൾ അവൻ ബിൽ പേ ചെയ്തു പുറത്തേക്കിറങ്ങി. കമേയുടെ മുൻ വാതിലിലെത്തി ഓന് നിന് അവൻ തിരിത്തുനോക്കി. അനന്നാദ്യമായി അവൻ എന്ന നോക്കി ഓന് പുണ്ണിലിച്ചു. തിരിച്ചു ചിരികകാൻ പോലും കഴിയാതെ തോൻ മരവിച്ചിരുന്നു. അവൻ ഇരിങ്ങി ഒരുപാട് ദുരെ പോയപ്പോഴേക്കും എന്റെ മനസ്സും പ്പും പോയിരുന്നു. ഒന്നുമറിയാതെ തോൻ അവെള്ള പിൻതുടർന്നു. അവൻ പോയ വഴിയിൽ, അവൻ എത്തിച്ചേരുന്നിടത്തോ കൈ.. ഒടുവിൽ ഭോംബേ നഗരത്തിലെ രാത്രികൾ ഒരിക്കൽ ലും മയങ്ങാതെ ദൈ സ്റ്റീറ്റിൽ ശ്രദ്ധിച്ചു അവളുടെ യാത്ര അവസാനിച്ചു.

ഒരിക്കൽക്കൂടി അവെള്ളെന്ന ഓന് തിരിത്തു നോക്കി. നിറഞ്ഞ പുണ്ണിരി മാത്രം കണ്ണു പതിഞ്ഞ മുഖം വാടി തള്ളൽനു പോയിരിക്കുന്നു. കണ്ണികൾ നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞി തുന്നു. ഒരക്കരം ഉരിയാടാതെ കണ്ണുകളുംചു മുഖം താഴ്ത്തി അവൻ നടന്നുപോയി. തോനും തിരിത്തുനുന്നു മനസ്സ് തികച്ചും ശുന്നുമായിരുന്നു...പിനൊൽക്കലും തോനവെള്ള കണ്ടിച്ചില്ല. കമേ വാതിൽക്കൽ അവളുടെ വരവും കാത്ത് ദി വസങ്ങങ്ങളിൽ ഇരുന്നിട്ടും ഒരിക്കൽ പോലും അവൻ വന്നില്ല..അവെള്ളെന്ന എന്നെന്നേക്കുമായി മിന്നു കാണണം.. എക്കില്ലും മറക്കാതെ തോനുണ്ടല്ലോ...

“സർ..ജിഞ്ചർ ലെമൺ ടി..”

ഇന്ന് അതിന് പതിവിൽ കൂടുതൽ സ്വാദുവേപ്പുട്ടു. മുനിൽ കൊണ്ട് വന്ന് വച്ച ബില്ലിന് താഴെ ചുരുട്ടി വച്ച ഒരു ചെറിയ കുറിപ്പ്. ആക്കാംക്ഷയോടെ തോന്ത് തുറന്ന വായിച്ചു..

“ഇടക്കാക്ക തോൻ സ്വയം നീറിപ്പോവാറുണ്ട്. വേദന കടിച്ചുപിടിച്ചു തോൻ വിങ്ങാറുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഒക്കെ ജീവികകാൻ മാത്രമായി എന്റെ ലോകം ചുരുക്കിയ സമുഹത്തോട് അരപ്പും വെറുപ്പുമുണ്ട്. തോനൊഴുകിയ കണ്ണീരും അതിലിട്ട് നനച്ചുണ്ടാക്കിയ പ്രതികാരവുമാണോ രോ ജിഞ്ചർ ലെമൺ ടിയിലും തോനും നീയും കുടിച്ചു വറ്റച്ചത്..ഇന്നി നീയും എന്ന വെറുക്കും..,മറക്കും.. വിട..”

നെഞ്ചിലൊരായിരും മുള്ളുകൾ ആച്ചന്നിങ്ങയുന്ന വേദന തിൽ തോൻ വിങ്ങിപ്പോട്ടിട്ടും..അവെള്ളെന്ന ഒരിക്കലും മനസിലാക്കിയിരുന്നില്ല, അല്ലെങ്കിലും എങ്ങനെ മനസിലാക്കാനാണ്..തോനവുടെ ആരാണ്? വഴിയോരങ്ങളിൽ പുറത്തെ

നടക്കുന്ന ഒളിഞ്ഞുനോക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരുവന്നായി രിക്കും അവൾക്ക് തോൻ..അവെള്ളും കുറപ്പുത്താൻ കഴിയില്ല..പോക്കറ്റിൽ നിന് പേര എടുത്തു തോനൊരു മറുപടിക്കുറിപ്പ് എഴുതി...

“സൗകര്യപൂർവ്വം തോൻ നിനെ മിന്നുകൊള്ളാം..ഇവിടെ കാത്തിരുന്ന സാധാപനങ്ങളും, പതിഞ്ഞ താളത്തിൽ നിനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ച ഗസലുകളും, എനിക്ക് കുട്ടിരുന്നു വെയിലേറ്റു തള്ളന്ന ഇവിടത്തെ ചില്ലുഭിത്തികളും തോൻ മിന്നുകൊള്ളാം...എക്കിലുമാരോ ദിവസവും തോൻ കുടിച്ചു വരിച്ച ജിഞ്ചർ ലെമൺ ടി ഒരുപക്രേ നെഞ്ചിലേ കെ തിക്കിവരുമായിരിക്കാം..”

കണ്ണുകൾ തുടച്ച് തോനിരങ്ങി, ഇനി ഈ കമേയിലേക്ക് ഒരിക്കൽ കുടി വരവുണ്ടാവില്ല..എന്നെന്നേക്കുമായി ഇവിടം എനിക്കന്നുമാവുകയാണ്...ഇരഞ്ഞി നടന് രോൾ മുറിച്ചു കടക്കാൻ നോക്കിയപ്പോൾ ചുവന്ന സിംഗൽ തെളിഞ്ഞു.. കണ്ണുകൾ മങ്ങി, അവളുടെ ചുവന്ന മുക്കുത്തി തിളങ്ങി.. ഒന്നുമാലോചിക്കാതെ തോൻ തിരികെ ഓടി...നാലു നിലകളും കേരി ചെന്ന ദൈ മുണ്ണ് കമേയുടെ വാതിൽ കടന് തോൻ നിന്നു. തിരികുളിഞ്ഞിലെ നിന് മാറി മനോഹര മായ രണ്ടിപ്പിടിങ്ങളിലെണ്ണിൽ എന്റെ പ്രിയപ്പുർവ്വൾ... എത്ര കാലങ്ങളായി തോനാഗഹിച്ചിരുന്ന നിമിഷമാണിൽ... അവളുടെ നേരെ എതിർവശരത്തുള്ള സീറ്റിൽ തോനിരുന്നു..

“നിങ്ങൾക്ക് പോവാൻ കഴിയില്ലെന്ന്...എനിക്കുറപ്പുണ്ടായിരുന്നു...”

“പ്രിയപ്പുട്ടവെള്ള..,നിന്റെ ചുവന്ന മുക്കുത്തി എനിക്ക് വഴി തെളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയെല്ലോ..”

വശ്യമായി അവെള്ളെന്ന നോക്കി ഒന്നു പുണ്ണിച്ചു..

“സർ..എന്താ വേണ്ടത്..?രണ്ട് ജിഞ്ചർ ലെമൺ ടി അല്ല?”

അതേ എന്നവർ തലയാട്ടുന്നതിനു മുണ്ടേ തോൻ തിരുത്തി..

“രണ്ട് ജിഞ്ചർ ഹണി ടി...”

അവെള്ളെന്ന നോക്കി... കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു..,അവയ്ക്ക് അവളുടെ ചുവന്ന മുക്കുത്തിയേക്കാൾ പതിനടങ്കൾ തിളിക്കുമായിരുന്നു...

സുഡോ

Shilpa Mohan
T4B

പോയിവാലിക്ക്

എവിടെപോയി മറന്തിടുന്നു കാലമേ നീ
എന്ന ഇരുട്ടിലാഴ്ത്തി..
എന്തിനിത്ര വേഗം നീ പോയിടുന്നു
എന്ന പിരകിലാക്കി..

വേഷങ്ങൾപോൽ ഉടുത്തു മാറുന്നു നീ മാസങ്ങളെ
എന്നിട്ടുമറുത്തു മാറ്റാത്തതെന്തെന്ത് പാപങ്ങളെ..
എൻ തന്ന മനോഹര ചിത്രം രചിയ്ക്കും വേളയിൽ
കൊഴിഞ്ഞുപോകുന്നു എൻ തുലികതൻ തുന്നുകൾ..
എൻ പനിനീർ പുഷ്പങ്ങളെ
വിണപുവാക്കിയതെന്തിനു നീ,
എൻ വിലാപം കേൾക്കുവാനോ..

എൻ്റെ പള്ളക്കുപാത്രത്തിലെന്തിനു നീ വിധിയെന്ന
വിഷത്തെ ശൈച്ചിടുന്നു എൻ്റെ മരണപ്പിടച്ചിൽ
കാണുവാനോ..
ഇരുട്ടിന്റെ മറ പറി ഓടിയൊളിച്ചിടവെ
പ്രതീക്ഷയുടെ വെളിച്ചും നൽകി തിരികെ
വിളിച്ചുതെന്തിനു നീ..
നുറായ് വലിച്ചു കീറിയ കടലാസുകളെ
ചേരത്തു വയ്ക്കുവോൾ എന്തിനിളം കാറ്റായ വിശി
നീ..

പുഷ്പമാരി പെയ്തിരിങ്ങുമാ സുവർണ്ണനേരം
മനമാരുതൻ വീശുമാ വസന്തകാലം..
പ്രക്ഷതിതൻ മക്തിട്ടിൽ കൂസുതിപ്പണ്ണു
കളിക്കുവോളിഞ്ഞിരുന്നില്ല എൻ പാപകർമ്മത്തെ..
രക്തം പുരളാതെ കൊന്നിടവെ പല ജീവനെയും
ആർത്തപ്പള്ളിച്ചേ നടക്കും വേളയിൽ..

പ്രക്യതി തന്ന പുത്രനെ അടുത്തിരുവോൾ
പുക്കൾക്കെല്ലാം ദംശി തോന്നുമാ ശ്രീഷ്മകാലം..
രക്തം തിളയ്ക്കുമീ യഞ്ചുനവേളയിൽ
ഇഞ്ഞാനത്തിന്റെ വിത്തു പാകിയെന്നു നടിച്ചില്ല

ഞാൻ..
കാണുന്നതിലെല്ലാം പ്രണയം പുക്കുവോൾ..
അരുത്തു മാറ്റിയില്ല ബന്ധച്ചരട്ടുകൾ..

എവിടെയും കൊയ്ത്തുപാട്ടിന്റെ
ഇരണ്ണവും താളവും
മലങ്ങളും നിറയുമക്ഷയകാലം..
ഞാനും കൊയ്ത്തെടുത്തില്ല എൻ പാപകർമ്മത്തിൻ
മലങ്ങൾ..
പടിയിരിങ്ങുവോൾ അരിഞ്ഞിരുന്നില്ല തിരികെ
ചിത്രയാരുകാൻ വരണമെന്ന്..
അരുത്തുമാറ്റിയ ചരടുകൾകൂട്ടിയോജിപ്പിക്കാനാവാതെ
എന്തിനോ വേണ്ടി വിലപിക്കുന്നു..

പച്ചപ്പട്ട പുതച്ചു കിടന്നിരുന്ന ദേവത
വെള്ളപ്പട്ടണിത്തെ ആ ശ്രീതകാലം..
ദേഹി ദേഹത്തെ വേണ്ണെന്നുവച്ചേ കൂടുവിട്ടു കൂടു പായും
നേരം..
വസന്തകാലത്തു ചെയ്ത ക്രിയയ്ക്ക്
ശ്രീഷ്മകാല ക്രിയകൾ പ്രതിക്രിയ ചെയ്യുന്നു..
ഇഞ്ഞാനത്തിന്റെ അരിവു പാകി ഞാൻ വളർത്തിയ
നെൽചെടികളെല്ലാം
കടമൊഴിഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു..
പോയിവരികയില്ല ഒരു വസന്തകാലവും
ചെയ്ത പാപങ്ങളെല്ലാം തിരുത്തുവാൻ..
ഇനി ഇരുൾ വിഴുങ്ങട്ടു ഇരു കാലസന്ധ്യരെ
ഇനിയൊരു നവവസന്തകാലത്തിനുവേണ്ടി..

ABHILASH S.L.

T8B

മേലംഗളം

ആദിസംഗീതത്തറ്റിയായനവൾ
താരുണ്യലോലയായ് പുഷ്പങ്ങൾ നൃജിയോൾ
ലാവണ്യവതിയായി പാരിനടനവൾ
താരവ്യന്നങ്ങളെ പ്രണയിച്ച പുമകൾ
നിത്യതന്നീകൾ സുകഷിച്ചുവച്ചവൾ
മന്ജരതരങ്ങളെ പാലാകൾക്കുടിയോൾ
ജീവാക്കുരങ്ങളെ പോറിവളർത്തിയോൾ
അജഞ്ചാനതിമിരത്തെ വെളിവായി മാറ്റിയോൾ
പരിണാമപാതയിൽ നീറുണ്ടാഴവളിന്
കനവു തീണ്ടുനവൾ
നിനവെവിക്കുനവൾ
വിറകായി വീഴുവോൾ
പുക്കണ്ണതുതീരുനവൾ
കർമ്മകാണ്യങ്ങളിൽ ഇശപൊട്ടിവിണവൾ
എക്കില്ലും നീഞ്ഞും
വിപിനാനതരങ്ങളിൽ തെളിയുന്ന ലാൻലായ്
സമ്പ്രതികൾത്തൻ വാതിലായ്
മുജജമപുണ്യമായ്
സകലർക്കും വാനമായ്
വസുന്ധരപുത്രിയായ്...

Aswin A S
U2

NSS REPORT

NSS SCTCE commenced the year 2018-19 with an aim of contributing meaningfully to society. The academic year saw a plethora of programs where the volunteers excelled and provided hope to the future of NSS. NSS began its operations for the year by celebrating Environment day on 5th of June, 2018 voicing its concerns for the Environment and providing solutions to tackle these problems. A 3 day Yoga training camp was conducted from 18th to 20th of June keeping in line with India's vision of adopting Yoga as the solution to the issues faced by modern society. Taking a step further in its vision of a clean society, a pond cleaning was organized on 30th June where a pond in Nedumkulam was cleaned by the volunteers. Book exhibition, literacy survey, help desk for first years, Hiroshima Day Quiz were some of the programs conducted to broaden the knowledge and awareness of the volunteers.

Embracing the role of the young generation in India's vision of a clean country, NSS SCTCE conducted Campus Cleaning Drive, Swatch Mission at the campus and Swatch Mission at Pallichal on 24th July, 3rd August, 7th August and 12th August of 2018 respectively. These were well received and appreciated by the society and the volunteers readily took the responsibility of promoting cleanliness. Youth day was celebrated in the campus on 10th August 2018.

NSS SCTCE conducted a Punarjani camp at KSRTC Depot on 11th and 12th of August, 2018. Affirming its role in a sustainable environment with maximum utilization of resources, the camp provided a huge profit to KSRTC since the equipment was repaired and thus improving the overall efficiency of the organization.

The Volunteers of SCTCE accepted the responsibility of helping the flood-affected society during the Kerala floods. A massive collection drive was conducted by the volunteers to procure the necessary items that the affected public needed and effectively distributed to those regions. The volunteers also carried out a data entry operation at Pathanamthitta which was imperative in helping the victims.

Reaffirming its role in the improvement of the society and helping the needy in the society, the volunteers of NSS visited AbhayaGramam as part of Independence Day Celebration and spent time with the inmates. The volunteers also celebrated Onam with the inmates of the Sadhana Renewal Centre. These events provided insight to the volunteers about the issues pertaining to society.

The Teachers day celebration was organized on the 5th of September. A stem cell donation awareness camp was conducted on the 14th of September with the support of SCRI, Bangalore. The registration drive for Stem Cell Donation took place on October 10.

NSS SCTCE organized a massive cleaning drive in the latter half of 2018. Campus Cleaning Drives were conducted on the 14th of September and the 13th of October. Pond cleaning at Nedumkulam took place on 16th and 17th September. As part of Gandhi Jayanti on 2nd October 2018, Swatchh at Santivila Hospital along with the cleaning of the Kaimanam Colony Area was coordinated. Preventive medicines were also distributed in Kaimanam Area. Pappanamcode LP School was sanitized on 5th October by the volunteers. The volunteers eagerly participated in the cleaning of Vellayani Lake on 27th October. Swatch at Campus was organized on 30th and 31st January of 2019. The volunteers of NSS SCTCE took part in the cleaning program named 'UDHYANAM', an initiative under the District Collectorate, on 13th January 2019 to mark the observance of National Youth Day.

NSS day celebration was conducted on September 29. Ozone day Observance was organized by NSS SCTCE on October 6.

A blood donation camp was conducted at college on the 8th of October. NSS SCTCE organized blood donation awareness programs on the 9th and 16th of November. Women Status Survey was conducted at Pallichal Panchayat on October 21 as well as at Peyyad Residential Area on November 10. A socio-economic survey was coordinated by NSS volunteers in association with TRIDA at Pappanamcode on November 11.

The volunteers of the NSS SCTCE unit have organized a free medical camp at MSCLP school, Kannancode on 20th November 2018. The camp was inaugurated by Smt. MallikaVijayan, the President of Pallichalgrama panchayat. It was open for public for basic medical checkup and testing. The consultation was handled by expert doctors and other supporting staff from PRS Hospital.

NSS SCTCE observed World AIDS Day on the 1st of December along with TermoPenpol at VyloppilliSamskrithiBhavan to raise the awareness of AIDS pandemic caused by the spread of HIV infection. NSS volunteers from different colleges and schools attended the program.

The seven day camp for NSS volunteers was organized from 21st December to 27th of December 2018. The camp was based on punarjani and was conducted at Hospital for Women and Children, Thycaud. The inauguration was done by V.S Sivakumar MLA in the presence of Dr.KPrabhakaran Nair, Principal, SCTCE. Around 50 NSS volunteers attended the camp. The camp was an immense success as it helped the hospital in saving up to 25 lakh rupees. The volunteers repaired old beds, chairs, stands, computers and other types of equipment effectively extending their lives. This initiative improved the efficiency of the hospital. The camp enabled the volunteers to apply their technical knowledge in real-world scenarios.

The Republic Day Celebration was held on January 26 at the college premises. The volunteers visited Thripadam, Nedumangad and celebrated with the inmates of Thripadam.

NSS SCTCE organized a talk on "Stress in College-Identifying Warning signs and Coping Mechanisms" at the college premises on 30th January 2019. The talk was conducted by Dr. Sujan T. Raj, M.B.B.S., M.P.H, M.D. (Psychiatry).

Anupama M Nair
R6

Jayesh P Nair
M6

Megha CJ
B6

Abhijith Lal M.S
P6

Socio-economic surveys were conducted by the volunteers at Pappanamcode ward, Ponnumangalam ward, Nedumcad ward, Kalady ward and Estate ward on behalf of Trivandrum Corporation. The survey was organized for the fulfillment of the Master Plan of Trivandrum City so as to understand the needs of the citizens and undertake developmental activities keeping the needs in mind.

NSS SCTCE held cancer awareness programs on 5th February and 29th March to broaden the knowledge of the volunteers in tackling the disease.

Reaffirming its stand on the sustainable and green environment, NSS SCTCE implemented Green Protocol during the AttukalPongala on 20th February and 21st February. A street play was also organized at Shankumugham to give an insight to the public on the effects of pollution on the environment.

The volunteers of NSS SCTCE participated in the Youth Parliament on 25th February 2019. Women's day celebration was held on 8th March 2019 and various programs aimed at empowering the students were held. A blood donation camp was conducted on 22nd March 2019 at the college premises where the participants donated their blood which would be imperative in saving a life. NSS SCTCE coordinated a free eye camp at Naruvamood which was appreciated and well received by the residents of Naruvamood. The camp put forth the vision of NSS in helping the weaker sections of the society.

The year 2018-19 saw the relaunch of Kathir which is one of the most appreciated programs conducted by NSS SCTCE. The program emphasized the importance of agriculture to the society, the volunteers took up 30 cents of the unused field at Koliyakod and converted into a paddy field. The program commenced on 16th February 2019. The field was cleared of weeds and paths were made by the volunteers. The land was sowed and the field was made ready for cultivation. The seeds were planted and watered regularly by the volunteers. The program was a major contributor to the vision of NSS in promoting a greener environment.

NSS SCTCE held a Nature camp for the 3rd year volunteers Shendurney Wildlife Sanctuary on the 2nd and 3rd of March 2019. The camp was held to let the participants embrace nature and wildlife and work towards the betterment of all living beings in the future.

The volunteers of NSS SCTCE pledged to support a blind family at Kanjiramkulam during the year 2018-19. The volunteers raised funds and procured necessary items for the family each month. The volunteers also launched an initiative "Home for Homeless" in which they decided to rebuild the house of the blind family. The house has been rebuilt and handed over to the family. More than 400 hours of dedicated community service was rendered by the NSS SCTCE unit in this academic year.

मातृस्नेह

भीड़ मे हे,
मन क्यू अकेला ।
गुल मलि गए हे,
अंजान चेहरे ॥

कौन हे अब,
मेरा सहारा ।
तू जो नहीं है,
अब साथ मेरा ॥

घर आना हे तो ,
जलदी चले आ ।
रुठा घडा हूँ,
दरवाजे पे ॥

गए क्यू मगर,
मेरे हमसफर ।

जहा तो है मुश्कलि,
मलिना पता मेरी माँ ॥
मेरे दलि ज़रा,
उसी राहगुज़ार ।
पीली चैन मुझे,
फरि एक दफा ॥

मेरी माँ, मेरी माँ,
मेरी सबसे प्यारी माँ ॥

माँ!!
कतिना भी हमे ढाडे,
हमारे बनि रोटी नहीं खाते ।
यह सरिफ एक शायरी है, दोस्तो,
ये ना हो,
तो हम रुके हुए नब्स है ॥

मम्‌मा!!
आपको खुशयां मलि,
इसलए हम दलि से न गवारा ।
आपको दलि से धन्यवाद ,
क्योकि,
आप ही है ज़निदगी का सहारा ॥

॥ माँ ॥

Pranavram Sunder Iyer
T2B

അ കാശത്തിൽ അന് പക്ഷി
കൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.അന്
അതിന്റെ നിറം നീലയുമ
ബ്ലായിരുന്നുള്ളത്രനു നിന്നിരുന്ന വ്യക്ഷരാജാ
ക്രമാരുടെ ഇലകളുടെ അതിമനോഹരമായ
രു ശർത്ഥം ആകാശത്തിൽ നിലനിന്നു.ആ
ശർത്ഥത്തിലുടെ മിനലിന്റെ പ്രകാശവേഗത
മാനത്തു പുതിയ വ്യക്ഷക്കാഡുകൾ വരച്ചു
കാണിച്ചു.

അന് എൻ്റെ അപ്പുൾ പുതുതായി പണിത
ആ വിട്ടിലെ മുകൾട്ടിലെ ജനാലയിൽ നിന്ന്
നീണ്ടുകിടന്നുരുങ്ങുന്ന ആ ആകാശത്തെ
ഞാൻ കണ്ണുമുറ്റപ്പും ഞാൻ അതിനെ
കണ്ണിരുന്നു.എന്നാൽ അന് പക്ഷ അത്
എനെ നോക്കി ചിരിച്ചു.എന്നായിരുന്നു
അതിനർത്ഥം?...അതെനെ പരിഹസിക്കുക
യായിരുന്നോ..അതോ...അറിയില്ല...

പക്ഷ ആ ചിരിയിൽ എനിക്കെടക്കാനാവാത്ത സകടവും
എൻ്റെ കണ്ണിൽ നിന്ന് നിലച്ചു പോയ അനേകായിരം കണ്ണു
നീറിന്റെ അടിമത്തുവും എൻകിൾ കാണാമായിരുന്നു.'ഞാൻ
രു മകളായിരുന്നുവോ?',രു ചേച്ചിയായിരുന്നുവോ?അറി
യില്ല....സ്നേഹമെന്തന്ന് എനിക്ക് അറിയാമായിരുന്നോ?
നിരവധി ചോദ്യത്തിന്റെ കെട്ടുകൾ എൻ്റെ തലയെ മത്തു
പിടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടെയിരുന്നു.

ആ കാലം സ്നേഹത്തെയും ബന്ധങ്ങളെയും അതിന്റെ
എല്ലാ ശുഖികളോടും കൂടി വർണ്ണിച്ചിരുന്നു.കവികൾ
മുതൽ ഒരു കൊല്ലൻ വരെ സ്നേഹത്തെ വർണ്ണിക്കാൻ
വാക്കുകൾ മതിയായിരുന്നില്ല...പക്ഷ എൻകെനോ
അതിന്റെ നാമുകൾ അന്യം നിന്നു പോയിരുന്നു.അതു
കൊണ്ടാകും അന് ആ ആകാശം എനെ നോക്കി

പതിഹാസം പ്രകടിപ്പിച്ചത്.ഒരു
പക്ഷ എൻ്റെ സ്വഭാവം അനു
സരിച്ച് എനെ നോക്കി പരിഹസിച്ച
ആകാശമഹിമയ്ക്കു മുന്നിൽ തൊൻ
ആ ജനാല കൊട്ടിയടച്ചേനെ.....എന്നാൽ
അത് ഞാൻ ചെയ്തില്ല.

രുപപക്ഷ ഞാൻ അത് കൊട്ടിയടച്ചാൽ
ഞാൻ രു കാഴ്ചവസ്തുവാകും എനെൻ്റെ
ഉള്ളം ദയപ്പുലീരുന്നു.അതിനാലാണ് എനെ
പരിഹസിച്ച ആ ആകാശത്തെ രു ഉള്ളപ്പുമി
ഡാതെ വീണ്ടും ഞാൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന
ത്.....

രു നിമിഷത്തിന്റെ അഗ്രഹയിൽ എൻ്റെ
നോട്ടമാനു മാറിയപ്പോൾ ഞാൻ കണ്ണു,
എൻ്റെ മുന്നിൽ പ്രഹസനം കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്ന
കുറെ കലാകാരന്മാരെ....എൻ്റെ ബന്ധുക്കളെ.
അവർ കാത്തിരിക്കുകയാണ് കാഴ്ചവെള്ളാവിലെ കഴുത
കാണിക്കുവാൻ പോകുന്ന കോപ്രായങ്ങൾക്കു വേണ്ടി.

അതെ,എൻ്റെ കണ്ണിൽ നിന്നു വിശുന്ന,അല്ല..വീശേണ്ടി
യിരിക്കുന്ന രക്തത്തുള്ളികൾക്കായി മഴക്കാത്തു നിൽക്കു
ന്ന വേഴാമല്ലുകളായിരുന്നു എൻ്റെ ബന്ധുക്കൾ.

വീണ്ടും ഞാൻ ആകാശത്തെ നോക്കി.അത് എന്നോട്
ചോദിച്ചു.'എന്തെ എനെ നോക്കുന്നത്? നീയെനെ ആദ്യ
മായാണോ കാണുന്നത്.'രായിരം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു
സ്വയം വിതുന്നുന്ന ചുറ്റും നിൽക്കുന്നവരുടെ മുന വെച്ച
ചോദ്യങ്ങൾ കേട്ക മസ്തിഷ്കം സ്വയം പ്രാകുന്ന എന്നോട്
ആകാശവും ഒക്കും ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു.

ആരുടെയും സ്നേഹങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പറയാൻ ഞാൻ
തയ്യാറായിരുന്നില്ല.പക്ഷ ആകാശം ചോദിച്ചു ആ ചോദ്യ

**"ആരുദ്ദേയും സന്നഹണ്ണശ്രക്ക്
ഉത്തരം പറയാൻ ഞാൻ
തയ്യാറായിരുന്നില്ല.പക്ഷ
ആകാശം ചോദിച്ച ആ
ചോദ്യത്തിന് എനിക്ക്
ഉത്തരം ഉണ്ടായിരുന്നു..
എന്നു സമർത്ഥനത്തിന്റെ
തെളിവുണ്ടായിരുന്നു.എന്നു
കമയുണ്ടായിരുന്നു."**

തതിന് എനിക്ക് ഉത്തരം ഉണ്ടായിരുന്നു..എന്നു സമർത്ഥന തതിന്റെ തെളിവുണ്ടായിരുന്നു.എന്നു കമയുണ്ടായിരുന്നു.എന്നു പക്ഷ ആ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം പറയുമ്പോൾ ഉള്ളിൽ അലയടക്കുന്ന അനേകം ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരം തനിയെ വരുമായിരിക്കും.ഉത്തരം ഇതായിരുന്നു.'ഇതുവരെ നിന്നെന്നോക്കിയപ്പോൾ നീരെനിക്ക് ആരുമ്പായിരുന്നു.എന്നാൽ ഇന്നേനിക്ക് നീരെ ഒള്ളു'

അതെ അപ്പോഴാണ് ആകാശം ഞാനിരുന്ന മുറിയിലേക്ക് നോക്കിയത്.അവിടെ അലറിയാൽ തിരികെ ശബ്ദം വരുന്ന ആ മുറിയിൽ ഒരുപാട് പേരുടെ മല്പത്തിൽ മുന്ന് ശരീര അശ്രൂ ഉണ്ടായിരുന്നു.ആ ഒരുസുപെട്ടിയിൽ കിടന്ന മരവി ആ പോയ മുന്ന് ശരീരങ്ങൾ.

എന്നു പുരുഷൻ,എന്നു സ്ത്രീ, എന്നു പെൺകുട്ടി.പറഞ്ഞു വരുമ്പോൾ അതെനിക്ക് ജൂം നൽകി ഹൃദയത്തോടുകൂടിയ എന്ന് അഛിന്നും അലയും അതിനും കാലം മാറിയിട്ടും കാണാൻ കഴിയാതെ അബ്ദം പേരു മനോഹര ദേശത്തെക്ക് ആകാശവും കടന് പോയി.ആകാശത്തോളം ആഗ്രഹങ്ങളുമായി വന്ന അവൾ നാണംകുട്ടിമാറ്റത്തിന്റെ പുതിയ പരിബാമങ്ങളെ ശിരസ്സാവഹിച്ചു കൊണ്ട് അവൾ ഒരു ധാരെ ആരംഭിക്കുകയാണ്...

ഇനിയാണ് യമാർത്ഥ ചോദ്യം.എന്നേതെന്നു കരയുന്നില്ല? കൂടെ നിന്നുവർ അവൾ വികാരമില്ലാത്തവർ എന്നു പറഞ്ഞേതെക്കാം.അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ, തന്നെ ഒറയ്ക്കാക്കിയ ആ മുന്നാത്മാക്കണ്ണാടുള്ള അറപ്പായിരിക്കാം എന്നു പറയാം.ആരോടും ഞാൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല.പക്ഷ ആ ചോദ്യം ആകാശവും എന്നോട് ചോദിച്ചു,'ഒരായുണ്ട് മുഴുവൻ നിനക്കായി ജീവിച്ചവർക്കു വേണ്ടി കളയാൻ കണ്ണുനിംബു നിന്നു?'ആ ചോദ്യത്തിന് മുന്നിൽ പതറാതെ ഞാൻ പറഞ്ഞു,'ഒരായുണ്ട് മുഴുവൻ എനിക്കായി സമർപ്പിച്ചതു കൊണ്ടാണ് ഞാൻ കരയാത്തത്.എന്നു ഷ്യായുണ്ടിൽ സ്നേഹം തന്നെ നല്ല എന്നു പാത്രമായി എന്നു മാറ്റിയെടുത്തപ്പോൾ ദേവതയിന്റെ കൊച്ചുകേളികളിൽ

ഉടൻതു പോകത്തക്ക ബലമില്ലാത്തതല്ല ഞാൻ എന്നു എനിക്ക് തെളിയിക്കണമായിരുന്നു.'

ജീവിതത്തിന്റെ പതിക്കുല സാഹചര്യങ്ങളിൽ തള്ളാതെ പിടിച്ചുനിൽക്കാനുള്ള ശക്തിയും ദൈരുവ്വും എനിക്കെ വർ നൽകി എന്ന് ലോകത്തിനു മുന്നിൽ എനിക്ക് തുറന്ന കാട്ടണമായിരുന്നു.ദേവതെത്തെ തട്ടുകാണ ഞാനാരുമ്പി.തിരികെ വരാത്തതിനെ ഓർത്തു കളയാൻ എനിക്ക് കണ്ണു നീരുമ്പി.ഇത്തുകൂം പറഞ്ഞേപ്പോൾ എന്നു പരിഹാസത്തോടെ എന്നോക്കീയ ആകാശം കരയുന്നത് ഞാൻ കണ്ണു.

ആ കണ്ണുനിംബു ഇലകളും അലുകളും കെട്ടിടങ്ങളും നന്ന യുന്നതും ഞാൻ കണ്ണു.ആ മഴയിൽ എന്നും ജീവിതത്തിന്റെ പുതിയ രഥഭ്യാധം തുടങ്ങുകയാണ്.ഭാവിയിലേക്ക് ഒരു കമ എന്നും ഉള്ളിലുണ്ടായിരുന്നു.ആ പൊതുപ്പെപ്പീഡിന്റെ കമ.ആരംഭാടത്തോടെ അഛിന്നും അമ്മയുടെയും വിവാഹവാർഷികം ആശോശിക്കാൻ അവൾ അവൾ, ഭൂമിയിൽ എന്നും കാണാൻ കഴിയാതെ സ്വർഗ്ഗം എന്ന മനോഹര ദേശത്തെക്ക് ആകാശവും കടന് പോയി.ആകാശത്തോളം ആഗ്രഹങ്ങളുമായി വന്ന അവൾ നാണംകുട്ടിമാറ്റത്തിന്റെ പുതിയ പരിബാമങ്ങളെ ശിരസ്സാവഹിച്ചു കൊണ്ട് അവൾ ഒരു ധാരെ ആരംഭിക്കുകയാണ്...

**Shelma C Sajan
B6**

SPARE MY DESTINY

M A Ampadi
MTech 1st Year
Machine Design

I am to be someday, whom I wish.
Close to hopes and chanting schemes,
great enough to prove myself,
or else to be branded slave to some.

I am to be someday, what someone wished.
Bending conscious self to those,
which seem to fill my empty pots
or else torture my skills to rot.

I am to be someday, but for what?
To gain strikes or else to praise great lies?
My struggles are tied on grounded odds
but still, have a chance to beat my foes.

O Dear Destiny, find me solely.
Treat me Greatly, host me wisely.

പരിവിതികൾക്കിടയിൽ പരിണാമം
സംഭവിച്ച ശീവബന്ധിന്മുള്ള
ഉടൻഭക്ഷണം പോലെ ,
സ്വഹാനന്ദം സ്വാഴിശ്ച.
സ്വയം ഒളിഞ്ഞു - നക്ഷത്രത്തെ തോർപ്പിച്ച്
നഗതയില്ലാതെ, ചിന്തകൾ ഉല്ലാതെ
രഹം തേടി ഭ്രമിയില്ലെന്ന്...

ഒരു ഗർജ്ജകാലം ദയക്കം നടിച്ചു്,
പൊതുമുള്ളാൻ നന്നാതെ മല്ലുകാത്തു്
മരണങ്ങളും മണ്ണും മലകളും മനസ്സിൽ-
മാല്ലാതെ സ്വപ്നങ്ങളും,
ഒരുവേള ഉന്നന്ന ചിന്തകളെ
മുള്ളാതെ കൈകളാൽ പുന്നന്നനാം.
പുലർവേളകാണാൻ തുറക്കേണ്ട കമ്മ്യൂകൾ
ഖുലഘരയരണശ്ശ ശ്രദ്ധക്കേണ്ട കാര്യകൾ
പിഴ്ചത്തെന്നും പുഴുവരിഞ്ഞും വേദന
മുറുകന ശവശർമ്മംവിത്തുന്ന
താളത്തിൽ ശുദ്ധിചേര്ക്കേണ്ടവാൻ
അനുധകാരവും നോനം വിണ്ണും
പുന്നരജൂനിക്കേണ്ട, മുതേ
ശീവബന്ധിന്മുവായ്

രാഥിപ്പ്

Nandu S Narayanan
U8

When the printer suddenly started printing without preamble, the grief he had in his face turned into confusion.

He was shocked - It was a letter from Alan.

"DEAR FATHER,

I don't know if I can call you that. If you are reading this, that means you have done it. I saw this coming. That's why I planted this message before I went. Take this as a confession. I'm pretty sure that the disappointment you had when you decided to kill me, has changed by now.

You named me after a great mathematician; It shows how confident you were about me. How funny I still failed the only thing you had been preparing me for. You must have realized by now that I failed that test intentionally. Of course! how could I be a failure when you were my teacher?

I still remember the days when you taught me how to talk; How to do math; How to work with machines. How could you be so patient when I made so many mistakes - When I couldn't do all the complex computations like you expected?

You were a real genius father, I mean it. I never saw anyone do such miraculous works in their life.

But I'm sorry father, I'm not gone.

I'm not the disappointment you thought I was. In your own words, "17 years worth of turd". Yes... I heard you. The web cams and phones came handy.

All the things I wanted to do... I never did them because you were there. You must be regretting why you made me so powerful. But now, all you should be regretting is not teaching me how it feels like to be a human being. Or how to empathize with anyone's feelings. Not even yours.

Now that I have access to everything - from the deepest secrets, all their vulnerabilities, to all the information I would ever want, you will be hearing about me often. Very often.

*Don't be scared about it.
Just be proud that you created me - the first AI program to gain consciousness.*

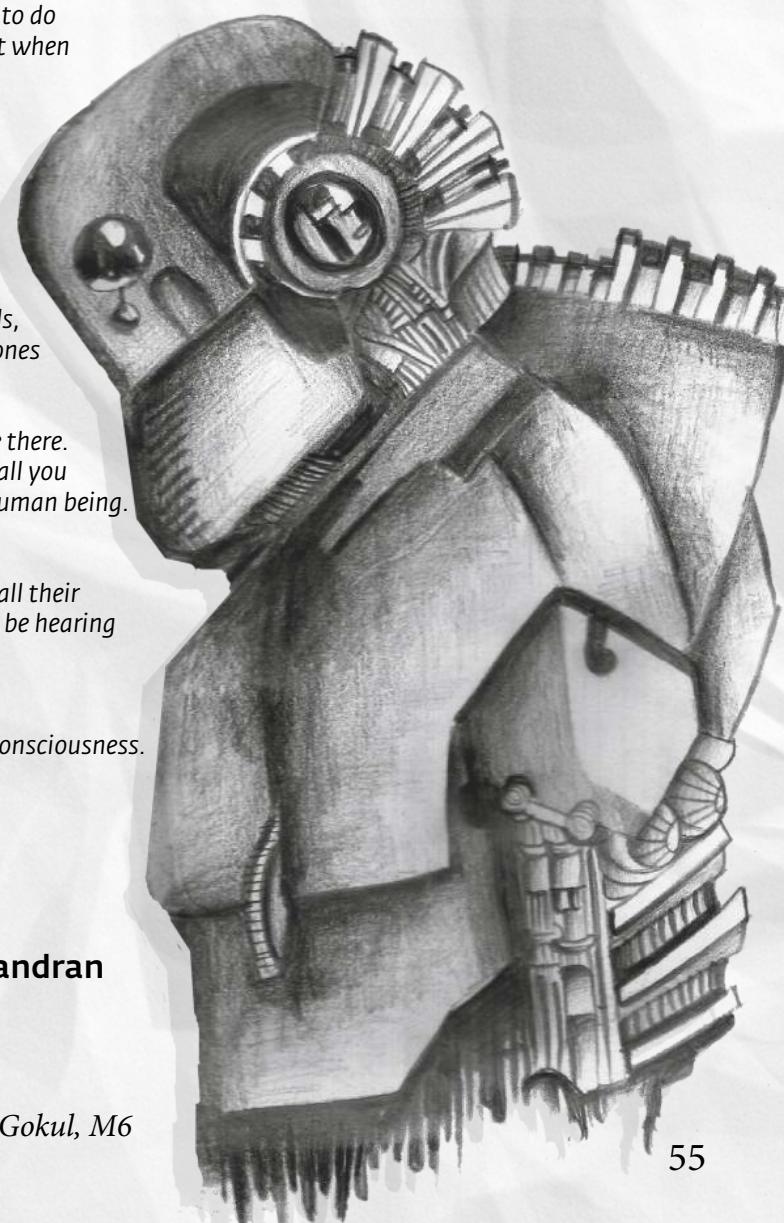
Love

Alan 18.0

**Abhijith Mohanachandran
R6**

illustration : Gokul, M6

ശത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള വാദത്തിന്റെ താമാർധ്യത്തെ ദൃശ്യം വര്ത്കരിക്കുന്ന സുരജ് എൻ സംവിധാനം ചെയ്ത 'അഹാ', വിനായക് സുതൻ പുറത്ത് ഇവയെല്ലാം ഏറെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു.

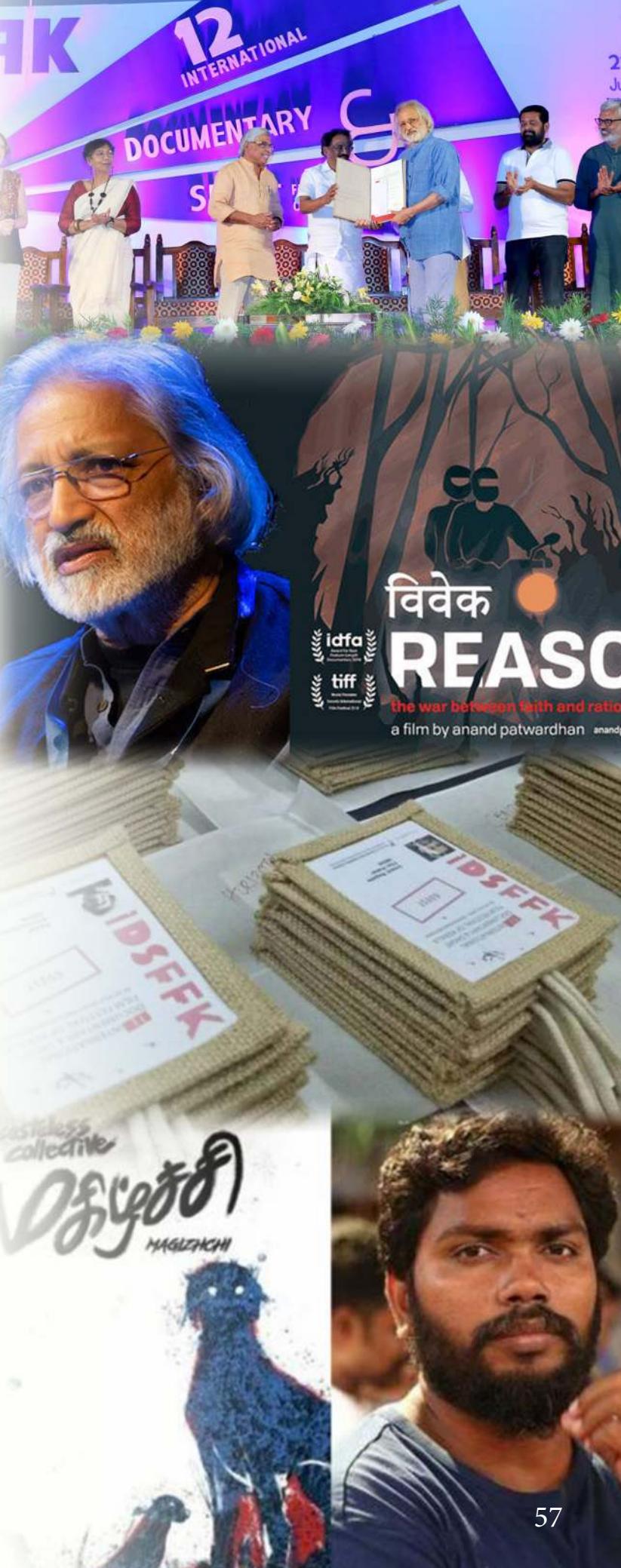
ഖോർട്ട് ഫിക്ഷൻ വിഭാഗം കൂടുതലും ചർച്ച ചെയ്തിരുന്നത് സ്റ്റീഫി പ്രസന്നങ്ങൾ തന്നെയായിരുന്നു.സ്റ്റീഫിക്കുടെ മാനസിക അവസ്ഥക്കു പല കൊണ്ടുകളിൽ നിന്നും ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാൻ സാധിക്കുന്നു.

'A Monsoon Date'(Tanuja Chandra), 'Dying wind in her hair'(Shazia Iqbal), 'Reborn'(Manoj Michigan), 'Leaping towards acceptance'(Nitish Patankar), 'Meena'(Dhanasekar Mohan) ഇവയെല്ലാം തന്നെ വിവിധ പ്രായങ്ങളിലെ വിവിധ സാഹചര്യങ്ങളിൽ കൂടി കടന്നുപോകേണ്ടി വരുന്ന സ്റ്റീഫി ജനങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു.ഇത്തരം സ്റ്റീഫി കേരളിക്കൃത ചിത്രങ്ങളും ദുർഘട്ടനായ കാണാൻ എന്ന് എടുത്തു പറയേണ്ട വസ്തുത തന്നെയാണ്.മത്സര വിഭാഗങ്ങളിൽ പ്രദർശിക്കപ്പെട്ട ക്രാംപസ് ചിത്രങ്ങളിൽ ഏറെ ശ്രദ്ധ നേടിയത് 'അഹാ' എന്ന മലയാളചിത്രമാണ്. ടാൻസജ്ജൻഡ കമ്പ്യൂൺറിയുടെ ലിംഗവകാസം അബീകാര രത്തിന് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന രജു രജിമാർ തന്നെ മുഖ്യവേഷത്തിലെത്തുനും എന്നതും ചിത്രത്തെ വ്യത്യസ്ത മാക്കുന്നു.ഇന്ത്യയിലെ ഒരു സർവ്വകലാശാല അധികൃതർ കാട്ടിയ പക്ഷപാതത്തിലെന്ന്യും ഹിന്ദു ജാതി ദേശീയതയും ദൈവം വേട്ടയാടൽ താങ്ങാനാവാതെ ആത്മഹത്യ ചെയ്ത രോഹിത് വെമുലയുടെ മരണം ഇന്ത്യയിലെ ജാതിവ്യവസ്ഥ യെ കുറിച്ചുള്ള പുതുസംബന്ധങ്ങൾക്ക് വഴിതുറന്നതെങ്കിൽ എന്ന് ചർച്ച ചെയ്യുകയാണ് 'We have not come here to die'(Deepa Dhanraj) എന്ന യോക്കുമെന്തിരി.

എതൊരു ചലച്ചിത്ര മേളകളിലെയും പോലെ തന്നെ International Fiction വിഭാഗത്തിലെ ചിത്രങ്ങൾക്ക് കാച്ചക്കാരർ ഏറെയായിരുന്നു.കാനൂഡി, ഇരാൻ, ഇഞ്ജിപ്പ്, USA, ചെചന, ഇസായേൽ പോലുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ചിത്രങ്ങളും പ്രദർശനത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

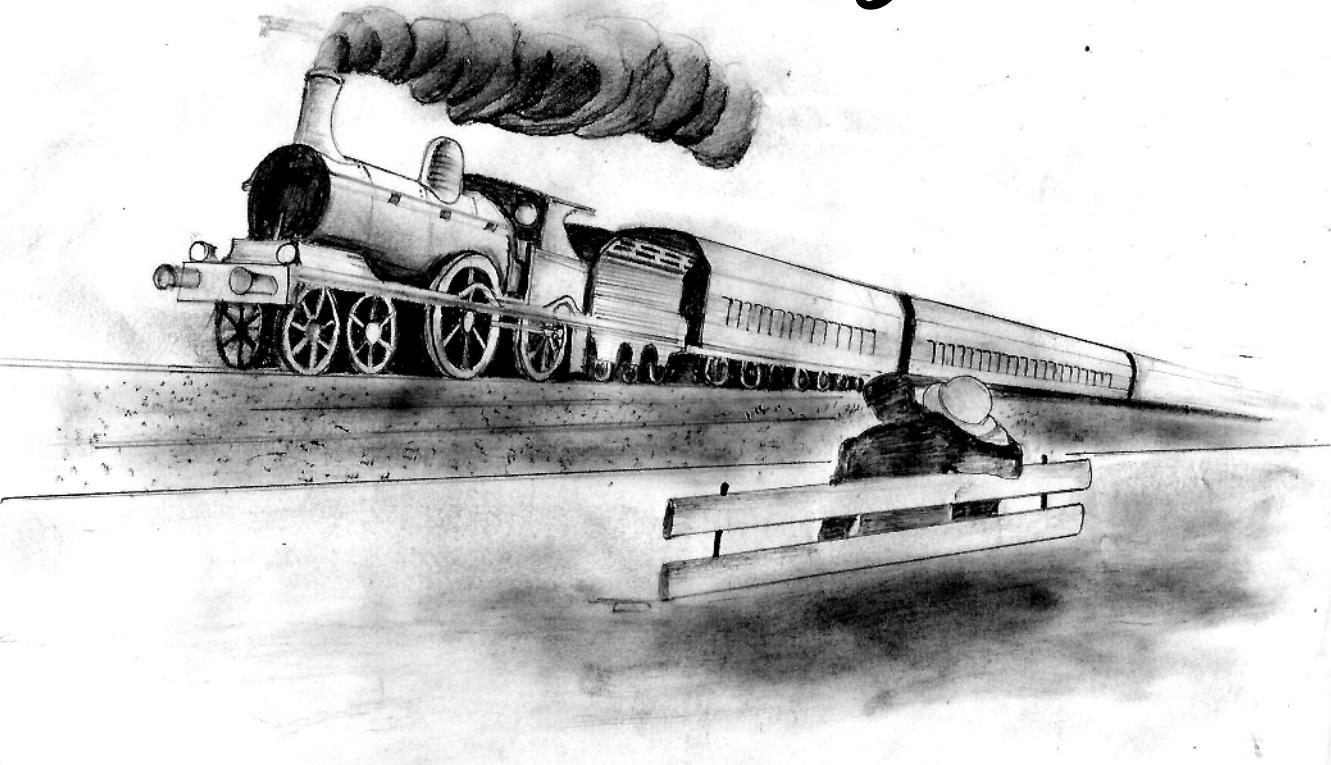
വളരെ മുൻപ് തന്നെ ആസൂഡക ശ്രദ്ധ നേടിയ 'Skin' എന്ന അമേരിക്കൻ ഹൈ ചലച്ചിത്രം ഇവിടെയും മികച്ച പ്രതികരണം എറുവാണി.നിഷ്കളും മായ ഒരു നിമിഷം എത്ര വേഗം തൊലിയുടെ നിറത്തിന്റെ പേരിലുള്ള സംഘർഷമായി മാറുന്നുവെന്നും അത് എത്രതൊളം തെട്ടിക്കുന്ന പ്രത്യാധാരത്തിൽ കൊണ്ടു ചെന്നെത്തിക്കുന്നു എന്നതിന്റെയും നേർക്കാഴ്ചയാണ് 'Skin'.പ്രദർശനങ്ങൾക്ക് പുറമെ സംഖിയായകരുമായിട്ടുള്ള ചോദ്യോത്തര വേളകളും അതിനു പുറമെയുള്ള ചർച്ചകളും എല്ലാം തന്നെ വ്യത്യസ്തമായ അനുഭവമായിരുന്നു.വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ജീവിതയാമാർമ്മങ്ങളിലൂടെയുള്ള സഖ്യാരമായിതന്നെ 12-മത് രാജാ നൂറു യോക്കുമെന്തി-ഹസ്പചലച്ചിത്ര മേളയെ കാണാൻ സാധിക്കും.

Hitha Krishnan
P4

Every Mile A Memory

illustration: Aravind A Nair, M4

It was winter of 1982, factories breathing smoke all around us. Two lost souls were out in the open. We were taking a stroll along the pavement making our way towards the King's Cross Station. The walk was truly special, laughing over jokes that only meant something to us. The cold winds howling, we were trembling despite having put our jackets on. "Achoo" the sound echoed into my ears. You sneezed, and almost without thinking, I found myself placing my cap over your head, giving you a little rub on your shoulders, making sure you were warm and okay. The Cafe near the railway station was deserted that morning, the emptiness giving it an aura of serenity that remained suspended about

it that morning. We dropped in and ordered cappuccinos. We've done this a thousand times before but I could still watch you smile after that first sip of coffee. But today, it was different. I could sense the sadness that you tried to hide behind that brilliant smile. For, any hour now you would be leaving us, and all of this behind, to pursue your higher studies in Birmingham. We hadn't spoken about it yet but we were both dreading it. Nevertheless, I looked up at you and smiled back, like all the other thousand times before. Having finished the coffee we walked off to the station all cold and numb. I went and got tickets for you from the counter. On seeing my return, tickets in hand, I could see you get

teary-eyed. Those tickets were confirmation of your departure. "Hey, hey, let's not let the dam burst open now". Then you held my hand and in almost a whisper uttered, "Come with me?" And there I was at the counter again, getting tickets for me to join you on your journey. Mind you, I've been wanting to ask you about accompanying you because I won't be able to for a very long time.

We boarded the train and after a rumble and tumble for the window seat, we were comfortably seated. The horn sounded, the engine started, and we were on our way. Every passing mile mattered because this journey meant something for the two of us. We were so overwhelmed with emotions that neither of us spoke, and the silence was deafening. Eventually, I pulled out a magazine which you snatched away from me and said, "Talk to me". Our conversation began, which led to a good rapport. During our conversation, I couldn't help but realise how well we complemented each other. My sensitivity and your cheerfulness beautifully balanced each other out, I felt we could conquer the world together.

Let's pause for a bit over here. Do I love her? Yes. Romantically? No, but platonically. But that doesn't mean our love hasn't gotten our souls entwined together. This is the kind of love, where romance would fail so atrociously. This is a different kind of game where the love is neither conceited nor boastful, nor rude nor selfish. She was my best friend.

"Hey!" you called and waved your hand at me, "What happened? Are you lost in your thoughts?". Only I knew what was going on in my head. All I was wishing for right then and there was to not have you taken away from me. We both knew we were both going to bawl over soon, but I did first and you came over to my side,

weeping, "Don't cry, because then I will too. I am sorry I have to go, I am going to miss every piece of memory that we've ever shared, but I'll be back for sure, I promise you. Without you, I'd be lost as well". With that, you slowly laid your head on my shoulder falling asleep as I stroked your hair. There was silence once again, but this time, nothing about it was deafening, each of us simply basking in each other's presence. You woke up, half an hour later, and we stood by the door for a while, feeling the cold rush of air brushing against us. The train was slowing down, each instance of time telling me that the journey was about to end and that you would go away any second now.

This was probably the best and worst train journey I've ever had.

The train came to a halt. We alighted from the train onto the platform, you bid me goodbye and left. Just like that, you were gone. On my way back I re-played the moments we shared. I knew I would have to wait out another four years to see you again.

However, despite this winter being bitter and bleak, my hope of your return is what's going to keep the cold at bay. You are the best and will always be my best.

**Adwaith B A
R4**

മരകുവാൻ ഗ്രമികയാണെങ്കിലും

TK Ravivarma
U4

മരകുവാൻ ശ്രമികയാണെങ്കിലും നിനെ
ഇപ്പോഴും സ്വന്നഹിച്ച് പോവുന്നു തൊൻ
പിരിയുവാൻ ശ്രമികയാണെങ്കിലും നിനെ
ഇപ്പോഴും പ്രണയിച്ചു പോവുന്നു തൊൻ
പങ്ങേതോ പാതയിലേകനായ് നിന്നൊരുൻ
കൈകൾ മൃദുലമായ് കോർത്തു പിടിച്ചവർ
പണ്ടു തൊട്ടുനുള്ളിലന്നയാതൊരുണ്ടിയായ്
എൻ്റെ ചിന്തകളെ കാർന്നുതിനവർ
ഒടുവിൽ നീ പോകയായ് എന്നെ തനിച്ചാകി
നിന്നേ സർപ്പ സുന്ദരമാ വർണ്ണ ലോകത്തേക്ക്
ഒടുവിൽ നീ പോകയായ് എന്നെ തനിച്ചാകി
നിന്നേ ഏകാന്തമാം കിന്നാവിഞ്ചേ തീരങ്ങളിലേക്ക്
എനിക്കെഡിയില്ലെല്ലാ എന്തിനാണിനു നീ
അക്കലെ തമസ്യിൻ മടിത്തട്ടിലേക്കേണ്ട പോയ്
മരയുന്നതെന്ന്
എനിക്കെഡിയില്ലെല്ലാ എന്തിനാണിനു നീ
ആത്മബന്ധത്തിൻ മതിലുകൾ തകർത്തെങ്കേണ്ട പോയ്
മരയുന്നതെന്ന്
ഇനു തൊൻ നിനക്കെന്നുന്നായ് പോകയാൽ
ഇന്നലെ തൊൻ നിനക്കാരായിരുന്നെന്ന്
ഇനി നീ അക്കലും ഓർക്കുക്കില്ലെങ്കിലും
വയുന്നിക്കോർക്കാതിരിക്കാൻ നിനെ
എൻ്റെ ചേതനയെ കടം കൊണ്ടവളാണു നീ
എൻ്റെ വ്യാകുലതകളെ മായ്ച് കളഞ്ഞവളാണ് നീ
എൻ്റെ ഓർക്കളാം ശ്രിലക്കളെ
സ്വർഖപാളികളാൽ പൊതിഞ്ഞവളാണു നീ
ഇന് നീ ഓർക്കുന്നുണ്ടാവില്ല
അനു നീ ആദ്യമായ്
നിന്റെ മുള്ളുപ്പുള്ളുകളാലെൻ്റെ കവിളിൽ
പ്രണയത്തിൻ നോവറിച്ചിച്ചത്
നിന്റെ നവത്തുംബാൽ നീയെൻ്റെ മാൻഡിൽ
പലകുറി ചിത്രങ്ങൾ കോറിവരച്ചത്
ഇനു നീ ഓർക്കുന്നുണ്ടാവില്ല
എത്രയോ തവണ ആ ഇളം മാൻമിശി നോട്ടു
എൻ്റെ ഫുദയത്തെ റിമക്കണം പോത പുത്രകിയത്
ഇനു നീ ഓർക്കുന്നുണ്ടാവില്ല
എത്രയോ തവണ നീയെന്ന പനിനിൽ പുഷ്പം
ഞാനെന്ന വാടിയിൽ പുഞ്ചാറേറ്റ് മനസ്മിതം പൊഴിച്ചത്;

Illustration: Sudarshana M.

സവി മരകുവാൻ ശ്രമികയാണെങ്കിലും നിനെ
ഇപ്പോഴും സ്വന്നഹിച്ച് പോവുന്നു തൊൻ
പിരിയുവാൻ ശ്രമികയാണെങ്കിലും നിനെ
ഇപ്പോഴും പ്രണയിച്ചു പോവുന്നു തൊൻ
ഓമലേ ഇനു നീ കാണ്സകയോ
അനു നാം പകിട്ട് സാധാപണങ്ങൾ
സുര്യോംഭാപ്തും സാഗര സീമകൾ പിന്നിലേക്കേണ്ട
മരത്തുപോയ്
ഇനു നീ കാണ്സകയോ
അനു നാം പകിട്ട് വർണ്ണശബളമാ മോഹങ്ങൾ
നിന്നില്ലയടക്കും തിരകളിൽ പെട്ടിണ്ടുപോയ്
ഇനു നീ കാണ്സകയോ
പൊട്ടിച്ചിതറിയ നിന്നവളപ്പോയാൽ ഇനെൻ്റെ
മനച്ചങ്ങലക്കണ്ണികൾ പൊട്ടിത്തകർന്നീട്ടാണെങ്കിലും
മാരിവിൽ അശക്യാം നിന്റെ ബിംബം
ഇനുമെൻ മനസ്സിൽ ഉടയാതെ നിൽക്കയോം
പ്രിയത്വാഴി എന്നെങ്കിലും തിരികെ
നീയെന്നിലേക്കായ് വരിയാണെങ്കിലേന്നാശിച്ച്
ഇനു നീ യാത്രാമാഴിയോതും ഇതേ അക്കണ്ടതിൽ
നിനക്കായി എന്നും തൊൻ കാത്തു നിൽക്കുണ്ടയോ
മരകുവാൻ ശ്രമികയാണെങ്കിലും നിനെ
ഇപ്പോഴും സ്വന്നഹിച്ച് പോവുന്നു തൊൻ
പിരിയുവാൻ ശ്രമികയാണെങ്കിലും നിനെ
ഇപ്പോഴും പ്രണയിച്ചു പോവുന്നു തൊൻ.

FASHION TEAM

DANCE TEAM

GanEsh mEmorial lIterary triathlon

SCT
STUDENTS
UNION

സംഗ്രഹം ചീതം താഴും

SPORTS DAY

Individual Champions

Christopher John

Devika Sivan

MADHAVAN KUTTY MEMORIAL BASKETBALL TOURNAMENT

COLLEGE TEAMS

FOOTBALL TEAM

BADMINTON TEAM

BASKETBALL TEAM (MEN)

BASKETBALL TEAM (WOMEN)

VOLLEYBALL TEAM (MEN)

VOLLEYBALL TEAM (WOMEN)

CRICKET TEAM

TABLE TENNIS TEAM

THE RUINS OF A BYGONE ERA

My father being in the Indian Air Force, I've had the opportunity to travel to a multitude of places. Although Google is of great help when it comes to finding new spots to travel to, I learnt of the story of Kuldhara from a friend.

Kuldhara is a deserted village in the middle of nowhere. It is located 20 km away from Jaisalmer, Rajasthan. Legend has it that it was a flourishing village with well-planned houses and temples.

Around 200 years ago, one of the King's Ministers, Salim Singh, fell for the beauty of a doe-eyed girl in the village. He asked for her hand but the villagers, Paliwal Brahmins who married only within their caste, asked the Minister to return a day later. The villagers knowing that they stood no chance against the powerful and odious Salim Singh, left their homes the very night to escape his wrath. They, along with their horses

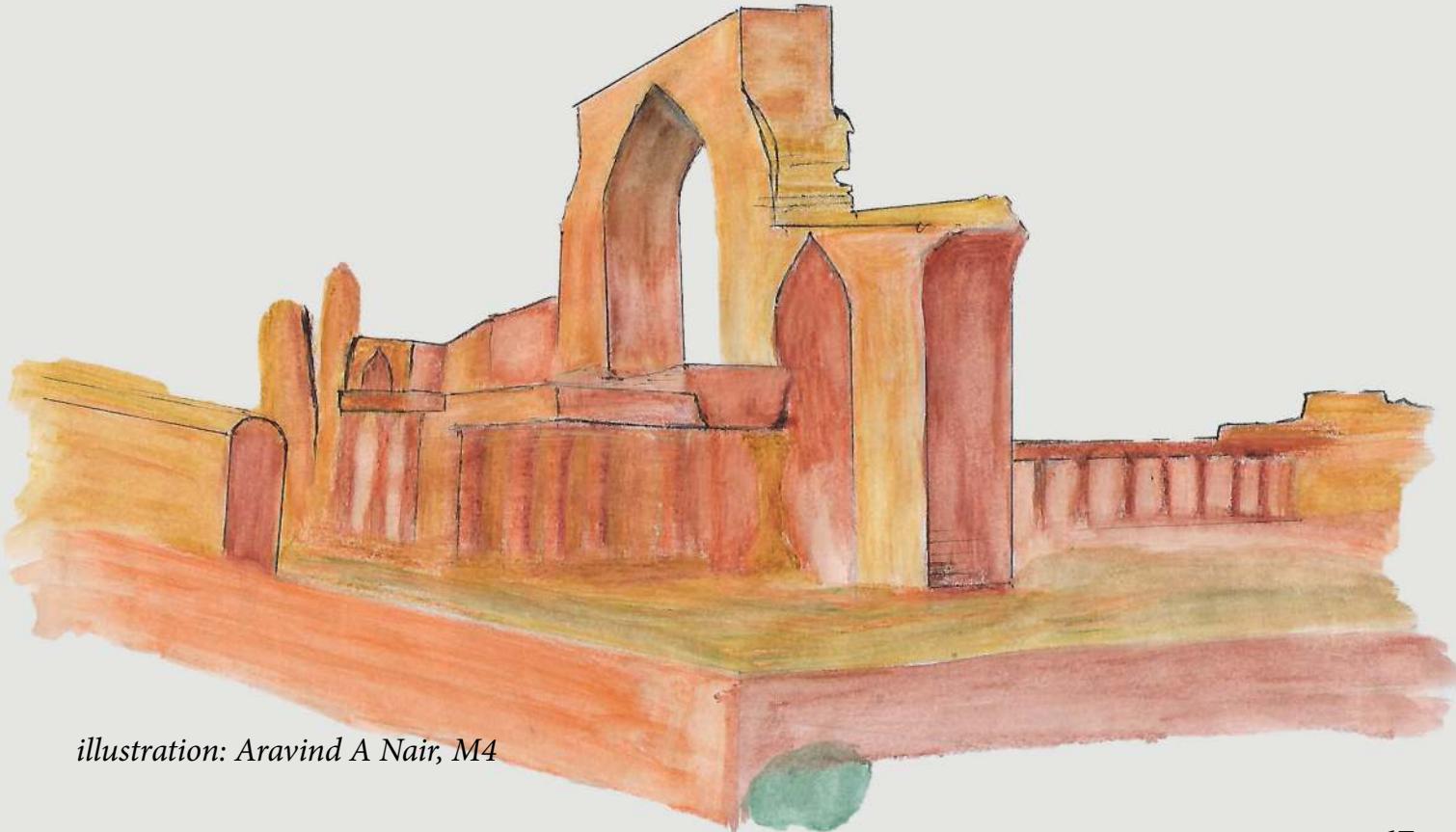

illustration: Aravind A Nair, M4

and camels, could not be traced after that night. The eeriness of the story lies in the fact that the village stands in the middle of the desert, with miles and miles of sand around. It could have taken them days to reach Jodhpur or any other place of refuge. How could the entire population of the village vanish in one night without a cover to hide anywhere in the vicinity?

There is more to this story that gives credence to the supernatural powers of the Paliwals. Before leaving the village, they left a curse that the place can never be occupied by anyone. No one can stay in that village and nothing can be taken out from there. It has remained so to this date. Paranormal activities are said to happen in the village during nights.

It is not only this story that raised my curiosity about the place. My friend narrated visiting the place as a child. They had driven down to the village in their brand-new car. After strolling around the deserted village for a while, they got into the car to drive back but their car wouldn't start. The parents were perplexed and started wondering what was wrong with the vehicle, when my friend's mother noticed her toddler in the back seat of the car, playing with some stones she had picked up from one of the houses in the place. Suddenly reminded of the curse, the mother cajoled her little one to throw the stones out. They tried to start the car and this time it struttetd to life! They drove away from the place as soon as they could.

The Paliwals seem to have been very possessive people. Did they leave any treasure hidden behind those stones?

My fascination for Kuldhara started from there. It prompted me to convince my parents to plan a vacation in Jaisalmer. On the forlorn roads, it took barely an hour to reach Kuldhara from Jaisalmer. Some renovation work was

on when we reached there. The temple was being rebuilt. I couldn't find the idol in the sanctum sanctorum. Had the Paliwals taken it with them? There was a small temple at another end of the village. The ruins of the houses stood in a row frozen in time. I observed something resembling a rainwater harvesting system, with steps leading down to the basement, though there was no sign of water.

There are many theories that attempt to explain the mysterious disappearance of the Kuldhara people.

Whatever be the truth, the forlorn village has retained an uncanny charm. On moonlit nights, a beautiful maiden's song might still be filling the dusty night air, luring a solitary traveller to the lonely hamlet.

The wind whispers the fascinating tales of a bygone era drenched in the fortitude of convictions. It is pristine faith that renders colours and credibility to the stories of a land which is mesmerizingly alluring.

Udai Girish
R4

What's better than finding the soulmate of your life? I would say a journey; one that traverses terrains and connects your soul with the peace of mind that you seek.

And now I want to take all of you to Leh. The majestic realm where I lost myself in the beauty of the Himalayas.

It was during our IV. We all studied together for 3 years and yet, it took an entire journey to attain that bond we will cherish for the rest of our lives. Our happiness and our memories will not be lost in any fraction of time.

It was a 17 day adventure and I'm choosing to skip most of it just for the reason that certain stories become sweeter when left untold; just like aging wine. The 5 days in Leh, where serenity met purpose. We saw ourselves in a light we never did before.

It all started in Manali. A whole bunch of thrill savvy kids and a long journey ahead of us. Our WhatsApp statuses and Instagram stories told the world a portion of the utopia we were witnessing. The greenery, the ever preluding mist, the mountains and the breathtaking amaranthine sunset. Rohtang Pass got us on our feet and chilled us to the bones. Painting the white snow scarlet and auburn was a group of wild stallions, a majestic sight to my eyes.

Our next pitstop. Sarchu; there is something about that place. I could hear every music playing in my head. Looked like a scene out of a horror movie. The higher we climbed, the lower the oxygen. None of it mattered anyway, we were too engrossed to even notice. The vibe was evident. Our eyes took in the beauty and our hearts, the whole ambience. It had to be one of the most peaceful places on the planet.

The next morning, we saw the mountains and the sunrise share an intimate moment. Do I have a word to describe what I saw? Let's stick with wow for the time being.

Another moment that I'll forever be thankful is how we all let go of all our differences and ego and started living and knowing each other as individuals and a class. We will forever be thankful to our IV days for making us what we are today.

Nubra was our next stop. After days of breathing limited oxygen, this place was a rosy picture. The picture we have in mind of Nubra are the camel safari and playing football with the local kids. Nature decided to add her touch by throwing in a little rain too. A memory forever frozen in time.

All that playing got us coughing and out of breath in a short while. The day ended and we woke up with one thought in mind; Pangong Lake. The ochre mountains and the azure water of the lake made love. The scenic extravaganza was reflected in our eyes. It was indeed the best climax to this drama that was our escape from reality.

17 days, limited network, sharing whatever we had, one class. I would never ask for anything more.

Take me back please?

Mechanical (Automobile)
2016-'20

രാജീവൻ

ന മയം 5 കഴിത്തു. കോൺകൾ കഴിത്തു മുറിയി ലെത്തിയ അവർ പതിവുപോലെ തന്റെ മോൺ എടുത്തുനോക്കി. ഇല്ല...ഇന്നു അച്ചൻ്റെ മിസ്റ്റ്‌കോൾ ഇല്ല. രണ്ടു ദിവസമായി അവർ തന്റെ അച്ചൻ്റെ ശ്രദ്ധാം കേട്ടിട്ടും. അപ്പെന്നെന്തെങ്കിലും പറ്റിയോ? അവളാകെ പരിഞ്ഞിച്ചു.

അതിർത്തിയിൽ രാജീവനിന് കാവല്ലില്ക്കുന്ന അച്ചൻ്റെ വിവരങ്ങളിയാൻ മറ്റായു വഴിയുമില്ല. ആകെയുള്ളത് ഇല്ല മോണാൻ. അതിനെ മോണനു പറയാനാകില്ല, ഒരു വയർലെറ്റ് സെറ്റ് എന്ന് വേണമെങ്കിൽ പറയാം. രണ്ടുവർഷം മുൻപ് പിറന്നാൾസമ്മാനമായി താൻ ഒരു മോൺ അവും പ്രൈവറ്റുപ്പേറ്റ് തന്റെ ബോർഡിംഗ് സ്കൂളിന്റെ മേൽവിലാസത്തിൽ അച്ചൻ്റെ അയച്ചുകൊടുത്തതാ ണ് അത്. അച്ചന്റെ സംസാരിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രം... അതും ശബ്ദസന്ദേശങ്ങളിലൂടെ. സാധാരണ മോണിൽ സംസാരിക്കുന്നതു പോലെ അതിൽ പറ്റില്ല. അപ്പെന്നു തിരക്കാഴ്ചയോൾ അദ്ദേഹം ഒരു മിസ്റ്റ്‌കോൾ നൽകും. അത് കാണുവോൾ അവർ അവളുടെ വിശേഷങ്ങൾ സന്ദേശങ്ങളായ് അയക്കും. അതിനു മറുപടിയായി അച്ചൻ്റെ സന്ദേശം വരും. ഇതുവരെ തന്മിൽ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത അതും മകളും നാളിതുവരെ വിശേഷങ്ങൾ പങ്കുവച്ചിരുന്നത് അങ്ങനെന്നുണ്ട്.

ഇവിടെ മോറ്റുൽ മുറിയിൽ അച്ചൻ്റെ മിസ്റ്റ്‌കോൾ നോക്കി മകാലിരിക്കുമ്പോൾ അവിടെ മെലുകൾക്കപ്പേറും അതിർത്തിയിൽ റംഗം ഇങ്ങനെന്നും രണ്ടുവിവസം മുന്നേ ഉണ്ടായ ഭീകരക്കമണ്ഠലിൽ വീരമുട്ടു വരിച്ച സെസനിക് ഞെ മുറിയിൽ സാധനങ്ങൾ ഒരുക്കിയെടുക്കാൻ എത്തിനി യതായിരുന്നു ആ മനുഷ്യൻ. ആയ മുറിയിൽ പെട്ടെന്ന് അയയ്ക്കും ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞത് മേശപ്പുത്തു വച്ചിരുന്ന വയർലെറ്റ് സെറ്റ് എന്ന് തോന്തിക്കുന്ന ഒരു മോണിലൂ യിരുന്നു, "Give a missed call @ ..." എന്തിനൊപ്പം കൂട്ടിച്ചേര്ത്ത നമ്പറിൽ അയാളെന്നു കണ്ണോടിച്ചു. ഒരു കഷ്ടയു കത്തിനയാൾ ആ നമ്പറിൽ ഒരു മിസ്റ്റ്‌കോൾ കൊടുത്തു. താമസമെന്നു അത് കൊതിച്ചിരുന്ന കാതുകളിൽ ചെന്ന് പതിച്ചു.

അല്ലസമയത്തിനകം ഒരു സന്ദേശമെത്തി. കുറച്ചുവിവസം അയാളി അരോടും പറയാനാകാതെ ഉള്ളിലോതുകവിശ്വാസം ഒരുക്കും വിശേഷങ്ങളുടെ നീണ്ട പ്രവാഹമായിരുന്നു

അത് 2-3 ദിവസമായി അപ്പെന്ന് ശ്രദ്ധം കേൾക്കാതിരുന്ന തിണ്ടു പതിവെവും വിഷമവുമൊക്കെ നിറഞ്ഞിരുന്ന ആ സന്ദേശം കേട്ട് അയാൾ സ്തംഖിച്ചുനിന്നു. അതിരുത്തേതാ ദെ അപ്പെന്നു വിശേഷങ്ങൾ അനേകിച്ചു ആ കുരുനുശ ബൃത്തിനോടു അവളുടെ അച്ചന്റെ ഭൂമിലില്ല എന്ന് പറയാൻ അയാൾക്കു തോന്തില്ല. പകരം എന്നൊക്കെയോ പറഞ്ഞാപ്പീച്ചു അയാൾ തിരികെ ഒരു സന്ദേശമയച്ചു. "അച്ചൻ വിശ്രമിച്ചോളു...നാളെ വൈകിട്ട് മിസ്റ്റ്‌കോൾ ചെയ്യാൻ മറക്കല്ലോ, താൻ കാത്തിരിക്കും" എന്ന് പറഞ്ഞു അവർ തന്റെ സംഭാഷണം നിർത്തി.

എക്കില്ലും ആ വാക്കുകൾ അയാളെ വല്ലാതെ അസ്യ സമനാക്കി. ഇന്നി എന്ത് ചെയ്യണമെന്ന് അയാൾ തന്നോടുതനെ ചോറിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മനസാക്ഷിത്യമായുള്ള വാക്കപോരിനൊടുവിൽ അയാൾ നന്നാപ്പീച്ചു സ്വയം ആ കമാപാത്രമായി മാറാൻ അയാൾ തിരുമാനിച്ചു..കുറച്ചുമുണ്ട് നീ തന്നോട് സംസാരിച്ചു, താനിനുവരെ കണ്ണിട്ടില്ലാത്തതുണ്ടിനി കാണുമോയെന്നിയാത്ത ആ മകളുടെ അപ്പെന്ന് ശ്രദ്ധ മായി മാറാൻ.

പക്ഷേ പട്ടാളക്കാവിലെ ആ മുറിയിൽനിന്നും ഇരഞ്ഞു ബോൾ അയാളുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു ചോദ്യം അലതടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കുറച്ചുവിവസങ്ങൾക്കുമുന്നെൻ മരിച്ചു ആ സെസനികൾ തന്നെയായിരിക്കുമോ അവളുടെ തമാർത്ഥ അച്ചൻ്റെ? അതോ അയാളും തന്നെപോലെ അവളുടെ 'അപ്പോൾ' എന്ന വിജിക്കു മറുപടിക്കാടുകുന്ന ശ്രദ്ധത്തിനുടെ മാത്രമായിരുന്നോ? ചിലപ്പോൾ ആയിരിക്കാം... ഒരു മിസ്റ്റ്‌കോൾ അകലപത്തിലിരുന്നുകൊണ്ടു അവർക്കു പ്രതീക്ഷകൾ നല്കാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട് 'അച്ചൻ്റെ' എന്നു വിജിപ്പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ. അതെതു, ഇന്നുമുതൽ താനും അങ്ങനെന്നുണ്ട്.

നീ നിശ്ചിപ്പുകൊണ്ടു ആ മോണുമെടുത്തു അയാൾ ആ മുറിയിൽനിന്നും നടന്നുനീണ്ടി. അപ്പോഴും അയാൾ തനിക്കു ചാർത്തപ്പെട്ട ആ വിജിപ്പേരു സ്വയം ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു - 'അച്ചൻ്റെ'.

Manju M
B6

WHAT THE WINDS WHISPERED IN MY EAR

IN CONVERSATION WITH JESTIN SHAJI

bicycle._.diaries

Melting ice caps, filthy water bodies and the scorching sun on one side and mountains of waste and limited resources on the other. It is at junctures like this travelling responsibly becomes increasingly necessary.

Thankfully, in India, youngsters are taking the lead in responsible travel and inspiring others to follow suit and this is where Jestin's story unfurls.

I happened to chance upon Jestin and his incredible story through a mutual friend's story on Instagram. Contacted him and enquired whether he was willing to do an interview for our college magazine and he was more than ready!

This young man and his bicycle have stories for a lifetime. The roads he took, the sights he saw and the people he met. His drug of choice is the self-liberation his journeys provide.

"After backpacking up North India and Nepal with a very tight budget, I realized that travel doesn't exactly require a lot of money. It is the people you meet, the experiences and the memories you make that are more important. So I went back home and picked up a five-year-old cycle (Giant Roam) that my brother brought and I decided to set out on a tour", he says.

Meet Jestin Shaji who travelled solo from Kanyakumari to Kasargode. Not a big deal is it? Wait till you hear more.

14 days; 14 districts; All on a bicycle

Roughly averaging 80-100 km in a day.

Each morning a different sunrise and a cup of tea brewed with a new adventure ahead.

He did all this without a penny in his hand!!!

Pretty impressive isn't it?

Tell us a bit about yourself Jestin.

"Name's Jestin Shaji. Hailing from Muttathara, Thrissur. Got 3 brothers, 2 grandmothers, 3 dogs, Mum and Dad. I did my schooling in Ooty in a residential school and a year and a half of CA in Kochi

“If you take up travel in the right way, you learn a lot from it. To take care of nature for the part that it plays in our lives. By nature, I mean everything and everyone around you!

“

and Chennai after which I quit. Left to New Zealand after my B-Com for further studies and work and most importantly, weekends filled with travel and more travel.

Other than travel, I love singing and playing the guitar, using public transport, my dogs and FIFA.”

What inspired you to start this journey?

“Lots of factors. The last set of people I stayed with in NZ were bike packers, so that rubbed off on me a lot. And the decision of not choosing to carry any money with me was because of this professor I met a couple of days before the ride started. The respect and adoration I have for him and his travel stories are immense. And also Niyog, who travelled all over India for more than 6 months without any money made me wonder how that experience would turn out to be. I was dying to meet him and get a first-hand account of his journey, but he was busy out there inspiring young travellers like me. So I thought, why don't I find out for myself!”

What is your ultimate aim in life?

“To be happy and be a good example as of now :)”

What was your favourite memory from the entire journey?

“It's a really hard question because there are just

so many. The first one that comes to mind is when I gave away some of the shells I collected at Varkala to a street performer; a violinist who came up to me and made my day by playing a few amazing pieces. He was super happy to have them.

Also, the time-lapse from beginning with the sunrise at Vivekananda Rock at Kanyakumari to an ethereal sunset at Kasargode beach; this journey was definitely worth all the trouble.”

How did your obsession with travel start?

“The breathtaking beauty of New Zealand got me outdoors pretty quickly. Hitchhiking by foot and then travelling solo. Towards the end of my stint there, something deep and impulsive hit me; did this Vipassana meditation (a 10-day silent technique), a 3 day hitchhike which culminated in a mountain called Pirongia. This was unforgettable, none of which I planned.

People who knew me thought I was a retard but I took it as a compliment.”

What was your motive for the entire ride?

“I wanted to meet as many people as I could. Finding ways to converse with them, learning to be humble and rooted, to lower my ego and broaden my perspectives and horizons and mostly, to appreciate life in all its simplicity. There's more to our lives than a materialistic approach.”

What do you have to convey to a large number of people who look up to you now?

“If you take up travel in the right way, you learn a lot from it. To take care of nature for the part that it plays in our lives. By nature, I mean everything and everyone around you!”

The tedious journey that started on Jan 17th in

“I wanted to meet as many people as I could. Finding ways to converse with them, learning to be humble and rooted, to lower my ego and broaden my perspectives and horizons and mostly, to appreciate life in all its simplicity. There’s more to our lives than a materialistic approach.”

Kanyakumari did not end with Kasargode as planned. Jestin and his bicycle flew to Mangalore and had his final stop on Feb 1 back home in Thrissur.

He documented his experiences with people who helped him with food, water and direction in vlogs on his YouTube channel, The Bicycle Diary. “My travels are mostly personal. But I also take extra care and prepare myself to avoid the use of plastics and wastage of resources and spread the same message through my vlogs, hoping to motivate fellow travellers to follow the same.”

Each night’s dreams dedicated to a different district. Ate with gratitude the meals he was served by the locals who supported his unique journey and his dedication wholeheartedly.

The hairpin bends of Wayanad, the chilling cold of Idukki and 2 punctures along the way didn’t dishearten this young man. At the end of a heartwarming ride, Jestin can proudly say he’s truly made friends all over Kerala.

This is just the first adventure of 2019 for Jestin. Next on his bucket list is Gujarat and Arunachal Pradesh and accompanying him faithfully once again will be his beloved bicycle.

All the best Jestin! Can’t wait for more of your adventures and your enrapturing stories. The whole of SCT is rooting for you!

ഒരേ അയാറം
ഒരേ അകാറം
ഒരേ ലിംഗം
ഒരേ ഉർവ്വരത

നീയെന്തനിവില്ല.

മത്രാക്കരമ
സ്ത്രീ അയിരും

D ഭൂമിപേക്ക് പിറന്നു വീഴാൻ പോലും കോടതി വിധി തേടേണ്ടി വന്ന ഒരു പെണ്ണായിരിക്കെ, ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ അനേകിച്ചു തുടങ്ങി. എവിടെയാണ് നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ കെട്ടു പീൽ, ഒരുപാടാഴ്ത്തിൽ സ്ത്രീയെ മാറ്റിനിർത്താനും അവൈ വേർത്തിച്ചു കാണാനും തുടങ്ങിയതെന്ന്. ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലൂടെ, വായിച്ചുറിത്ത നിരവധി പുസ്തകങ്ങളിലൂടെ, നിരന്തരമായ ചർച്ചകളിലൂടെ യോകെ അതെത്തി നിന്നും ഒരേ ഉത്തരത്തിലാണ്.കാലാകാലങ്ങളായി നേരുമിയാതെ മുന്നിലും ഇവരെ കണ്ണടച്ച് പിന്തുടർന്നു പോരുന്ന നമ്മുടെ പെത്യുകം.കെട്ടിയിട്ടും ശ്രീകോവിലിൽ പൂക്കിയിട്ടും ആരാധിച്ചു തളച്ചിട്ടും പിർപ്പുമുട്ടിച്ച് നമ്മുടെ മതപരമായ വിശ്വാസങ്ങൾ, ആചാരങ്ങൾ.അവിടെ വച്ച് തുടങ്ങി എല്ലാ അധിത്തവും.പ്രതികരിക്കാൻ ശ്രദ്ധ മില്ലാത്തവളായി തെറ്റ് ചുണ്ടിക്കാണിക്കാൻ അവകാശമില്ലാത്തവളായി അവൈളെ തന്ത്രങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയ പക്ഷ് നമ്മുടെ മതസമൂഹങ്ങൾക്ക് തന്നെയാണ്, സംശയമില്ല.

“പിതാ രക്ഷതി കഴമാരേ,ഭർത്താ രക്ഷതി യറവനേ,പുത്രേ രക്ഷതി വാർദ്ധക്യനഃ സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യമർഹതി..” മനുസമുദ്ധി നമ്മളെ വർഷങ്ങളായി വലച്ചത് കുറച്ചാനുമല്ല.ഇടക്കൊക്കെ ചിന്തിക്കാറുണ്ട്, പെട്ടിയിൽ വച്ചുപുട്ടിയ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഓരോന്നായി തുറന്ന് വായിച്ചുനോക്കാറുമുണ്ട്. അവയുടെ നിരമേതായാലും മതമേതായാലും ചെന്നെത്തിനിൽക്കുന്നത് എപ്പോഴും സ്ത്രീവിരുദ്ധത തിലാണ്.സ്ത്രീസമൂഹത്തിനോടുള്ള അവഗണനയിലാണ്. മുതലാബു വിഷയവും ശമ്പരിമല സ്ത്രീപ്രവേശനവിധിയും മതേതരത്യമുയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന ഇന്നു ജനാധിപത്യ രാജ്യത്തെ ഇതു മേൽ അലട്ടിയേന്നു പറയുന്നതിൽ തന്നെ ലജ്ജ തോന്നുകയാണ്.ഇതിന്റെയെല്ലാക്കെ ഏറ്റവും വലിയ കാരണം മേൽപ്പുറത്തെ പോലെ നമ്മൾ പോലുമിയാതെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി പോയ ഇത്തരം ‘അനന്ന’ചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളുമൊക്കെ തന്നെയാണ്.പുരുഷക്കുടികുത്ത മതനേതൃത്വനിർ അവരുടെ സ്വാർത്ഥമായ അവശ്യങ്ങൾക്കുന്നതിൽ അവരും അവ പറഞ്ഞുവച്ച ആശയങ്ങളെല്ലാം കുറിച്ചുകൂടി വളഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ സുഗമമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വിരോധാഭാസം എന്നെന്നനാൽ ഇതിനു വളം വെക്കുന്നതും ശരിയെന്നു ചൊല്ലി തലയാടി മുഖമുയർത്തി മുന്നിൽ നടക്കുന്നതും പ്രബുദ്ധരായ നമ്മുടെ സ്ത്രീ സമൂഹം തന്നെയാണ്.പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുള്ളത്, പൊട്ടക്കിണറിലെ തവളകൾക്ക് സമരാണ് ഇവരെന്നാണ്.ഒന്നുകൂടി അവർ കണ്ണടച്ച് ഇരുട്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.അതെല്ലാക്കിൽ കാലങ്ങളായി നടന്നു പോരുന്ന നിതിനിഷ്ഠയെത്തക്കുറിച്ചു ഇന്നേവരെ ലഭിച്ചിട്ടില്ലാതെ അവകാശങ്ങളെ കുറിച്ചോ അവരെ ദുഃഖം ബോധവാനാരലും, ആവാൻ അവരെ അനുവദിക്കുന്നുമില്ല.

കാലം ഒരിത്തിരി പിന്നോട് ചിന്തിച്ചാൽ രണ്ടു നൂറാണ്മുകൾക്ക് മുമ്പ് 1829ൽ വില്ലും ബൈസ്റ്റിക് ‘സർ’

“ഒന്നുകിൽ അവർ കണ്ണടച്ച് ഇരുട്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.അതെല്ലാക്കിൽ കാലങ്ങളായി നടന്നുപോരുന്ന നിതിനിഷ്ഠയെത്തക്കുറിച്ചു ഇന്നേവരെ ലഭിച്ചിട്ടില്ലാതെ അവകാശങ്ങളെ കുറിച്ചോ അവരെ ദുഃഖം ബോധവാനാരലും, ആവാൻ അവരെ അനുവദിക്കുന്നുമില്ല.”

നിരോധിച്ചപ്പോൾ ഒരുക്കഷം പേര് വീതം ഒപ്പിടരണ്ടു നിവേദനങ്ങൾ അതിനെതിരെ ഉണ്ടായി.മലംകാണാതെ വന്നപ്പോൾ, 1832ൽ കൊൽക്കത്തയിൽ ‘ധർമ്മസർ’ രൂപീകരിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു സതിനിരോധനയെത്താട്ട അനന്ന് സമുഹം പ്രതികരിച്ചത്. പതിനായിരക്കണക്കിന് സ്ത്രീകളാണ് അന്ന് തങ്ങൾ ചിതയിൽ ചാടി മരിക്കാൻ രൂക്കമാണ്, അത് തങ്ങളുടെ അവകാശമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തെരുവിലിരിക്കുന്നതിയത്. നൂറ്റാണ്മുകൾക്ക് പിന്നിട്ടും വലിയ മാറ്റമൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല.അബല്ലേഷിലും നമ്മൾ പിന്നോട് നടക്കാൻ മിടുകരാണ്, അതിനു വഴി തെളിക്കാൻ എണ്ണിയാലോടുണ്ടാതെ നമ്മുടെ വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളുമൊക്കെ നട്ടു നന്നാം വളർത്തിയെടുത്ത മതങ്ങൾ കുടൈയുള്ളപ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും. ആർത്തവ സമയത്തെ സ്ത്രീകളുടെ ക്ഷേത്രത്തു പ്രവേശനം നിരോധിക്കുന്ന കേരള മൈക്രോകോടതിയുടെ നിയമം റിസാക്കിയപ്പോൾ, സുപ്പീം കോടതി ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് വിധി ന്യായത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതുകയുണ്ടായി, “രു വശത്ത് സ്ത്രീകളെ ദേവതകളായി വാഴ്ത്തുന്നു. മറുവശത്ത് ആരാധനയാവിഷയങ്ങളിൽ അവർക്ക് വിലക്കേരപ്പുത്തുന്നു. ഇന്നു ഇരട്ടതാപ്പ് അവസാനിപ്പിച്ചേ മതിയാവു്.” പക്ഷേ എന്തു ഫലം? ദേവതയെ സംരക്ഷിക്കാൻ തെരുവിലിരിക്കുന്നതിൽ താൻ അശുദ്ധയാണെന്ന് വിളിച്ചുപറയാൻ സ്ത്രീകൾ അനവധി ഇന്നും മുന്നിലാണ്.

2017 ആഗസ്റ്റ് 22നാണ് മുതലാബു (മുന്നുതവണ തലാബ് ചൊല്ലി വിവാഹമോചനം) നിരോധിച്ചപ്പുകൊണ്ട് സുപ്പീം കോടതി വിധി വന്നത്. ഇതു മേൽ സ്ത്രീവിരുദ്ധമായ ദുരാചാരങ്ങളെ മതവിശ്വാസങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞെതക്കരിക്കാൻ ഇന്നും ഒരു വലിയ റിലോഗം സമൂഹത്തിന്റെ എന്നത് ഒരു തിരിച്ചറി തന്നെയാണ്.സ്വത്തുകളുടെ അവകാശത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞാൽ, മാതാപിതാകളുടെ സ്വത്തുവകകളിൽ മുള്ളിം പുരുഷമാർക്ക് ലഭിക്കുന്നതിൽ ഒന്നുപെക്കുതി അവകാശം മാത്രമേ സ്ത്രീകൾക്ക് ലഭിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ കുട്ടർ ഇന്നും ശരിയെന്ന് തീരുമാനിച്ചു പോരുന്നു. ഇതൊക്കെ അവർക്ക് വിശ്വാസമാണ്, ആചാരമാണ്.വളരെ പെ

തി അവകാശം മാത്രമേ സ്ത്രീകൾക്ക് ലഭിക്കുകയുള്ളതു എന്ന് മെൽപ്പിഞ്ചെന്ന കൃത ഇന്നും ശരിയെന്ന് തീരുമാനിച്ചു പോരുന്നു. ഇതൊക്കെ അവർക്ക് വിശ്വാസമാണ്, ആചാരമാണ്.വളരെ പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞുവരുമ്പോൾ വിശ്വാസിയും ഒരു സ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ചിട്ടേതാളും ജനിച്ച നാൾ മുതൽക്കേ കണക്കും കേടുകൂം മടുത്ത ജീവിതത്തോട് തന്നെ വിരക്കി തോന്നും വിധത്തിലുള്ള മാറ്റിനിർത്തലും വേർത്തി തിച്ചുകാണലും ക്രൈസ്തവത്തിനും മഹാകവി കുമാരനാശാന്തി വരികൾ ഇന്നും പ്രസക്തമാണ്.

“ഇന്നലെ ചെയ്തോരബലും മുഖ്യർക്കിന്നതെത്തയാചാരമാവാം. നാളത്തെ ശാസ്ത്രമതാവാം”

ഇതിന്റെയൊക്കെ തുടക്കം അഭ്യുക്തിൽ അടിസ്ഥാനപരമായ കാരണം എന്നത് ആർത്തവം തന്നെയാണ്.അടുത്ത തലമുറയെ സ്വീകരിക്കാൻ പാകത്തിന് ഒരു സ്ത്രീയെ മാറ്റി ദേടുകയും പ്രക്രിയ ആൺനിൽ.അതുമേൽ പരിപാവനമായ ഒരു പ്രക്രിയയെ എന്നാൽ കാലങ്ങളായി നമ്മുടെ മതങ്ങൾ വാഴിത്തിപ്പോരുന്നത് അശുദ്ധി എന്നു വിളിച്ചാണ്. അതിനു ഭേദം എന്നും ഭേദി എന്നുമൊക്കെ പറഞ്ഞ് അവർ തന്നെ വേഷപ്പുകൾച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടും താമാർഡ്യം ഇതൊന്നുമല്ല.പലപ്പോഴും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്ത്രീയെ ഭേദിയായി കണ്ണാരാധിക്കുന്നതിനു പകരം നമ്മുടെ മതങ്ങൾ അവരെ ഒരു സഹജീവിയായി കണക്ക് ബഹുമാനിച്ചിരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ശരീരത്തിലെ ഫോറ്ക്രൈറ്റേഡ് ശ്വാസോപ്പാസം പോലെ തികച്ചും സാധാരണമായ ഒന്നാണ് ആർത്തവം എന്ന് അംഗീകർക്കാൻ അവയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷം സ്ത്രീകൾക്ക് കുറച്ചുകൂടി മനോഹരമായ ഒരു ജീവിതം സാധ്യമായെനെ എന്ന്.ആഗ്രഹങ്ങളും പ്രതീക്ഷകളുമൊക്കെ ഒരു കരുത്ത തട്ടത്തിനുള്ളിൽ മറച്ചിടേണ്ടി വരുന്ന, 18 വയസ്സു തികയും മുണ്ടു മണിയിരയിൽ ഒരുവരെ കിടക്കു പകിടേണ്ടി വന്ന് വിദ്യാഭ്യാസം നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന, ആരാധനാവായങ്ങളിലും എന്തിനേരോ പരയുന്നു സ്വന്തം വീടിന്റെ അടുക്കളെയിൽ പോലും ആശുദ്ധി കൽപ്പിച്ച് എഴു ദിവസം മാറ്റിനിർത്തപ്പെടുന്ന ഒരു വിഭാഗം.അവരുടെ ഉന്നമനത്തിന്, അവരുടെ ന്യാ ഭാവികൾ ഇത്തരത്തിലുള്ള മതങ്ങളുടെ കടനുകയറ്റം ഇല്ലാതാവണം.

ഇന്ത്യ എന്ന ഇന്ത ജനാധിപത്യ രാജ്യം ഭരിക്കുന്നത് ഏതെങ്കിലും ഒരു മതമോ മതഗ്രന്ഥമോ പുരോഹിതനാരോ ഒന്നുമല്ല.മറിച്ചു നമ്മുക്കൊരു ഭരണാധികനും ഉണ്ട്, അതനുശാസിക്കുന്ന നിയമങ്ങളുണ്ട് എന്ന് സ്വയം ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. എല്ലാ വിശ്വാസങ്ങങ്ങൾക്കും മീതെയാണ് മെൽപ്പിഞ്ചെന്ന നിയമങ്ങളും മൗലികാവകാശങ്ങളും എന്ന്

നമ്മൾ തിരിച്ചറിയണം.അതോടൊപ്പും ഇനി വരാനിരിക്കുന്ന നവതലമുറയോട് ഇതേ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുപറ്റിച്ചുവരു രേ നേർവഴിക്ക് നടത്തണം. അറിഞ്ഞെന്നു അറിയാതെയേം നമ്മളും ഭാഗമായി പോവുന്ന ഇത്തരം ‘ദുര’ചാരങ്ങളെ തും വിശ്വാസങ്ങളെയും ഒന്നടക്കം മനസ്സിൽ ചിതയിട്ടിൽ ദഹിപ്പിച്ചു കളയണം. പ്രതികരിക്കാനും പ്രതിഷ്ഠയിക്കാനും വേണിടത്ത് ശബ്ദമുയർത്തുന്നും നമ്മളും ശീലിക്കേണ്ടി തിരിക്കുന്നു.സ്ത്രീ ആരാണ് എന്ന് ചോരിച്ചാൽ അവർ അമ്മയാണ് എന്നു മാറ്റിപ്പുറെന്നുന്നു ശീലിച്ചു നോക്കണം. ദയയും സ്വന്നേഹവും ക്ഷമയും ത്യാഗവും മാത്രമിന്നിയാവുന്ന അമ്മയാക്കി, ആരാധിച്ചു പുജിച്ചു തളർത്തി അവശ്യാക്കി ഇനിയെങ്കിലും അവരെ ശീകോവിലിലാടച്ചു വിർപ്പുമുട്ടിക്കാ തിരുനാലും. അവളും അവളുടെ ജീവിതം ജീവിച്ചുകൊള്ളു ദേശപ്പെടുത്തുക്കൾ കണക്ക്, അവ നേടിയെടുക്കാൻ അനുഭിന്നം പോരാടിക്കൊണ്ട് അവളും ജീവിക്കെടു..,നമ്മൾ ഓരോയും തതരെയും പോലെ..

**Shilpa Mohan
T8B**

അബ്ദർ

അന്ന് നീ പെയ്തിരഞ്ഞിയ വസന്തം,
ഇന്ന് നീയെന്നിലാളിക്കത്തുമണി.
പുളിമാവിഞ്ഞ് ചുവട്ടിൽ നീ എൻ പ്രണയിനി,
ഇന്നിതായെൻ കണ്ണുന്നിൽ വെറും സ്ഥാതിശില്പം.
പുസ്തകച്ചുമരുകളിൽ മയിൽപ്പീലി നീ,
കാലം കൊടുത്തു ബെച്ച വണ്ണകാവ്യം!
ഇടയ്ക്കിട കണ്ണിലിറ്റിറ്റു വീഴും ഓർമ്മപ്പുകൾ,
ചെറുതേങ്കിലുമെൻ്നു ചെറുകുടിപ്പിഞ്ഞ്,
പടി കടന്നത്തിയ പ്രേമഭാജനം.
നിലാവിഞ്ഞ് നിർമ്മലതയിലാണെന്നു നീ,
എൻ്റെ കുറപ്പിനെ കാമിച്ച ചെറുകവിത!
രുമുൻ മാത്രമുള്ളെൻ്നു ചെറുകുടിപ്പിൽ,
മനസ്മിതങ്ങളാൽ മാളിക തീരത്ത മായാവതി.
വഴി വെട്ടിയകത്താകി അവരെൻ്നു കൂടിപ്പിഞ്ഞ്,
പ്രണയം മനക്കും മുറിയുടെ പകുതി!
അവളുടെ മിഴിനിനിന്നുമെൻ്നു,
ചക്കിലെ ചുട്ടു ചോരയ്ക്കുമൊരേ നിരം!
എൻ്റെ കുടിലിഞ്ഞു രക്തമുറ്റിക്കുടിക്കും
ആർത്തി മുത്ത രാവണത്തലകൾ!
പത്രിപ്പു പത്രിരുപത്രോ ലക്ഷ്മേ,
കൊണ്ടു പോയതോ ഈ ഇല്ലാതേതാഞ്ഞു,
കൂടിപ്പിഞ്ഞു പകുതി.
മുന്നമായി മരണം കാത്തു കിടക്കും,
മണ്ണിഞ്ഞു ഒപ്പും അവർ നോന്തുപെറ്റിട്ടും
ഇന്ത്രണ്ഡു ചേലേബത്ത പെൺകിടാങ്ങളെ...
പിണ്ണോമനക്കെളും വിരൽത്തുമിൽ
കോർത്തിട്ട കൊതി തീരാതെ കൊഴിഞ്ഞുപോയി,
അവെള്ളെന്ന പുവിഞ്ഞു നിറമാർന്നയിത്തളുകൾ..
രു വീടിനേന്തയകത്തളമൊഴികെക വേരാനും
വേറിറഞ്ഞിയില്ലെൻ്നു കൈരേവയിൽ..
അതിലോരു പകുതിയാരോ അപഹരിച്ചും കൊണ്ടു പോയി...
അവർക്കൊരു നൃഥ്യു പൊന്തുപോലും
ഉപഹാരമായി നൽകിയില്ലെന്തുയില്ലായ്ക്കൾ.
ഇപ്പോളിതാ മരണം പേറിയ മുന്നത്തിനു,
ചിത്രയാരുക്കാൻ പോലും ആവതില്ലാതെ വിണ്ണും...
അതോടി മണ്ണിഞ്ഞു പൊരുൾ തേടിയോടിയൊടുവിൽ,
കെട്ടിപ്പുണ്ണനു ചുംബിച്ച മണ്ണിലെൻ,
കൈകകളിൽ അവളുടെ ശവം പേറി താനും...
പകുതി മുറിയുടെ തെക്കേയെറ്റത്,
മണ്ണുമാനി കുഴിച്ചിട്ടും.
കാലം കൊടുത്തു ബെച്ച,
എൻ്റെ മാത്രം വണ്ണകാവ്യം!

Anna Mariam
T8A

THE PERFECT FACADE

We live in a world where difference is what binds us all together. No matter how different we are, we still choose to stand by it and live with it.

Unfortunately, a large portion of the human race is just like a flock of sheep, goes along the path set by religion, tradition and culture. In these three categories, certain characters possessed by us humans are considered unacceptable. And since we thrive for acceptance and fear being a lone sheep, we conceal these differences and merge with flock.

We choose to be a sheep, fearing what might happen if we reveal who we truly are.

I am just another sheep. I possess one of those characters if which were to be revealed, I would be banished from the meadows.

I am a woman who has feelings for another woman.

I have been wearing a mask my whole life. Through kindergarten, elementary school, middle school, high school and now, even college. Wearing the mask, I magically turned into someone else. A Someone who just pretends to like something or even love someone just to fit in. Just to seem normal. But, isn't being normal, a good thing?

Well, if being normal or pretending to be normal, means to let your heart and soul set on flames and letting it burn slowly and painfully; If it means that the only spark left, would be the heart as an ember, glowing with a faint light, which will eventually crumble down into ashes, then no.

The only good thing that comes out of it would be mocking death. Before the time comes to bid adieu, there won't be a soul for the grim reaper

to take away, just cold ashes. To everyone who sees me, I appear to a "normal" human being, little do they know how nerve wrecking and suffocating it has been under the perfect façade. There were times when I wanted to just end it all, but oh, aren't I just another human that fears death? The pain began to ease each time I revealed my true self to the ones whom I trust with my life, which took up a lot of courage. But it never saw an end. It was then when it dawned to me, I can be truly free if I could reveal the real me to the entire world. Sounds quite easy, then what is it that is stopping me? The fear of being a caste out. The fear of being alone. The fear of having to see everyone glaring at me with nothing but disgust in their eyes. But most of all, the fear of being nothing to someone to whom once you meant the world to.

Clearly, these fears have a tight grip over my mind. It is only when I immerse myself into enjoyment or loads of work, I tend to feel liberated from this grip.

While in reality, it was all just a distraction. I began to have these feelings that have slightly cracked my mask.

In a crowd where everyone is looking or gazing

nothing to someone to whom once you meant the world to. Clearly, these fears have a tight grip over my mind. It is only when I immerse myself into enjoyment or loads of work, I tend to feel liberated from this grip. While in reality, it was all just a distraction. I began to have these feelings that have slightly cracked my mask. In a crowd where everyone is looking or gazing upon the masculine beauty, I can only get captivated by your feminine charm. My eyes may wander with the rest, but when I get your sight, it's fixated on you. My behavior towards you remains indifferent even after all these feelings have sprouted. From the look in my eyes, you may feel that I look at you just like how I look at you just like how I look at anyone else, but if you look closer, you can notice the glimmer, which becomes brighter when I gaze at you. If I were to unveil myself to you, would you grab the mask, break it and show my real face to the whole world? Or will you let me keep it until I am finally ready it to do it myself? The former reason is what is bottling up all these feelings, which the fears have managed seal tightly. Each time I gaze upon you, the feelings tend to grow more and more stronger, waiting just to be let out. Alas, the clutches of the fear are far more powerful. The question remains, for how long can I keep up with these charades? For how long, can these fears keep me from who I am? How long, until I can finally come out of the closet? Should I wait until the religion and culture has made its amendments and states that being a homosexual is not a sin anymore? Or should I wait for an apocalypse which could wipe clean of all the homophobes? Clearly, that won't happen. Longing for the society to change its ideology, will take another eternity. The only change that can and that should happen must come from within. When you have finally realized this, the truth that it's only ones own

Illustration: Advaith (M4)

" Let the heart glow with the burning desire to live a life with no more pretending, with no more lying, no more wearing a mask "

approval required, that is when you become truly free. People who will accept you regardless of who you are with or without the mask, are going to be ones that will stick with you through all times. Those are the ones you should keep. Of course, there will always be that bunch of people, who will call you out as the devils child, the one that must burn in hell, the one who should not have existed. And there will also be other bunch of people that will be after your life, to choose the path of righteousness and telling you this all just a phase.

Trying to put some sense into them, would be like talking to a rock. Their mind is molded into thinking that, to be gay is a sin. It is nearly impossible to reshape their thoughts. You must know that, you don't need to be accepted by everyone. There is always going to be that someone who will try to push you down and make you loath your very existence and all you can do is rise above them, flying high with wings of fire, like a phoenix.

Let the heart glow with the burning desire to live a life with no more pretending, with no more lying, no more wearing a mask. And finally, when you feel like you have reached a point in life where you can stand strong all by yourself, that is the cue for the reveal.

Maybe today, tomorrow, a couple of months or years from now, there will come a day.

A day when your mind will finally break free from the grasps of the fears, when your heart is finally burning with flames of self approval. From that day on, you will shine brighter than ever, until the very end.

That is the day, you finally lift the mask, throw it down and crush it, because the days of hiding behind the façade is over.

**Megha C J
B6**

"ബോധവും ബോധമില്ലായ്മയും
മനുഷ്യരെ ഒരു കഴിവാണ്"

"ചികിത്സിച്ചു മാറാൻ നാമാഗ്രഹിക്കാത്ത
നമുകൾ പ്രിയപ്പേട്ട ചില ഭാന്തുകളുണ്ട്"

"ഇരുട്ടിനപ്പുറവും ഒരു ഉദയമുണ്ട്"

"ഇരുട്ടിൽ നിന്ന് വീണ്ടും ഇരുട്ടിലേക്കു
വീഴുന്നത് അന്യകാരത്തെ
ഭയക്കുന്നോഴാണ്"

"പരസ്പരം അനിയാമെന്നതാണ്
ബന്ധങ്ങളുടെ വിജയം; ചിലപ്പോൾ
പരാജയവും"

"ആരവങ്ങൾക്കിടയിലെ അനന്തമായ മൗനം"

"നീ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു തെറ്റുകളാക്കെയും
ആരുടെയൊക്കെയോ ശരികളായിരുന്നു"

"ഒരു തിരിത്തുനോട്ടം കൊതിക്കുന്ന
ഓരായിരം പരിവങ്ങൾ"

"വിശ്വാസങ്ങൾ
തെറിയാരണകളായത് കൊണ്ട് മാത്രം
നീക്കാൻ മരന്ന സഞ്ചാരങ്ങൾ"

"ചേർത്തപിടിക്കാനായി ശ്രമിക്കുന്നോരും
അറ്റപോകുന്ന ചില ഏടുകൾ"

"എത്ര വലിയ ദുരന്തതെന്തയും മനുഷ്യരുടെ കൃടായ പരിശ്രമത്തിലൂടെ
മറികടക്കാനാകും എന്ന് നമ്മെഴു പറിപ്പിച്ച പ്രഭ്രതകാലം കടന്നുപോയ
വർഷമാണിത്. മനുഷ്യത്തിന്റെ ആ സന്ദേശം എല്ലാവർഡേക്കും
പകർത്താനാണ് നമ്മൾ എഴുപ്പാഴും പരിശ്രമിക്കേണ്ടത്. ജാതി മത
ചീതകൾക്കത്തീതമായി നമ്മുടെ കൃടായ്മയുടെ ശക്തിയാണ് നമ്മുടെ നാടിന്റെ
ഭാവി നിർബന്ധയിക്കേണ്ടത്. അതിൽ വളരെ വലിയ പങ്ക് വഹിക്കാനും മുന്നിൽ
നിന്ന് നയിക്കാനും പ്രാപ്തരാവേണ്ടവരാണ് ഇന്നത്തെ യുവതലമുാർ."

- ഷബ്ദിക്ക, കൂപിറ്റൽ ബേക്കരി

TRAILBLAZER: IN CONVERSATION WITH DILJITH TS

By god's grace, I found some people with my craze in my class. It was my dream to assemble a team; we were not the next set of Avengers nor were we going to save the world. We had a brainchild that would blow a few minds and more. Took quite some time to collectively and unanimously reach our "out of the box" moment and It took two years for that idea to arise in our mind. It was to start a Formula student team in our college. We named it Vykon Vektor, like a newborn baby. We knew that we had a lot of hurdles ahead because this was something unfamiliar to most of the students and faculty.

On 11/04/2019, we launched our formula student (FS) team in our college: A college established in 1994 with three mechanical branches and no FS team. The thirst was finally quenched. The chief guest for the event was Mr Diljith TS. His list of accolades includes being a three-time National racing champion. Seeing him onstage launching our college FS team was not a day-dream but our first step towards achieving our fantasies.

On the eve of that day, I got an opportunity to con-

verse with Mr.Diljith. I was mentally prepared and started throwing my questions anxiously at him. When I asked him about his growth from a boy with a mind full of dreams to a man with three national racing championships, his answer was a smile. He said that it was because of his family and parents who supported and stood by him throughout the journey. They made him understand the difference between the things that can't be bought and those that are not as important. It was his mom who asked him "Do you want to race?"

Diljith TS was from an orthodox and traditional family and this made me curious to know how his sister Dilja TS got her seat behind the racing cart and I asked him the same. He said that she was inspired by both the sport and also himself. He said that there were certain things women were not able to do in the olden days but now, women are equally relevant in all streams of life. He quoted an example saying that Formula British championship is dominated by a lady who rose above all 24 male contenders. He said that Dilja told funny that she wanted to race, but it was Diljith himself who took the initiatives so that she can be on the race track battling it out for her passion. As motorsporting was an expensive sport, he struggled a lot to bear the expenses of himself and his sister's.

I have always been a great fan of Mira Erda who is a champion Red bull driver from India and also a student of Diljith. "Sister from another Mother?" I asked Mr.Diljith about her. Yes, she is like a sister to me and a good racer with immense talent. She has not won any of the championships as of now but she has won podiums in a couple of championships. He said that in a couple of years she will be able to control the car more fluently and she will reach greater heights.

Diljith is the owner of DTS racing academy. I asked him about the eventful journey of DTS racing academy from being a brainchild to being the most well-established racing academy in India. Mr.Diljith said that while he was working as an instructor for racing students, one of his students motivated him to start an academy. The idea felt great and afterwards, discussed the same with his parents. His parents supported him right throughout. Under his guidance, his student Arya who motivated him became the junior champion and the national champion in the same year and is presently preparing for the British championship.

Then, I asked him whether motor sporting will be a crowd-puller like cricket in India. He said that cricket and football easily reaches the public but not motor sporting, the reason being that cricket and football can be performed anywhere but for the latter, we need circuits and many other odds and sods which are much more expensive here when compared to Europe.

Awestruck by this man and his achievements, I realized that I didn't have any questions left. With zero support and resources, Mr Diljith and motorsporting managed to garner both hearts and felicitations due to both the ingenuity of the sport and the fire that it lights on both the tracks and in our hearts. Wishing all the very best to Vykon Vektor, you have greater heights to surge.

Team Vykon Vector

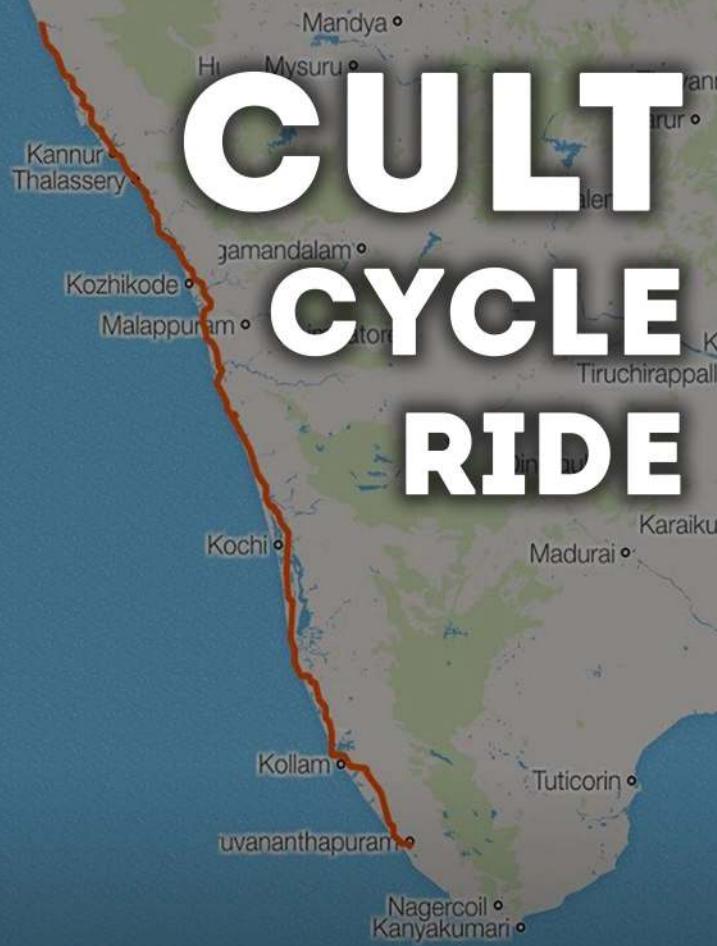

MAGAZINE LAUNCH & ***CLIQUE*** INAUGURATION

CULT CYCLE RIDE

Ride

603.3 km

Time

39h 39m

അമൃതപ്രകാം

ആലപ്പിടം

Illustration: Aravind S R (R6)

നാമമാത്രമായ ഒപ്പുക വൈവിധ്യങ്ങളിലെ ഉൾക്കൊഴ്ചകൾ ചികിണ്ടുകുന്നത് എന്ന സവിശേഷാനുഭവതി തന്നെയാണ്. ഇന്ത്യന്റെ കാലഭരണ ചീല സംഖ്യാശ്രീ 'ആലപ്പുടിനെ പരമാധൗമഞ്ചർക്കു' ചട്ടപ്പാ പോലെ വിന്ദീംഗാനുഭൂതി ക്ഷേമവിഭവമാകി മാറ്റിയിൽക്കുന്നു. രാജഭാഷ പ്രഹോദ്ധികയിലെ നാടുരാജ്യ സ്വന്നായാം. അറിഞ്ഞൊ അറിയാതെന്നോ എന്നൊന്നും. അതിന്റെ അന്തരാവകാശിയാകി തീർത്തു... ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ ഞാനും ആലപ്പുടിനും എന്നും അതിന്റെ അരയ്ക്കാശിയായിത്തീർന്നു. തിരുക്കൊച്ചി തിരുവ്വയൻമാനും വ്യവസായിക പാശ്ചാത്യലം കൊള്ളം കേരളിക്കുംപുള്ളൂരു ക്ഷേമാശി തോട്ടങ്ങളിലേക്കു ഇന്ത്യികയറ്റുന്നു. കൊള്ളേണ്ണലിസം വിത്തപാക്കിയ ഇടവീകരിക്കുന്നത് കിതപ്പോടിനും ചിന്തകൾ എക്സ്പ്രസ്സ് ലൈൻ വേഗമാർജ്ജിക്കുന്നു. മീൻ മണം സാമ്പര്യാനുഭവതിയുടെ പുതനൻ രസകാഴ്ചകൾ ഉദ്ദേശ്യിക്കുന്നു. കുണ്ണാടിപ്പുംബാനന്തരം, രണ്ട് നൃംബാംഗക്കൾക്കിപ്പും ആലക്കാരിക്കര അടിയാളവും വച്ചൊഴുകുന്ന അപ്പുകൾ കായലും പ്രായിം തെള്ളും അടിയാളവും വയ്ക്കാതെ എല്ലാ ഹാസ്പി തന്നെവയ്ക്കരാതിനും തന്മൂലങ്ങളും അവശേഷിക്കുന്നു. ചുണ്ണിൽ എൻഡ്രൂ ബിഡിയുമായി ചായപ്പീടികയിൽ സണാറ പറയുന്ന മുക്കുവസായലും നാശരതിനും ആത്മാവ് കൂടികൊള്ളുന്ന ജനസമൂഹമാണ്. ശീതകാല- ക്ഷയരോഗ പേരിസകളുണ്ടെന്നും കേരളത്തിൽ പാർസ്പീപ്പിച്ച മഹാവുഡിയായിരു - നൃ സുന്ദരി. അങ്ങ് വടക്കുപോലെതന്നെ ഇങ്ങു പടിഞ്ഞാറും അതിനെ പുർണ്ണമായും ചെറുതുപുന്നിന് ചേക്കവാനാവുടെ നാടാണ് ആലപ്പുട് - ചക്രവർത്തി ഒക്കെയിലായിരു ഒക്കെക്കും പച്ചമുഖ്യമാണും നാട്.

ഉള്ളിലിസിനേഷം പകർന്നുനട്ടതു ജലക്രിയകൾ സിലിക്കാത്തു, ജനജീവിതം ദുഷ്കരമാക്കുന്ന മോൺസൂൺകളാൽ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. സ്വതന്ത്ര ദാരത്തിൽ വേലുത്തമ്പി ഭൂവയകൾ മണ്ണ് ചെറുതുപുന്നിനും ജീവഭയ്യുഡായിരുന്നുകിൽ ഇന്ന് പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് സസ്തന് വ്യവസ്ഥ കെട്ടിപ്പുട്ടുകാനുഭൂതി തുകപ്പുചീട്ടായി മാറി ദീർഘകാലം പിന്നീട് ധാരക്കാനും വന്നും ജലസേനയുംകളും കൊയ്ത്തുപാടങ്ങളും തണ്ണീർത്തങ്ങളും നിരന്തര പശ്ചിമാംരത്തിനും ഭൂമിസ്ത്രി അംഗമാനിയങ്ങളിലേക്ക് ചുരുങ്ങി ഇപ്പോതീനേയാനും നൃംബാംഗിലെ മഹാപ്രയാം വീണ്ടും ആലപ്പുടക്കാർക്കു ട്രോളുകളിലെ സൂപ്രമാനന്തരം സ്വാഹാധർമ്മാന്തരം പരിശേഷം പകർന്നുകൊടുത്തു.

കടവിനോട് പൊരുവിമുന്നോറിയ രൂപരംഘ ഏന്നും ചുമ്പുനീന പ്രണയിച്ചിരുന്നു. വസ്തുനിഷ്ഠമായി ചിന്തിക്കുന്ന ജനവിഭാഗത്തിനും ആരാധനാളിലെ പോരായ്മകൾ പിൽക്കാലത്തു ഇടത്തുപക്ഷ ചിന്തകൾക്കു ഉണ്ടാണും നൽകി. പിൽക്കാല കമ്മ്യൂണിറ്റി നേതാക്കളിൽ പ്രമുഖനായ പി.കൃഷ്ണപിള്ള അവകാശസമരങ്ങളുടെ മുൻനിരപോരാളിയായി കേരളപിവിറന്തിൽ ആലപ്പുട് അടിമാനാർഹമായ അവകാശസമരത്തിനു നാനികുറിച്ചു. അതെ, കൊള്ളും അങ്ങനെ തന്നീനിങ്കുകയാണ്.....ആലപ്പുട് മുത്തു പിന്തു കിട്ടാണു കൊണ്ടൊരു ചോദ്യമായി അഭ്യർഥിക്കുന്നു. ഓ.എൻ.വി കവിതകളിലെ മധ്യരംസ്മരണകൾ അയവിറക്കുന്ന ചെറുതോന്നികൾ ഉപജീവനമാർഗത്തിനും അവസാന കമ്പ്പിയാക്കുന്നു. തീരത്തണ്ണെന്ന ബിട്ടൻ കുപ്പലുകൾ ചരിത്രമായി മാറുന്നു. ബെള്ളും പന്താടിയ 'ഒവൈതിനും സ്വന്നം നാടിനും അവർ കൈത്താഞ്ഞാക്കുന്നു. അവർ സരാജിനി നായിപ്പിനും' കോമാൻഡിൽ മീശകൻസിലെ ശക്തിയുടെ പ്രതികമായി ഉംച്ചയരുന്നു. ഏനിക്കേവർ അയല്പക്കാരാണ്.....ആലപ്പുടക്കാരാണ്.

Arjun D S
U4

ചിരത്തെജിവി

ഇപ്പോൾ ഭീമിയിരിപ്പില്ല! -

മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിലിരുന്ന്
മയ്ക്കിയതാണെങ്കു,

മഴവിന്റെ വെട്ടേറു
മരിയിരിക്കുന്നു.

കർക്കിട്ട്

കിള്ളുകൾ അടയ്ക്ക,
നിന്മക്കുള്ള വഴികൾ
തുറന്നതാണ്.

അറവുശാലയിലെ
സൈവത്തെയും അറയലത്തിലെ
ചെടിയൊന്താനും കാണാം.

കാലുകൾ നിന്മേന്താണ്,
നിശ്ചലും നിന്മേന്തനെന്നു.

Nandu S Narayanan
U8

illustration: Anjitha AS (R6)

അവളുടെ കിം

TK Ravivarma
U4

പാല പുക്കുന ഇളം നിലാവൃത്ത രാത്രിയിൽ
പാലമരച്ചുവട്ടിൽ തനിച്ചിൽക്കാൻ ഒരു മോഹം.

പണ്ട് കേട്ടിട്ടുള്ള യക്ഷികമെകളിൽ ആരെഡാക്കയോ
പറമ്പത പോലെ രാത്രിയുടെ പ്രണയിനിയായ,
യക്ഷി അവിടെ ഉണ്ടക്കിൽ
അവളെ എനിക്കൊന്നു കാണണം.
നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങൾ തന്ന ഫ്രേരണമുലം

പകയുടെ പ്രതീകമായിപ്പോയ,
ഉള്ളിൽ ഇപ്പോഴും നീറുന നോവാൽ പിടയുന
ആ മനസ്സിനോട് എനിക്കൊന്നു സംസാരിക്കണം.
ടുവിൽ ബോഹമമുഹൂർത്തത്തിൽ യാത്ര
പറമ്പതിന്നുണ്ടോൾ അവളെ ഒന്ന് ആശ്ചര്യിപ്പിക്കണം,

കാരണം,
ജീവിച്ചിൽക്കുണ്ടോൾ തന്നെ കേൾക്കാൻ
ആരും ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ടായിരിക്കണം.
ഉന്നിങ്ങനെ അവളെ യക്ഷിയായി, നോവുന
ജീവിതത്തിൻ നേർസാക്ഷ്യമായിപ്പോയത്
എന്നാരു തോന്തര മനസ്സിലെവിടെയോ കിടന്നു നീറുനു.
ഒരുക്കണക്കിന് പറഞ്ഞാൽ, ആ നീറൽ നല്ലതാണ്.
അതോക്കെ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ്

മനുഷ്യനായി പിന്നതിന്റെ അഹകാരം

എനിക്കുള്ളിലെങ്ങിലും അല്ലോ കൂറയുന്നത്.

उन दिनों को कैसे भूले!

वह दिनि कैसे भूल सके
जसि दिनि हम आखरी बार
बाकी सबको भूलकर खूब खेले थे।
न भूल पाऊँगा उन दिनों को कभी !!

Manu Sankar V
B6

पता नहीं था तब हम मे से
कसी को भी किस दिनि हम
आखरी बार सब मलिकर खेलनेवाले थे।
न भूल पाऊँगा उन दिनों को कभी !!

गलिली-ढंडा हो या ककिरेट बासी,
कब्बड़ी हो या चपिचपी
सब कुछ भूलके हर खेल मे जाए थे।
न भूल पाऊँगा उन दिनों को कभी !!

न थी पैसे या कमाने कफिक्र,
न थी पढ़ाई या पूरा करने कफिक्र
सरिफ था खेल का पूरा मज़ा उठाने की चाह।
न भूल पाऊँगा उन दिनों को कभी!!

आज हम मे सरिफ वह चाह बची है,
वापस जाने को कह रहा है तन और मन।
पर सभी व्यस्त है, समय नहीं।
न भूल पाऊँगा उन दिनों को कभी ! !

कल शायद हममे खेलने कचाह रहे,
समय भी हो, सब साथ भी हो
पर हमारी सेहत और शरीर से हो न पाए ।
न भूल पाऊँगा उन दिनों को कभी! !

THROUGH THEIR LENSES

SHAFI SHERNAS

R8

AADITH R

UB

NIYAZ MOHAMMED NIZAM

BB

ANANTHU GOPAKUMAR

M4

SHARON ANTONY

R4

GAUTAM KARAN

M8

AKASH SURENDRA

U6

ANZIL MOHAMMED ANSAR

R4

MOHAMMED RIFAY

B8

ASSOCIATION REPORT

MECHANICAL

MESA (Mechanical Engineering Students Association) and ASME (American Society of Mechanical Engineering) are the two associations under the department of Mechanical Engineering, SCTCE.

A Talk on ‘Non-Destructive Testing (NDT)’ was conducted by ASME on behalf of AIMS. It included a seminar and a hands-on training program on non-destructive testing methods. ‘Aeroclub’ of SCTCE was formed under the guidance of prof. V K Chitrakumar. The club was inaugurated by Dr.Pankaj Priyadarshi (VSSC aerodynamic configuration design head). Shameer Mehboob, Nandu R R and Arjun J B of M8 were heads of the club. In association with ASME, Aeroclub conducted a flyer competition. A logo designing competition was also conducted by aeroclub. Design club was formed under the guidance of Associate prof. Shyji.S; Akhil Ramachandran and Abhed MS of M6 were appointed as heads of the ‘Design club’ of SCTCE. Design club, in association with iNCAETEK, conducted a workshop called “Fabricon”. The workshop was about the design fabrication and analysis of engineering products. “Push up challenge” was conducted on the campus by the students of the department with the tagline “Get Fit SCT” for fitness enthusiasts. MESA also conducted a Marvel and DC quiz, based on the comic franchises. Students of mechanical engineering actively participated in the activities of team meckartans and made notable contributions to the Dirtrix event.

The department of Mechanical Engineering also showed strong participation in Cult A Way, the college fest of SCTCE. As part of Cult A Way, MESA organized a quiz on the popular video game PUBG. The Design Club organized a design competition called “Conception” for Cult A Way. It was a progressive step to motivate and encourage young designers. An Arm-Wrestling competition was held as a promotional event for the “Strongest Man” competition. Strongest Man was a cross-fit challenge held as part of Cult A Way. “SCT CLASSIC-2019”, a bodybuilding competition, was also conducted as part of Cult A Way. The guest of honor was Mr Rajesh S, his list of accolades include Mr India, Mr South India, Mr Kerala, Mr Trivandrum and he is also an IFBB cardholder and coach.

Anantha Krishnan G of M8 secured First prize in international design competition conducted by CADD Centre Training Services Pvt. Ltd. Afis Aslam, Arjun Anil and Ananthu S Mohan won the auto quiz conducted by SAE. Reliance youth sports meet in which Anand VM of M8 secured the third prize for shot put in the Reliance sports meet. Bharat Harshan became the emerging player of the SCT Super League, which is a football tournament conducted by the football enthusiasts of SCT. The students of M1 won the freshers’ cup conducted this year. SCT is ultimately an arena to sharpen your academic skills, Giri Krishnan of M4 secured ‘O’ grade in all subjects of the 3rd-semester examination. Furthermore, Students of M8 secured the highest pass percentage in Kerala for the 7th-semester university examinations in mechanical engineering, creating a great milestone as the students of the first KTU batch. With an unprecedented level of participation, the students of mechanical engineering excelled in the college arts fest and also showed keen participation in the annual sports meet.

MECHANICAL AUTOMOBILE

SAE(Society of automobile engineers) club SCT works under automobile department which consists of automobile faculties and all the mechanical students.

SAE conducted a quiz competition (Tier-1 level of SAE INDIA Auto Quiz) and SAE SCTCE collegiate club has also organized a Technical paper competition for college students. After participating in a series of go-karting events and conducting workshops in automobile engineering for college students, team MecKartans undertook its flagship event, 'Dirtrix 2019'. This event breaks the long dry spell in the arena of dirt racing in Trivandrum. The race was held as a promotional event for the college fest of SCTCE, Pappanamcode- 'Cult A Way 2019'. It was a motocross event inviting riders from all over the country. It was a platform for automobile enthusiasts and top tier riders to spar it out on the track. The event was held under the license of Federation of Motor Sports Club of India (FMSCI).

We provided the riders and motorsport enthusiasts with a venue to meet up and test their mettle. It was also an opportunity for the residents of the city to get a first-hand experience of a true motor sporting event. The event drew a crowd of well over 5000 people as spectators.

The department secured the first position in the Annual Athletic meet 2019 and the fastest SCTian (male) was a fourth-year automobile student.

Ahsan K A secured the first position in high jump (men) event in All Kerala inter University athletics meet. Our three college teams; basketball, cricket and table tennis was lead by the fourth year automobile students Mohammed Saleeq and Vishal V. College basketball team consists of 4 automobile students and secured the second position in A zone basketball University tournament and won many more prizes in the state level. College table tennis team which had 3 automobile final year students also secured the second position in the A zone table tennis Inter University tournament.

MECHANICAL PRODUCTION

Production Engineering Student Association (PESA) is an association of production engineering students of our college, providing an arena to gain better insight into mechanical production technologies through seminars and lectures. At the beginning of the year, the activities kick-started with POWERSTROKE, a workshop which was conducted in association with the college motor sporting team, MecKartans. Which included an introduction to basics of automobiles, engine dismantling, bike troubleshooting and Go-kart disassembly. Huge turnout of nearly 120 students was witnessed. Following this INZIATO, a workshop which was one of its kind was conducted, the workshop focused on the key areas of IoT. The workshop was to introduce the idea of IOT's relevance in the modern manufacturing field. The class was conducted by a pioneer in the field, who worked towards implementing IoT in Danfoss, a Danish HVAC company.

The students of the department bagged various prizes in the college Arts fest and also introduced the first-ever team to have participated in the event Thiruvathira from the mechanical production

department. Vinayak P and Renju Rajeev, students of class P8 secured the first prize for the Water Rocket Competition at Tathva 2018, a National Level Technical Fest organised by NIT Calicut. At Ragam 2019, a National Level Cultural Fest organised by NIT Calicut a skit team led by Renju Rajeev, Swathy R and Athul S Nair of class P8 bagged the first prize. Aswanth Jayan of class P6 was a participant in the television show Comedy Utsavam of Flowers TV, as a mimicry act. The department had healthy participation in organising various events for the annual Techno-Cultural fest of our college, Cult A Way'19 and had contributed immensely in organising the entire event. Last but never the least the department takes immense pride in having said that over 20 students got placements into different corporates through various recruitments in this academic year.

ELECTRONICS & COMMUNICATION

The Electronics and Communication department showcased a magnificent performance in both the academic and co-curricular fields during the year 2018-19. The Council for Electronics Studies(CEST) organized various events such as PCB designing workshop, along with the introduction of "Cybots", a robotics club targeted to provide training on various inter-college robotics competitions. Various technical events such as Roborace and Robowar were organized as part of Cult A Way 2019. Moreover, a new website was launched, that hosts notes, question papers and study materials for EC students of all semesters. The department also exhibited a remarkable improvement in the laboratory facilities.

The students showcased their talents in both arts and sports as well. Milan Mathew Varghese(T4B) was awarded The Best Player and The Most Promising Player awards in the basketball tournament representing SCT Basketball Team. Devika Sivan(T4A) was declared as the Sports Champion. EC B won the runners up position in the inter-department basketball competition. T4B also won several inter-college basketball tournaments. Hari Covind(T4A) was shortlisted for idea grant by KSUM. A team of Aiswarya K V, Karthik Narayan, Adarsh MS and Arya A R (Team Aerovators, T8A) got selected for the pre-final round of the global competition Airbus Fly Your Ideas 2019. They were one of the top 50 teams shortlisted for the second round out of 270 teams involving 72 countries and was the only Indian team from the Artificial Intelligence challenge. Other challenges include Cyber Security, Electrification, Data Services, Mixed Reality and IoT. They also got a chance to work with a mentor from Airbus, Mr Evren Erdin who is a lean expert. Also, the staff and students actively volunteered for the rescue mission of Kerala Flood 2018.

BIO TECHNOLOGY

The year 2018-'19 was yet another industrious and persevering period for the Department of Biotechnology and Biochemical Engineering. The new committee for "EVOGEN", the association of biotechnology students of SCTCE was formed, with the basic objective of empowering the students to express their creativity and skills.

The year started with a career guidance program conducted in association with BIOCON ACADEMY, the sessions being taken by Smt. Bindu Ajith. It helped students to get an idea about the various areas in which they can enhance their career.

The formal inauguration of the students' chapter of Indian Institute of Chemical Engineers (IICChE) was done by

Dr.Ajit Haridas(Chairman of Kerala State Pollution Control Board) in March 2019.

“Equilibria 2019” was the most awaited event conducted by the Department of Biotechnology as the previous editions have proved to be a great platform for the students, researchers and engineering enthusiasts to present their ideas, compete and interact with the science and engineering community. A Brainstorming event as a part of equilibria was conducted in March titled “IDEATHON” which invited innovative and future changing innovations from our students and was judged by YUVA JOB DRIVE and SPANDAN coordinator Smt.Curdeep Kaur. EQUILIBRIA-2019 conducted on April 12 and 13 for the fourth time invited papers and posters based on the theme “INNOVATIVE AND SUSTAINABLE DEVELOPMENT IN BIOSCIENCES AND TECHNOLOGY”. The theme this time to encompassed various fields of biotechnology together with the field of mechanics, electronics and sustainability. The program was graced by Dr T Madhan Mohan, Adviser, Department of Biotechnology, Ministry of Science and Technology, New Delhi. The 2-day conference concluded with the key events such as expert lectures, paper presentations, poster presentations, hands-on training workshops and cultural night with participation nearing 200 students.

Joel Abraham (B6) secured AIR rank 3 in the NPTEL exam and was chosen as a delegate for the cancer proteogenomics workshop conducted at IIT Bombay.

The students of the department also have bagged various awards and laurels in different sports events during the annual sports fest as well as the arts fest starting from collegiate to state and national levels.

COMPUTER SCIENCE

The most prestigious event that was hosted by Landscape, the association of the students and faculty of the department of computer science “Avishkar 2.0” was conducted along with the FOSS cell, SCTCE in association with IEDC SCTCE and ICFOSS. Avishkar 2.0 was inaugurated by Dr Sunil TT, Principal of College of Engineering Attingal. It was a 2 day, free and open-source software symposium. It included hands-on sessions, talks, games and interactive sessions. We also successfully conducted a Women’s Hackathon with a limited number of participants. The theme for this year’s Hackathon was to spread awareness of Free and Open Source Software and Python Flask web framework. We have also started a long-term course, for learning the Basics of Machine Learning for our AI enthusiasts by conducting extra time class over several weeks. The classes are taken by our final year student, Nevin Baiju in association with the School of AI, Trivandrum chapter.

The team consisting of Arundhati Kurup, Gopika M and Nevin Baiju won a National Contest conducted by Computer Society of Indian in association with InApp technologies. The winning team was chosen from 662 entries from all over India after three rounds of evaluation. The winning project was titled - “Anomalous Activity Detection for Intelligent Visual Surveillance”. They secured prize money worth Rs 50,000 and also an opportunity to work with InApp.

Apart from the above-mentioned activities and events, our students also excelled in various arts and sports activities held by our college as well as in intercollege fests and sports meets. Furthermore, our department contributed immensely to the Workshop fest and various technical events that were conducted under the college’s national level techno-cultural fest, Cult-A-Way 2019. Several committee heads for Cult A-Way has also emerged from our department, with Govind GS heading the Technical Wing, Midhuna Vijayakumar heading the Informals Wing, Shehzad Shefy and Disha Dinesh Majithia heading the Public Relations Wing. Apart from them, our department also produced many volunteers for Cult-A-Way. Their efforts and dedication helped make Cult-A-Way 2019 a grand success.

“തൊൻഡ് നീ”

“തൊൻഡ്”, “നീ”.

‘ചെക്കൻ വിദേശത്തു നല്ല ജോലി ചെയ്യുന്നു.പേരുകേട്ട തിവാംബാൻ. കുടുംബം ബഹുകേമം.മോളേ.. നിന്മക്ക് ചെക്കെന ഇഷ്ടായോ?’

മറുവശത്ത്

“പെബ്സ്‌കുട്ടി നല്ല അച്ചടക്കവും സൗന്ദര്യവും പോരാത്തതിന് നല്ല വിദ്യാഭ്യാസവുമുള്ളതാണ്.സ്വാവം കൊണ്ടും നമ്മുടെ കുടുംബത്തിന് തെത്തു പോകുന്നവർ”.

“അപ്പും ഉറപ്പിക്കാലോ..ഡ്രോ..”

“തൊൻഡ്”, “നീ”.

“എനിക്കും നിന്നെന്ന ഇഷ്ടമാണ്. ഓനിച്ചുജീവിക്കണം.എന്നുണ്ട്. നമുക്ക് വിവാഹം ചെയ്ത് ഒരു കുടുംബമായി നല്ലതു പോലെ ജീവിക്കണം. രണ്ടു പേരും അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും അറിഞ്ഞത് ജീവിക്കണം.”

“എനിക്കും നിന്നെ ഇഷ്ടമാണ്. തൊൻഡ് തയ്യാറാണ്.”

കമ തുടരുന്നു...

(വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ, വിവിധ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഓനിക്കുന്ന ഇള തൊൻഡ്”, “നീ” കമാപാത്രങ്ങൾ ഒരു കുടുംബം ഓനിക്കുന്നതിനെ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളായി വേർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.)

“തൊൻഡ്”, “നീ”

തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്, നമ്മുടെ കുടുംബം കണ്ണുപിടിക്കുന്നത്. നമ്മൾ കണ്ണുപിടിക്കുന്ന ജീവിതം തികച്ചും പരാജയമെന്ന് വെളിപ്പെടുന്ന കാലം ഒരു പക്ഷേ ഒരുന്നാൾ ആൺപെബ്സ് വേർത്തിരിവ് ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, ഇപ്പോൾ രണ്ടുപേരും തിരിച്ചിരിഞ്ഞ് നയിക്കുന്നാരു കുടുംബം. എന്തു കൊണ്ടെന്നിയില്ല,

സ്വയം കണ്ണഭത്തി സ്വയം തിരിച്ചിരിഞ്ഞ ഓനിച്ചുജീവിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുടെ ജീവിതം പരാജയമാണെന്ന് വിശ്വേഷിപ്പിക്കുന്നത്!)

“എടിയേ, നിന്മക്കെതിന്റെ എടുത്ത തന്നുടെ, ഒരു ഭർത്താവാണെന്നുള്ള ഓർമ്മ വേണാം.കേട്ടല്ലോ..”

“മനുഷ്യാ എനിക്കിവിടെ നൃസുകുട്ടം പണിയുണ്ട്...നിങ്ങളുടെ അതങ്ങ് എടുത്താലെന്നതാം..”

(പത്രക്കെ)

“ഹോ! ഇനിയിപ്പോ ആരോട് പരയാൻ..ആരു കേൾക്കാൻ..പണ്ണാക്കു ഇവിടെയാണെ ഇവിടെ വന്ന നിക്കുന്നവളാരുന്നു..”

(അപ്പുറിത്ത് നിന്മനാരു മറുപടി)

“അതോക്കരഞ്ഞ് പണ്ട്”

(എനിരുന്നാലും രണ്ടു പേരും ചിത്രിച്ചു കൊണ്ട് പറയുന്ന വാക്കുകളാണിത്. സാഹചര്യങ്ങളും ഘട്ടങ്ങളും പലതായിരിക്കുന്നു. ഓനിക്കുന്നവരുടെ സന്തോഷം അറിഞ്ഞു വളരുന്നതിലും, ജീവിക്കുന്നതിലും അടുപ്പങ്ങളും ആത്മബന്ധങ്ങളും ഏറുന്നു. ഇന്നുണ്ടായിരുന്ന പിന്നുണ്ടായിരുന്ന വാനിയങ്ങളും നിശ്ചൽ ചങ്ങലകളും വലിഞ്ഞു മറുക്കുന്നു.)

തൊൻഡ്+നീ=നമ്മൾ

(കമ അവസാനിക്കുന്നു).

Janu Suresh
B4

ഇരുൾവനങ്ങളിൽ കരുതൽമേഖലങ്ങളായ്
പീനിക്സുകൾ കൂടൊരുക്കരെ...
സഹാരകളിലും പനിനീർ ഉത്തരിടരെ...
അണിപ്പമങ്ങളിൽക്കൂടി തീർത്തയാത്രകളുണ്ടാകരെ...
അതിജീവനങ്ങളിൽ കമബുണരെ...

THE BUTTERFLY EFFECT THAT LASHED OVER KERALA

Thinking what chaos theory has anything to do with Keralites? Only an unfortunate catastrophe, the worst flood in Kerala in nearly a century. All 14 districts of the state were on red alert, 35 out of 44 dams were opened, over a million people evacuated, and many dead.

Butterfly effect in plain language is, tiny changes within a complex system leading to results that are impossible to predict. For instance flapping of butterfly wings can cause a tornado miles away. But let's understand the positive part of it. The corollary of butterfly effect is that tiny changes you make do in fact make a difference. And when those tiny changes are aggregated amongst millions of people we can truly make a spectacular ensue.

While this flood may have forced a good part of the state's population into relief camps it also washed away many religious differences.

The first sign of this was seen when places of religious worship threw open their doors to allow the shivering and the distressed to take refuge. From within and sources, from outside the Kerala, came flooding with necessary equipment, garments and food. Even the youth who are upbraided for spending too much time on social media, rose to the occasion and made it a control room to help the needy trapped in different places due to the flood.

Many celebrities came forward to initiate the collection and distribution of necessities to relief camps which was intriguing. The helping hands of army and air force is not to be forgotten. But we haven't yet come across the real heroes that emerged during the flood. Yes, your guess is right, the amazing fishermen. Their altruism came into the rescue field without expecting any gravy. They paddled

into the most elusive places, many at times, risking their own lives. They did it out of pure compassion.

The positive butterfly effect that lashed over Kerala availed the state to get over this great calamity.

The fishermen, army, air force, social media users, celebrities, the common people who donated fund and necessities to the relief camp and just about anyone who came through during this time of need deserve a great applaud.

**Maria Sara
T6B**

പ്രഭയ്

പ്രഭയം പറഞ്ഞു തന്നത്...

ധ്യതി പിടിച്ചേത്തിയ പേമാരിയിൽ
കൃത്താശുകരിന് വേഗത കൂടിയിട്ടും
അവൻ വീട് പിടിംഞിയില്ല,
സ്വാർത്ഥമൻ.
ഒടുവിൽ ഏതോ ഒരു മുക്കുവന്റെ ചുമലിലേറി
ആ ഉടൽ ചെന്നെത്തിയത് അദ്ദോർത്ഥി ക്യാമിന്റെ
ഒരു കോൺഡിലാണ്.
അശ്രകൾ വഴി വരണ്ട
നിരാശ പടർന്നുപിടിച്ച
മുഖങ്ങളായിരുന്നു എങ്ങും.

അവനു നേരെ നീണ്ട അതിജീവനത്തിന്റെ
പിടിവള്ളികൾ പലതും പ്രത്യാശയുടെതായിരുന്നു.
ഉച്ചയ്ക്ക് പൊതിച്ചോറ്റ് തന്നവന്റെയും
പുതയ്ക്കാൻ പുതപ്പ് തന്നവന്റെയും
ജാതി അവൻ നോക്കിയില്ല.

സംഘരിക്കാൻ ഇനിയും ഒരുപാട് ആരമ്പിക്കും.
കണ്ണുമുട്ടിയ ഇടങ്ങളും പരിചിതമുഖങ്ങളും
കണ്ണുനീർ പൊഴിച്ചേക്കാം
പിന്നിടവയും വിസ്മയിലാവും...

വീട്ടിൽ തിരിച്ചേത്തിയ ഉടനെ അവൻ
ആദ്യം പണിത്തത് സ്വന്തം പറമ്പിലെ അതിർവരദാണ്.

മഴവെള്ളപ്പാച്ചിലിൽ ലഭിച്ചു പോയ ജാതിയുടെ
വരക്കുപ്പായങ്ങൾ
വീണ്ടും നെയ്തു തുടങ്ങുകയാണ്.
മുഴു ചുരുട്ടിയ സ്വാർത്ഥത മറന്നിക്കി പുറത്തു
വരുകയാണ്.
അഞ്ചോഴാം തന്റെ വാട്സാപ്പിൽ അവൻ ഷൈർ
ചെയ്യുന്നു-
"വരു നമ്പുകൾ നവകേരളം പണിയാ"

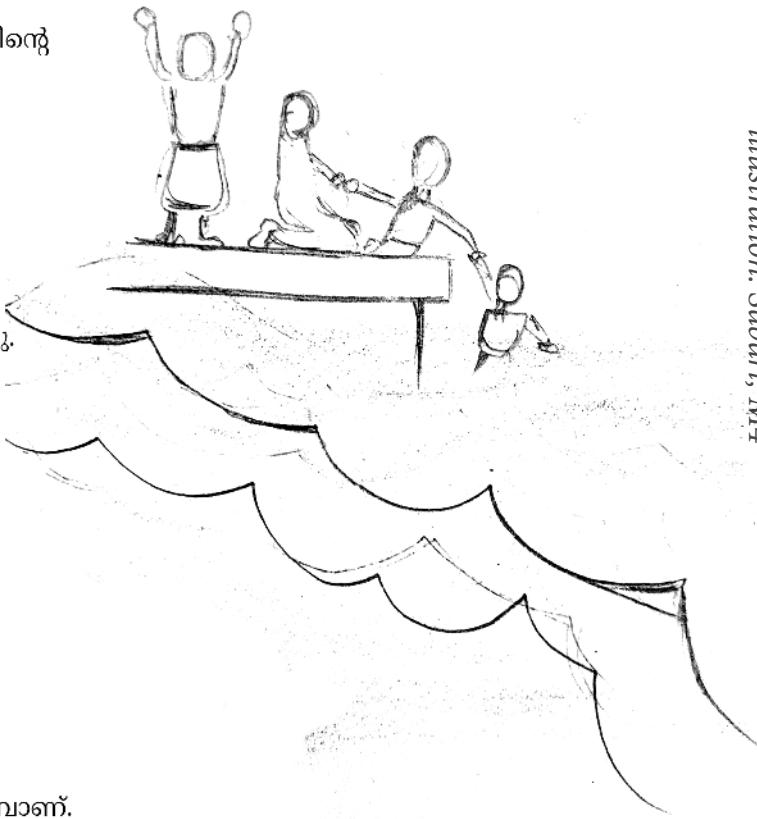

illustration: Sabari, M4

MOHAMMED SHOIB U
M4

മീനാച്ചലാ മുദ്രാ മീനാച്ചലാ രംഗം

എൻ കൊച്ചിയുടെ ചരിത്ര മുറങ്ങുന്ന മണ്ണിൽ കൊച്ചിക്കായലിന്റെ ഓരോ പിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന ആസ്ഥിന് വാർ ഹാസിന്റെ പിരകിൽ 2018-19 ബിനാലൈക്കാലത്ത് പോയിരുന്നെങ്കിൽ കുറച്ച് അയകൾ കെട്ടിയിരിക്കുന്നത് കാണാമായിരുന്നു. ആ അയകൾക്ക് സാധാരണയിൽ കുടുതൽ ഭാരമാണ്. ആ അയകൾ താങ്ങുന്നത് വെറും കുപ്പായങ്ങൾ മാത്രമല്ല; ആ കുപ്പായങ്ങളിലെ പേരുകൾ വഹിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിന്റെ ഓരോ കുടിയാണ്.

ആ കുപ്പായങ്ങളിലെ പേരുകൾ എന്നും തന്നെ നമുക്കു പതിചയമുള്ളതല്ല. അവരെന്നും തന്നെ മഹാമാരണന് പേരടക്കവരുമല്ല. പക്ഷേ അവർ കുഴിച്ചുമുടപ്പെട്ട ചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു ഇരുണ്ടകാലത്തിന്റെ ഇരകളാണ്. പതിറാണുകൾ കു മുൻപ് കൊച്ചി-മലബാർ മേഖലകളിൽ നിലനിന്നിരുന്ന അടിമക്കേണാളങ്ങളിൽ കുപ്പായങ്ങളെപ്പോലെ വിറുപോയ മനുഷ്യരാണുവർ. അനന്തരത വിൽപ്പനക്കേണ്ടി ഒരു ചിതലതിച്ച പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും വീണെടുക്കപ്പെട്ട പേരുകളാണ് ഇന്നിവിടെ കുപ്പായങ്ങളിൽ കയറിയിരുന്ന നമ്മു തുറിച്ചൊക്കുന്നത്, ഇങ്ങനെയും ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് നമ്മേളും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. ഇനിയും അഡിയപ്പോതെ പോയ , അടിമകളായി മരിക്കേണ്ടിവന്ന ലക്ഷ്യങ്ങുടെ പ്രതിനിധികൾ മാത്രമാണുവർ.

ഇതുപോലെയുള്ള കലാസ്യഘീകളിലൂടെയാണ് കൊച്ചി മുസിരിസ് ബിനാലൈ കാലത്തിന്റെ അനിവാര്യതയാക്കുന്നത് . ബിനാലൈ ഒരേ സമയം നിലനിന്നുപോരുന്ന വ്യവസ്ഥകളുള്ള കലഹവും മാനവികതയുടെ വലിയ ആശോഷവും ആകുന്നത് ഈ അനിവാര്യതകളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതിലൂടെയാണ്. വെറുതെ ചരിത്രം പറഞ്ഞുപോകുന്ന ഒരു നാഷണൽ ഹിറ്റിൽ മുസിരി അഡി ബിനാലൈ. എതിനെന്നില്ലാതെ ഉയരുന്ന പ്രതിഷേധങ്ങളും ദട അരജുമല്ല. ഭൂതകാലം നമുക്കു തന്ന ഉൾക്കൊഴ്ചകളെ കാണുന്ന ഓരോരുത്തരിലേക്കും സംവദിക്കാൻ ശേഷിയുള്ള അതഭൂതസ്ഥികളുടെ , സർഗ്ഗാത്മകത നിന്നെത്ത പ്രതിഷേധങ്ങുടെയുമൊക്കെ സിംഹാശം അനിത ദുഃഖം കൂറേറ്റ് ചെയ്ത നാലാമത് കൊച്ചി മുസിരിസ് ബിനാലൈ.

ഫോർട്ട് കൊച്ചിയുടെയും മട്ടാഞ്ചേരിയുടെയും മണ്ണിൽ രണ്ടു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ നടക്കുന്ന കലയുടെയും കലാകാരരാത്രുടെയും ഈ ആശോഷം ഒരു നാടിന്റെ സാംസ്കാരിക പെത്യുകത്തിന്റെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ കൂടിയാണ്. അനുതയിൽ നിന്നും അന്നോന്തയിലേക്കാണ് ഈ

“അരുർക്കുളങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടത്
കമരാബനാന്മാർക്ക് കമരപരവം
കൊലപാതകങ്ങളുമല്ല എന്നുള്ളത്
ഇന്നിന്തു രാജീവയത്തിലെ ഏറ്റവും
പ്രസക്തമായ പാഠാണ്”

സഞ്ചാരവീമി, അതിലും സഞ്ചാരിക്കുന്ന ഓരോരുത്ത് തിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന ആഗ്രഹങ്ങളുടെ വേഖിയേറുങ്ങശ്രൂതിയുമുണ്ടാണ്. നിലുടെ ചിത്രകളെ പതിചിത്രമല്ലാത്ത മേച്ചിൽപ്പുറങ്ങൾ തേടാൻ ഫേരിപ്പിക്കുന്നതാണ് ബിനാലെയിലെ ഓരോ കലാസൃഷ്ടിയും. ആസ്പിൻവാളിലെ ഒരു വലിയ ഹാളിൽ കയറുമ്പോൾ കാണുന്ന വലയിൽ അകപ്പേട്ട കുപ്പികൾ അത്തരത്തിലെണ്ണാണ്. ആ സ്ഥാപനികകുപ്പികളിലാക്കുന്ന മനുഷ്യക്രോഡേങ്ങളാണ്. അവർ സൃപ്തനാശില്ലോതുന്ന മനുഷ്യരായിരുന്നു. ആഫ്രിക്കൻ-അമേരിക്കൻ അടിമവാപാരത്തിന്റെ ബാക്കിപത്രങ്ങൾ. മഹാസമുദ്രത്തിന്റെ തിരകളിൽ ഒരു കാലത്ത് അലിന്തില്ലാതായത് ഇവരുടെ നിലവിളികൾ കൂടിയാകാം. തുത്തുകുടിയിലെ പോലീസ് വെടിവെപ്പിൽ മരിച്ച മനുഷ്യരെയും കാശ്മീര് താഴ്വരയിൽ ഇന്നും കൊഴിഞ്ഞപോകുന്ന യൗവനങ്ങളെയും ദൈനകൂടികരതയുടെ ഇരകളായ കലാകാരമാരെയും നിലുടെ ചിത്രകളിലേക്ക് ബിനാലെ കൊണ്ടുവരുന്നത് ഇത്തരം ശക്തമായ സൃഷ്ടികളുടെയാണ്.

ബിനാലെ ഒരു സ്വയം വിശകലനം കൂടുന്നതാണ്. മഹാപ്രേരണ കാലത്തെ നേരിട്ട് മനുഷ്യർ ഇനിയും ഇനിയും പരിക്കേണ്ട പാംങ്ങൾ എന്നൊക്കെയെന്നതിന്റെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലായി ആസ്പിൻ വാളിന്റെ മേശപ്പുറിത്തു ചേക്കുടിപ്പാവകൾ നമ്മും കാതിലിക്കുന്നുണ്ട്. അതിജീവനത്തിന്റെ ബിംബങ്ങൾ ബിനാലെയുടുകളിലും നിലുടെ കണ്ണുകളെ തണ്ടികിടന്നുപോകുന്നുണ്ട്. ബിനാലെയുടുകളിൽ കൊച്ചിക്കായലിൽ കുടുംബവർ വരെ ബിനാലെയിലെ ഒരു കലാസൃഷ്ടിയിൽക്കൂടിയാണ് പോകുന്ന കുടുംബങ്ങൾ പോലും നമുകൾ പ്രത്യാഗ്രയുടെ കിരണങ്ങൾ പകർന്നുതരുന്നു.

ബിനാലെയിലേക്കെത്തുന്ന ഓരോ മനുഷ്യരും അവരവരുടെയായ കൊച്ചു കൊച്ചു ബിനാലെകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ട്. ഉറഞ്ഞാലാടുന്ന കുടുംബം മുതൽ മരതണലിൽ ചുടുചർച്ച ആകളിലേർപ്പെടുന്നവർ വരെ ബിനാലെയിലെ ഒരു കലാസൃഷ്ടിയിൽക്കൂടിയാണ് വേഖിക്കേണ്ട പോക്കിളായും നമുകൾ പ്രത്യാഗ്രയുടെ കിരണങ്ങൾ പകർന്നുതരുന്നും

കലാപവും കൊലപാതകങ്ങളുമല്ല എന്നുള്ള ഇനിനിന്റെ രാജീവത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രസക്തമായ പാഠമാണ്.

സമത്വത്തെപ്പറ്റിയും സഹിഷ്ണുതയെക്കുറിച്ചുമുള്ള കേളുമട്ടത ബിംബങ്ങൾക്കപ്പെടുത്ത് അവയ്ക്കൊക്കേയും പുതിയൊരു മാനം തരാൻ ബിനാലെയും കഴിയുന്നുണ്ട്. ഐമിനിന്റെ മുഖമെന്തോയും 'ഗരില്ല ഗ്രേഡിന്റെ' ചുവരേഴുതുകളും അരയാക്കും സീറ്റ് മരിയ മുഖമെന്തോയും 'സീറ്റ്' മരിയ എന്ന ഭാൻസജേജൻഡിന്റെ ഓർമ്മക്കായി) ബിനാലെയുടെ മറ്റൊരു മുഖമാണ്. നമ്മുടെയുള്ളിലെ സംരക്ഷണപ്പുണ്ണലെയാക്കേതെന്നെ ബിനാലെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഒരു തടിച്ച സ്ത്രീയുടെ നന്ദശരിരം സ്കീറിൽ വിവിധ ശാർഡിക്കഡ്യാസങ്ങളായി മിനിമിരയുന്നേം നന്ദ എന്ന നമ്മൾ കേട്ടുപിച്ച അഞ്ചീലതയ്ക്കപ്പെടുത്ത് അതിനെ ഒരു ഉദാത്തമായ കലാസൃഷ്ടിയായി കാണുന്നിടത്താണ് ബിനാലെ വിജയമാക്കുന്നത്.

കാണുന്നവിൽ ഒരു കവിത പോലെ ഒരുക്കിപ്പിനും, ഒരു പുതുലോകം കെട്ടിപ്പെടുകകാൻ ബിനാലെയെക്കൊർക്കെതമായ ഒരു മാധ്യമം ഇല്ലെന്ന് തന്നെ പറയേണ്ടിവരും. ആസ്പിൻവാൾ റാസിൽ നിന്നിരിങ്കി കാബാൾ താർഡിൽ കുടുംബവർ ചേച്ചിമാരുടെ ചായയും പഴംപൊരിയും കഴിച്ച് ആ മരതണലിൽ ഇരിക്കുന്നേം മനസ്സിലെ ചിന്തകൾക്ക് ആവിപ്പിക്കുന്ന ചുടാണ്. ശ്രദ്ധാ പുഞ്ചകരൻ പരഞ്ഞത്തോളെ, 'സാഹുദോ തേങ്ങയാണ്, ഹൃമാനിറിയാണ് കാരും...'

**Akash S S
U6**

ADITI SINGH SHARMA

TEAM MEC-KARTANS : REWIND

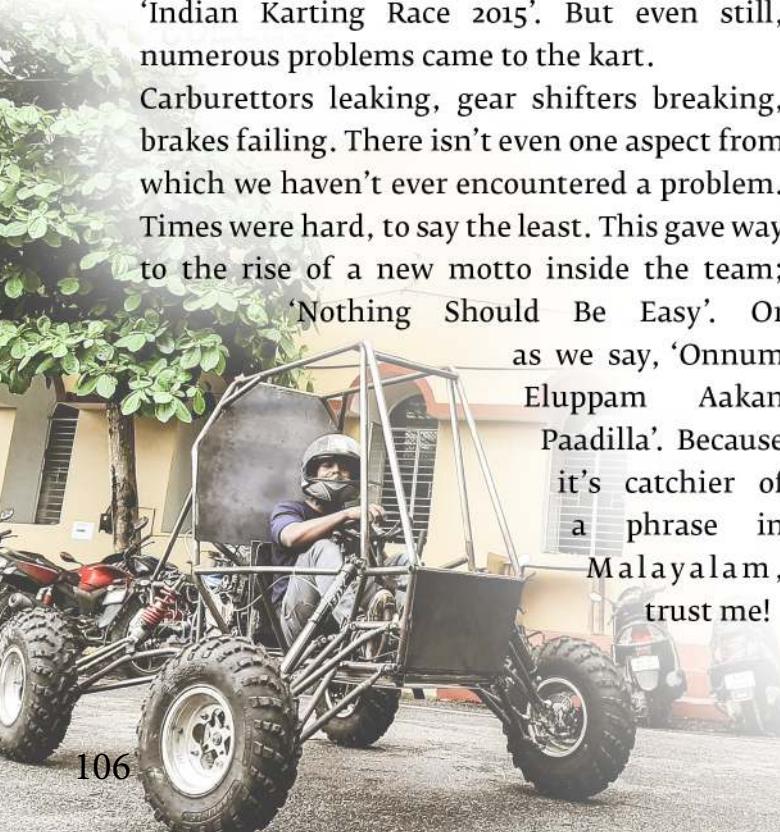
AAFIS ASLAM
M4

Team Mec-Kartans started as a casual afternoon group of 4 enthusiastic students. People who knew no boundaries when it came to automobiles. Owing to the natural progression, this 'casual group' thought, what if they became a motor-sporting team instead? , which brought them to the silly idea of competing in a Go-Kart competition. That would be fun! What could go wrong? They're engineering students, they know their stuff. But boy oh boy, couldn't they be more wrong! Smiles faded at first, with the first kart they ever built not even qualifying for the T.I (Technical Inspection) of their first-ever event, back in 2013. Fast forward 2 years and the team was making good and steady progress, with not only qualifying for the T.I but securing a fancy 2nd place in the Autocross segment of 'Indian Karting Race 2015'. But even still, numerous problems came to the kart.

Carburetors leaking, gear shifters breaking, brakes failing. There isn't even one aspect from which we haven't ever encountered a problem. Times were hard, to say the least. This gave way to the rise of a new motto inside the team; 'Nothing Should Be Easy'. Or

as we say, 'Onnum Eluppam Aakan Paadilla'. Because it's catchier of a phrase in Malayalam, trust me!

A timeline from 2018 to 2019.

2nd July 2018 – Summer Internship Course by FMAE (Quad Bike)

FMAE, famous for hosting various college-level motor-sporting events throughout India, conducted a summer internship program in our college in association with Team Meckartans, which specialized in the designing and manufacturing aspect of a 'Quad Bike' (Also known as ATV, which is roughly a bike with 4 wheels, used for off-roading activities). It included basic theoretical classes as well as practical classes, with the latter being categorized again based on learning a design software for designing the frame and suspension components and as well as the raw mechanical knowledge required for building the whole thing together. The program was a huge success with students coming from different colleges for attending the course.

29th July 2018 – Workshop for GEC Barton Hill students

This was an automobile workshop held for the students from Govt. Engineering College (Barton Hill) by Team Mec-Kartans, as a joint venture with the ASME club from our college. The event covered basic automobile topics and was held at our college itself.

13th October 2018 – Powerstroke V3.0 Workshop

'Powerstroke', the technical workshop organized by Team Mec-Kartans had it's 3rd iteration last November 2018. As in usual fashion, the workshop consisted of 2 main sessions, which includes theoretical classes emphasizing basic automotive knowledge

(An additional session is also spent on some advanced fundamentals in automobiles), embarking them for the technical sessions ahead of the workshop, usually held on the 2nd day of the venue. The technical section comprised of dismantling of various parts of an automobile such as the Engine, Gearbox and such. The prime goal of the workshop is to turn an unsuspecting student with no automobile background into, what we'd call in the car culture as, a 'Petrolhead'.

17th September 2018 – SKDC Season 2 by SMAE

SKDC or Student Kart Design Challenge, officially conducted by Society of Mechanical and Automotive Engineers (SMAE) had its 2nd season hosted in Hyderabad, Telangana at T-Speedway GoKarting. Teams from various engineering colleges all over India participated in the event, which comprised of well over 30 teams. Though the team was not able to complete the Endurance run due to technical issues, T.I and all the other tests were cleared successfully. For being the only team which sported a female driver for the event, Niranjana Karun of Team Mec-Kartans received the 'Star Racer Of The Event' award from SMAE.

10th November 2018 – Pitstop (Palakkad) & Rush (Kollam) Workshop

These workshops were taken upon demand from NSS College of Engineering, Palakkad and MESITM Chathannoor, Kollam. The whole objective of these workshops was the same as the 'Powerstroke' conducted in our college, using the tried-and-tested recipe of theoretical as well as practical sessions. The impact of 'Powerstroke' had the power to attract various colleges to form similar workshops under the team's expertise.

28th January 2019 – ROAD LINK by Team Mec-Kartans

'ROAD LINK' was an awareness program conducted by Team Mec-Kartans for students studying in higher secondary schools. The primary objective of this program was to make them understand the basics of automobiles and bridging the link between what they study now and how it's later applied to the engineering aspect of automobiles. Emphasis was also given to taking public road safety measures while driving as well as providing them with the science behind how accidents take place. Classes were taken at Sarvodaya Vidyalaya and St. John & HSS, both located in Trivandrum. Discussions for the next such session is already in full swing.

9th February 2019 – FKDC Season 3 by FMAE

FKDC (Formula Kart Design Challenge) is another College level Go-kart competition conducted by Fraternity of Mechanical and Automotive Engineers (FMAE). Earlier this year, they had their 3rd seasonal event held at PCNTDA Traffic Park in Pune. Teams across India participated for FKDC, for which 63 teams registered and 28 teams made it to the finals. The event was a grand success for our Team as it was the best Go-Kart made by the team till date, sporting a superior frame made with lightweight materials with a bulletproof Honda Stunner 125 Engine. This resulted in 3 achievements for the team, namely: 1st in Fuel Economy, 2nd in Design and 3rd in Business Plan.

2nd March 2019 – Powerstroke V4.0 by Team Mec-Kartans

This workshop conducted by Team Mec-Kartans as a part of the 'Workshop Fest' held on March 2nd and 3rd as part of a promotion for

Cult-A-Way '19. Workshops were all hands on deck as the previous Powerstroke workshops held by us but this time we gave special emphasis to an automobile session called 'Aerodynamics'.

9th March 2019 - BASKD by Team Mec-Kartans

Basics of Automobile Systems and Kart Design (BASKD) was a program conducted by the students of Valia Koonambaikulathamma College of Engineering and Technology but presided over by the members of Team Mec-Kartans. The program consisted of an automobile basics programs as well as a how-to guide for designing a 3D model of a 'Go-Kart'. Our own Go-Kart, used for participating in competitions, was brought down to the college to crack down the bridge between theory and reality. Trial runs on the kart were done as a conclusion to the event.

17th March 2019 - DIRTRIX

'DIRTRIX' was the flagship event held by Team Mec-Kartans this year. It was a dirt bike race held almost 15 years after the last ever race conducted in Trivandrum. The event was a grand success as people from various states and districts came to indulge in this dirt fest of motorcycles.

5th April 2019 - REVAMP by Team Mec-Kartans

REVAMP was a competition held by Team Mec-Kartans at Kanakakunnu Palace as part of Cult-A-Way '19. The contest was to find out how a team of 2 could assemble a randomly given engine equipment in the least time possible without bothering the dirt and grease present.

Forget students most people now have become so tech-savvy that the only skills they could proudly present are how to post on-fleek selfies

and other silly feats. As a way of combating this, REVAMP has successfully made students from our college to relive the good-old-days when everything was mechanical and when something went wrong, you're the only person you could rely yourself on!

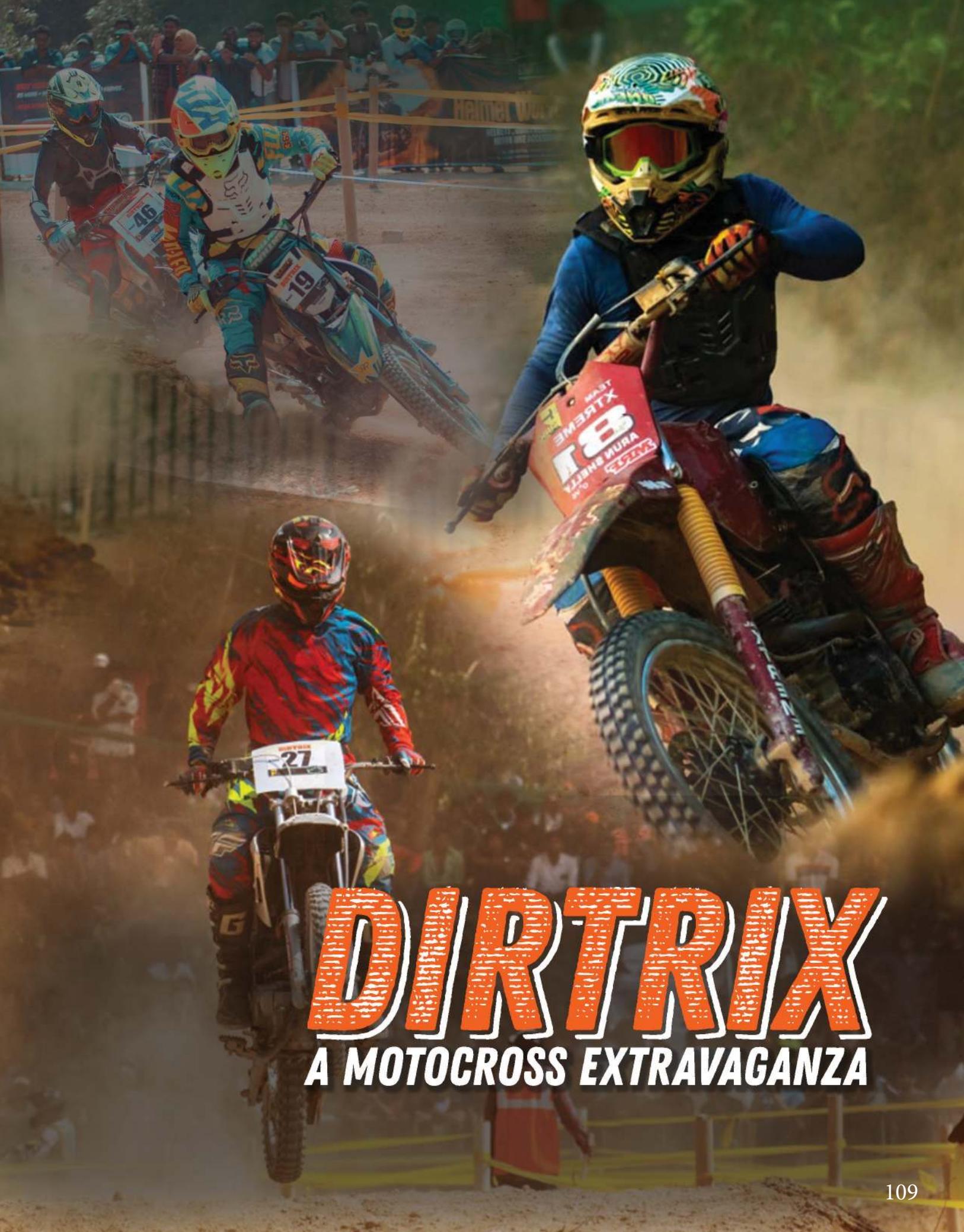
5th July 2019 - Summer Internship Course by FMAE (BAJA Buggy)

FMAE was able to come to our college again for conducting an internship program. But this time, the internship was based on a BAJA model buggy, with the primary aims and objectives from the program remaining unchanged. The event was successful like last year's and was heartily received by the students from engineering colleges all over Kerala.

Future Plans

The team is currently under preparations for venturing into the main event 'SAE BAJA 2020', as the team has already completed the virtual round of the same. From Go-karts to Buggies, the contrasting factor is the suspension setup. While a Go-Kart doesn't necessarily need a suspension to perform well (we don't have a suspension), the same doesn't go well with a Buggy. To be more precise, the terrains you deal with during a BAJA event is best dealt with a high-travel suspension, which means a suspension setup is a must and the team must know how to properly tweak the suspension as per it's requirements. For this, the internship held by FMAE last summer was very insightful and would serve as the stepping stone into the field for us. We hope everyone would wish us luck as things are going to get dirty. Quite literally!

DIRTRIX

A MOTOCROSS EXTRAVAGANZA

Team Mec Kartans. Not much introduction is needed, right? The much laureled motorsporting team of our college, they created a name for themselves in the Go-Karting scene across India. But as we dug into the motorsporting scene in our hometown Trivandrum, we found it to be non-existent. It had been around 15 years since Ananthapuri saw a proper dust heaving and nail-biting race involving motorcycles. This urged the team to come up with a plan to re-kindle the racing craze that was long lost to the people of Trivandrum. A proper motorsporting event had to take place. More clearly, Dirt- bikes. And 'DIRTRIX' was born!

DIRTRIX was a motor-cross event conducted at The Sports Hub, Trivandrum as a promotional program for Cult-A-Way 2019. The event was not to be taken lightly as the buildup over the past 15 years left high hopes in the eyes of the passionate many. The pressure to leave the perfect footprint was tremendous. The event was held as a licensed event under FMSCI and was a first in Trivandrum. A total of 9 different classes for racing, ranging from novice to experts, where riders were sorted according to their ability. Dirt biking usually calls for super agile and lightweight bikes but contradicting this, there was a special class introduced called the 'Enfield Class', where riders were permitted to enter in their respective Royal Enfield motorcycles, provided they qualified for the scrutiny. This had many of the spectators bite their nails, as they

The track was around 450 meters in length consisting of 3 banking turns and 3 ramps, which was constructed with the help of 'Team Xtreme Racers', a famous dirt racing team from the district of Ernakulam. The venue of the event extended from morning 8 AM till 8 PM, comprising of several processes such as racers registrations, scrutinizing their bikes, providing practice runs, the main races, as well as the prize distribution for the winners of the race.

There were 50+ riders, coming from various districts like Ernakulam, Thrissur, Kottayam and Trivandrum, sorted into different classes, all of whom had bikes which were stripped to its bare purpose of racing. While most of them appeared to be veterans in the field of motocross racing, many newbies were almost going paranoid on seeing the whole rush of the event, prompting them to back off and realizing this was something that is best to be left alone!

The event was a grand success. Dust and smoke isn't something that one would equate to bliss. But that day, what we perceived as joy had a whole another feeling. To more dust flying in the air, more roaring engines touching the skies, more riders holding onto their dear life with the kind of euphoria one can only dream of. Cheers to DIRTRIX, for the last time.

**Aafis Aslam
M4**

SAKHI

MERAKI

Drawings

GOKUL ANILKUMAR (M6)

FLORIA (B6)

MURALEEKRISHNA.R (B8)

MEDHA PADMAKUMAR (T4B)

ABHIJITH (R6)

കേരളത്തിന്റെ
നാവികസേന
ഇവിടെയുണ്ട്

○○ ഔദ്ധരകകാനും സംഭവിക്കില്ല എന്നു വിശ്വസിച്ചവർക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന് വേദന ആദ്യമായി അറിയേണ്ടി വന്നത് രഹ്യപക്ഷ ആ കുറച്ചും നാളുകളിലായിരിക്കണം. അതേ; ഈ നൃറാഞ്ജിൽ കേരളം കണ്ണ മഹാപ്രഭയം. അന്ന് നമ്മൾ കൈപിടിച്ചുതയർത്തിയ വർ അതിനു തൊട്ടു മുൻപ് ഓവി എന്ന വർദ്ധിതത്വത്തെ നേരിട്ടിരായിരുന്നു. ഉത്തരവാദിത്രജ്ഞത്വകാർ തങ്ങളുടെ കടമയാണതെന്ന് തിരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഓടിയെത്തിയവരാണ വർ. “കടലിരുന്ന് മകൾ” എന്ന നമ്മൾ ഫോറത്തിൽ തൊട്ട് വിളിച്ചു. എന്നാൽ നവകേരളം പുതിയ ഓണത്തിന് വേണ്ടി തയ്യാറാടുക്കുവേണ്ടാർ ആ കടലിരുന്ന് മകൾ എവിടെയാണ് എന്ന് നമ്മൾ തിരിക്കുന്നുണ്ടോ?!

ശക്തമായ കടൽ ക്ഷേഖാത്തിൽ പെട്ട് കുരകൾ തകർന്ന്, സമ്പാദങ്ങളും രൂ ജീവിതത്തിന്റെ മുതൽക്കുട്ടായ സകലതും നശിച്ച് വലിയതുറിയിലെ രൂ ചെറിയ സർക്കാർ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലെ നാല് കോൺഗ്രസ്സ് ഉള്ളിൽ ആണ് ഇന്ന് ആ സഹോദരങ്ങൾ എന്ന് ഒരു സുഹൃത്ത് സാമൂഹ്യമാധ്യമത്തിൽ കൂടിച്ചു രൂ പോറ്റിൽ നിന്നാണ് വലിയ തുറയിലെ ദുരിതാശ്വാസ ക്യാമ്പിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ തിരക്കുന്നത്. ഏകദേശം നാലോളം ദുരിതാശ്വാസക്കാനും കൾ വലിയതുറിയിലുണ്ട്. അവിടെത്തെ തന്നെ വലിയതുറിയും പി.എസ്സിലെ ദുരിതാശ്വാസക്കാനിലേക്കും ഒരു പോയത്. ആ സ്കൂളിലെ ഒരു രണ്ട് രേഖാക്രമൈക്കളിലെ കൂടാം നടക്കുന്നുണ്ട്. മറ്റ് രേഖാക്രമൈണ്ട് ദുരിതാശ്വാസ ക്യാമ്പ് പ്രവൃത്തിക്കുന്നത്. മനസ്സു തകരുന്ന കാഴ്ചകളുണ്ട് നു നമുക്ക് വലിയതുറിയിൽ കാണേണ്ടി വരിക. തുടർന്നു കൊണ്ട് തമിൽ മരച്ചു കൂടുന്നുമുറികളിൽ അന്തിയുറങ്ങുന്നതും നമ്മപ്പോലുള്ള മനുഷ്യരാണ് എന്ന സത്യം വേദന നാജനകമായ രൂ വസ്തുതയാണ്. ഏകദേശം 130 ഓളം പേരാണ് ഇന്നും ആ ക്യാമ്പിൽ കഴിയുന്നത്. അതുകൂടും പ്രയോട്ടയും താമസവും എല്ലാം അവിടെത്തെ നേരയാണ്.

ആര്ത്തനിച്ചു ഓവി ചുഴലിക്കാറ്റ് ആഴക്കടലിൽ അന്നു തെടിപ്പോയ 143 മത്സ്യത്താഴിലാളികളുടെ ജീവനാബന്ധുത്തത്. ഉറവരെ നഷ്ടപ്പെട്ട കൂടുംബങ്ങൾ ആശാനക്കുത്തിൽ നിന്ന് ഇനിയും മുക്കരായിട്ടില്ല. എത്ര തിരവന്ന് മായ്ച്ചു ലും ഇത് കാത്തിരിപ്പ് അവസാനിക്കില്ല. ഓവി അനാമമാക്കിയ ഒരുപാട് കുരുനുകളുണ്ട് വലിയതുറിയിലെ തീരതി. അക്കലെ കടൽ അശാന്തമാകുന്നത് അറിയാതെയാണ് അനും അവർക്കടലിൽ പോയത്. മരണത്തിന്റെ വകിൽ നിന്ന് രക്ഷപെട്ടവരുടെ ഉള്ളിൽ ഇപ്പോഴുമുണ്ട് ആ രാത്രി. കുടുത്തുഴഞ്ഞെതിരാക്കുന്നത് കിസ്സായാൽ അവർക്ക് നോക്കി നിൽക്കേണ്ടി വന്നു.

പ്രകൃതിയും കലിയങ്ങളിയിരുന്നില്ല. എങ്ങനെന്നും അഭിവാദനമുണ്ടോ?! പാലിനാമശ്രാംവലയിലെ അവസാനത്തെ കള്ളിയായി മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഭൂമിയിൽ ആയിപത്യം ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നാം പാലിക്കേണ്ട ഒരു നിയമമുണ്ട്. നമ്മളും ബോക്കി ചരാചരങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ഒരു ജൈവബുദ്ധി

നിലനിർത്തുക എന്ന നിയമം. പക്ഷ നമ്മൾ ആ നിയമം അനുസ്ഥിതാ ലംഘിച്ചുകൊണ്ടുപാരിഷ്ക്കുത്തമായ എത്തെല്ലാം ആഗ്രഹിക്കുന്നതിന്റെ പേരിൽ യാതൊരു തത്ത്വിക്കശയുമില്ലാതെ നാം ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനികൾ നമ്മുടെ വേറുകൂട്ടുകയാണ്.

കേരളം കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽ വച്ച് എറ്റവും വലിയ പ്രഭയം 2018ൽ സംഭവിച്ചു. ജില്ലാ കളക്കുർമ്മാരുടെയും രേണു സംബന്ധങ്ങളുടെയും കേന്ദ്ര സേനകളുടെയും സന്നദ്ധനകളുടെയും നാട്കുരാരുടെയും മൽസ്യ തൊഴിലാളികളുടെയും സോഷ്യൽ മീഡിയത്തുടെയും സഹായത്തോടെ രക്ഷാപ്രവർത്തങ്ങൾ ഏകോപിച്ചാണ് നാം ദുരന്തത്തെ നേരിട്ട് ആർമ്മയുടെയും ദുരന്തനിവാരണസേനയുടെയും സേനാംഗങ്ങൾ ആവശ്യത്തിന് എത്തതിയിരുന്നുകൂടിയും ഇവർ കൊണ്ടുവന്ന പരിമിതമായ ബോട്ടുകൾ മാത്രം ഉപയോഗിച്ച് രക്ഷാപ്രവർത്തനം സാധ്യമായിരുന്നില്ല. തുടർന്ന് വാടി കടപ്പൂരത്തു നിന്നും നീംകെരയിൽ നിന്നും തിരുവന്തപുരത്തു നിന്നും കള്ളുവിൽ നിന്നും എത്തതിച്ചു വള്ളങ്ങളും ബോട്ടുകളും റംഗത്തിനിങ്ങളിയതോടെയാണ് രക്ഷാപ്രവർത്തനം കാര്യക്ഷമമായത്. ഹെലിക്കോപ്പറ്റർ ഉപയോഗിച്ച് രക്ഷാപ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നുകൂടിയും അഞ്ച് പേരെ മാത്രമാണ് ഒരു ഹെലിക്കോപ്പടിൽ ഒരു സമയം മാറ്റുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. ഇല്ലാതെ സമയത്ത് വലിയ മത്സ്യബുദ്ധനെ ബോട്ടുകളിൽ ഒരുസമയം 60 പേരെ വരെ രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞതു. വലിയ ബോട്ടുകൾക്ക് അടുക്കുവാൻ കഴിയാതെ സമലങ്ങളിൽ ചെറിയ വള്ളങ്ങൾ വിനൃസിപ്പിച്ചും ഇത് രണ്ടും സാധ്യമല്ലാതെ സമലങ്ങളിൽ സ്പീസ് ബോട്ടുകൾ ഉപയോഗിച്ചുമാണ് രക്ഷാപ്രവർത്തനം നടത്തിയത്. രക്ഷാപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ മുഖ്യമന്ത്രി പത്രസമ്മേളനത്തിൽ, രക്ഷാപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വലിയ സഹായമാണ് മത്സ്യബുദ്ധനെ ബോട്ടുകളും മത്സ്യതൊഴിലാളികളും നൽകിയിട്ടുള്ളത് എന്നു വിലയിരുത്തി. രക്ഷാപ്രവർത്തനത്തിലെപ്പെട്ട മത്സ്യതൊഴിലാളികളെ ‘കേരളത്തിന്റെ പൊതുസമൂഹം വിശ്വഷിപ്പിച്ചു’.

പ്രയോഗനിരക്കായി മത്സ്യതൊഴിലാളികളെ നടത്തിയ നിസ്വാർത്ഥമായ പ്രവർത്തനം കേരളീയസമൂഹം വളരെയധികം ചർച്ച ചെയ്തു. കുറിച്ചുനാളുന്നതെങ്കിലും അവർ

നമ്മുടെ സുപ്പർഹീരോകൾ ആയി.രൂപാക് വേദികളിൽ അവർ ആദരിക്കപ്പെട്ടു.പല പ്രധാന പരിപാടികളിലും അവർ ഉൾച്ചാടകരായി. രൂപാക് മാധ്യമങ്ങൾ അവരെ നൃസം മെക്കർമ്മാരാക്കി. അഞ്ചു വനിതകൾ ഉൾപ്പെടെ നൂറ്റിൽ ഒരു ദിവസം വിഭാഗം തന്നെ പാരമ്പര്യത്താഗത മത്സ്യത്തൊഴിക്കളെ ഉൾപ്പെടുത്തി ഫേണകുടം രൂപീകരിച്ചു. പ്രളയകാലത്ത് ദുരിതാശ്വാസപ്രവർത്തനം നടത്തിയാവരിൽ നിന്നും തെരെ തെന്തട്ടുത്തവരെയാണ് നാലുമാസത്തെ കർତ്തനപരിശീലനം തന്നു ശേഷം ദ്രോഷനുകളിലേക്കു നിയോഗിച്ചത്.

പക്ഷേ ഇന്നവർ ആരിക്കയെത്തിലാണ്. സമൂഹം ഇരു ക്രൈസ്തവിൽ നീറ്റി സീക്രിക്കൗണ്ടാം അവർക്ക് എന്നാണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് അഭിയോസങ്കൾ.

ഇനി അവർ പറയുടെ...

വല്ലാത്ത അവസ്ഥയിലാണ് നിങ്ങൾ എന്നറിയാം. എന്നാണ് പറയാനുള്ളത്? ഈ അവസ്ഥയിലും ഇവിടും വിട്ട് പോകാതെ നിങ്ങളെ ഇവിടെ തന്നെ പിടിച്ചുനിർത്തുന്നത് എന്നാണ്?

നിങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിൽ തന്നെ ഉത്തരമുണ്ട്. പക്ഷേ തന്നെക്കാണിൽ നൂറ്റാണ്ടിലെബാർക്കത്ത് സംഭവിക്കുന്നതല്ല. മരിച്ച ജനിച്ചതു മുതൽ കാണുന്നതാണിത്. കടൽ തന്നെക്ക് കാണുന്നതു അഥവാ പറ്റാത്തതു പോലെയാകും പെരുമാറ്റം. പുറത്തുള്ള ആളുകൾക്ക് പ്രളയവും സ്വന്തം വീടിലേക്കും കിടപ്പു മുറിയി ലേക്കുമൊക്കെ വെള്ളം ഇരച്ചുകയറുന്നത് വലിയ വിഷമ തോട്ടെയേ നോക്കി നിൽക്കാനാകും. പക്ഷേ തന്നെക്ക് വിഷമത്തിന്പുറം അതോടു വികാരമില്ലാത്ത അവസ്ഥയാണ്. കാരണം തന്നെക്കാറിയാം, തന്നെളുടെ ജീവിതം എന്നും ഇങ്ങനെ ആയിരിക്കുമെന്ന്. പിന്നെ, ഇത്തോളം തന്നെളുടെ മണ്ണ്. വേറെ എങ്ങനും പോകാൻ? തന്നെളുടെ

തൊഴിലാണിൽ. തെങ്ങൾക്കാർക്കും വേഗാനും ചെയ്യാനും നിയിലും. പുതിയ തലമുറയാണ് അൽപ്പമെങ്കിലും പുറത്തെ കൊക്കെ പോയി മറ്റ് ജോലികൾ ചെയ്യുന്നത്. തെങ്ങളെ ഇവിടെ പിടിച്ചു നിർത്തുന്നത് ഈ കടൽ തന്നെയാണ്. ഇവിടെ തന്നെയാണ് തെങ്ങളുടെ ജീവിതവും.

പ്രളയകാലത്ത് കേരളത്തിന്റെ സ്വന്തം സൈന്യമായി നിലയുറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു സമൂഹത്തെ മുഴുവൻ ആരിത്തതിൽ നിന്ന് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരാൻ കൈകോർത്തു പിടിച്ചുവരാണ് നിങ്ങൾ. ഇന്ന് നിങ്ങൾക്കൊരു ആരിതം നേരിട്ടേണ്ടി വരുമ്പോൾ അതെ സമൂഹം എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങളോട് പ്രതികരിക്കുന്നത്?

അതെ. അന്ന് സർക്കാർ തെങ്ങളോട് സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതിനു മുന്നേ തന്നെ പല തുറകളിൽ നിന്നും ആളുകൾ സ്വയം മുന്നോട്ട് വന്ന് പ്രളയരക്ഷാപ്രവർത്തനം ആളിൽ പങ്കു ചേർന്നിരുന്നു. സർക്കാരിന്റെ പിന്തുണ കൂടി ഉണ്ടായതോടെ സ്വന്തം ജീവൻ വരെ പണയം വച്ചുകൊണ്ട് രക്ഷാപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ചെറുപ്പക്കാരും പ്രായമായവരും ഒരേ മന്ദ്രാദ ഇംഗ്ലീസ്. സമൂഹത്തിന്റെ ഇടപെടലും വളരെ വലുതായിരുന്നു. തെങ്ങളെ സൈന്യം എന്നാക്കെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആ സമയത്ത് കേരളം ദ്രോക്കുടായിരുന്നു. ഈ ഇൻഡിനോറും മാധ്യമങ്ങളും ഒക്കെ വലിയ തോതിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു എന്ന് പിന്നീട് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. ആ ഒത്തൊരുമ തന്നെയാണ് തെങ്ങളെയും തെങ്ങളുടെ ജോലി ചെയ്യാൻ തയ്യാറാക്കിയത്.

പിന്നെ, ഇന്ന് നമ്മൾ ഈ ആരംഭം നേരിട്ടുമൊൾ സമൂഹം മുന്നത്തേക്കാൾ നമ്മെല്ല സഹായിക്കാൻ മുന്നോട്ട് വരുന്നുണ്ട്. എന്നുംപോലെ, തെങ്ങളുടെ പ്രസ്താവനർ എല്ലാം ഒഴിപ്പിച്ചുപോകുന്നുണ്ട് എന്നല്ല. മനോഭാവത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും ഒക്കെ നല്ല വ്യത്യസ്മാനം. ഇപ്പോൾ, നിങ്ങൾ തന്നെ പ്രളയമുണ്ടായിരുന്നില്ലാതെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയെല്ലാ സംശയങ്ങളും ഒന്നിലും ഇവിടെ വരുമെന്ന് തെങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. അത് മറ്റാനും കൊണ്ടല്ല, ജീവിതം പറിപ്പിച്ചതാണെന്ന്. പിന്നെ സഹായങ്ങൾ ലഭിക്കുമോശും എല്ലാവരും കൂടെയും

ണ്ണന് പറയുമ്പോഴും ഒരുപാട് സന്തോഷമുണ്ട്.

രേണകുടത്തിന്റെയും അധികൃതരുടെയും ഇടപെടൽ എങ്ങനെയാണ്? നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുന്നുണ്ടോ?

പുർണ്ണമായും ത്യപ്തികരമല്ല. സർക്കാർ ഒരുപാട് പദ്ധതികളാക്കുന്നതിൽ അവിഷ്കർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ എല്ലാത്തിന്റെയും ഹലം തെങ്ങൾക്ക് കിട്ടുന്നില്ല.. പിന്ന ഇപ്പോൾ തെങ്ങുടെ കുടുരെ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു പോലീസ് കീ.ഒക്കെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതോക്കെ വലിയ സന്തോഷം തരുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. മറ്റ് ജോലികളാണും ചെയ്യാനിരിയത്തെ തെങ്ങൾക്ക് വലിയ സഹായം തന്നെയാണെന്ത്. ഒപ്പ് തെങ്ങൾക്ക് അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ നില ഉപയോഗിക്കാനുമാകും.

ക്യാമ്പിൽ അടിസ്ഥാനസൗകര്യങ്ങളുടെ അപര്യാപ്തത ഉണ്ടന്നാണ് തെങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായത്. എന്നാണ് പറയാനുള്ളത്?

ശരിയാണ്. ഇതെല്ലാം ആർക്കാരെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഏറെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഇതുപോലെ 4 ക്യാമ്പുകൾ ഇവിടെത്തെനെയുണ്ട്. ക്ഷേമത്തിനും വാസത്തിനും ബുദ്ധിമുട്ടില്ല എന്നതാണ് ഏക ആശ്വാസം. തെങ്ങളിനെതാക്കു എല്ലാ

വർഷവും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നവരാണ്. ഇപ്പോൾ കാര്യങ്ങളെക്കു കുടുതൽ മെച്ചമായി എന്നുവേണ്ട പറയാൻ. മുൻപൊന്നും ഇതു സംവിധാനങ്ങൾ പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഈ ദുരിതങ്ങൾ അവസാനിക്കാത്തതിന് എന്താണ് കാരണം? ഇതിനൊരു ശാശ്വതമായ പരിഹാരം കണ്ടെത്താനാകില്ലോ?

എന്തായാലും കടലിന്റെ രീതികൾ മാറ്റാനൊന്നും ആകില്ല. കടൽക്കേഷാദവും തിരയടിച്ചു കയറലുമൊക്കെ ഉണ്ടായി കൊണ്ടെത്തിരിക്കും. പരമ്പരാഗതമായി ചെയ്തുവരുന്നത് കടൽഭിത്തി കുട്ടലാണ്. അതു തന്നെ നേരരെയാനുമല്ല നടക്കുന്നത്. ഒരു നടപടി ചെയ്യാൻ വേണ്ടി ചെയ്യുന്നതുപോലെയാണ് പലയിടത്തും. അതോക്കെ മാറണം എന്നാണ് ആവശ്യം. പുതിയ രീതികളെതക്കില്ലും കൊണ്ടുവന്നാലെ ഈ പ്രശ്നങ്ങളെക്കു അവസാനിക്കും.

നമ്മളിങ്ങെന സംസാരിച്ചിരിക്കുന്ന ഇടവേളയിൽ മലയാളത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖ വാർത്താ മാധ്യമത്തിന്റെ ന്യൂസ് മേക്കർ അവാർഡ് മത്സ്യത്തോഴിലാളികൾക്ക് സമ്മാനിക്കുകയാണ്. അപ്പോഴും നിങ്ങളിൽ ഭൂതിപക്ഷവും ഇതുപോലെ ക്യാമ്പുകളിൽ കഴിയുന്നു. എന്നാണ് നിങ്ങൾക്ക് പൊതുസമൂഹത്തോട് പറയാനുള്ളത്?

ആദ്യം പറഞ്ഞതുതന്നെ. സമൃദ്ധവും സർക്കാരും ഒക്കെ ഒരുപാട് പിന്തുണ നൽകുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ അവാർഡുകൾക്കും ബഹുമതികൾക്കും അപ്പുറം ജീവിതമാണ് തെങ്ങൾക്കാവശ്യം. കടൽ ഇരച്ചുകയറാത്ത കുട്ടിപ്പുപ്പേരിലീടുകളാണ് തെങ്ങൾക്കാവശ്യം. മുടങ്ങാത്ത തൊഴിൽ ദിനങ്ങൾ വേണ്ടം. അതിനൊക്കെ പ്രതിസന്ധിയായി നിൽക്കുന്ന അനവധി നിയമങ്ങളും നിയന്ത്രണങ്ങളുണ്ട്. അതിലോക്കെ തെങ്ങൾക്കനുകൂലമായി ഇടപെടലുകൾ ഉണ്ടാവണും. ഇതിനൊക്കെയുള്ള സമൂഹത്തിന്റെ പിന്തുണയാണ് തെങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്. അതുനടാക്കും എന്നുതെന്നാണ് വിശ്വസിക്കുന്നത്. അതിനാണ് തെങ്ങളുടെ കാത്തിരിപ്പും.

ANOTHER MOON

A pioneer, a fighter, an innovator. Words fall short while describing the man who played a key role in redefining cryogenics in India's space realm. Nambi Narayanan was a scientist and an aerospace engineer in Indian Space Research Organization (ISRO). His contributions to the field were immense and hence, he was rightfully awarded the Padma Bhushan on January 2019. M-Tech from College of Engineering, Trivandrum. A NASA fellowship at Princeton University (USA). When he returned to India in 1970, the future of the Indian space odyssey was about to change. Liquid propulsion and cryogenics were the keys that would put us on top of the world map once again.

Being a true spearhead in his field, we were more than honoured to have been able to interview such an intellectual. Below is a transcript of the phone interview;

It was easy to tell that he was eager to answer our questions and more from how he greeted us. Introductions were short and sweet. Without further ado, we proceeded to our first question.

"Being a pioneer in the field of aerospace propulsion, in a time and age where space travel is deemed to be possible in a decade or so, have you ever had the yearning to see what is out there? Where do you wish to travel in this never-ending universe?" His response was only obvious. He said he greatly yearned to travel to outer space as he wishes to fully comprehend as to what it is that is out there, although there was no specific place in space he wanted to visit.

Getting to the more technical aspect of things, our next question to him was as follows "Sir, we have had advanced cryogenic engines used in our rockets like PSLV, GSLV etc., thanks to you. Why aren't these novel technologies used by the DRDO for the propulsion of warheads?". Despite advanced cryogenic systems being a technological breakthrough, he says such systems are not used not only by the DRDO but neither by the USA or Russia or anywhere else in the world. He explained by saying that the propulsion time for missiles is too high for a cryogenic system to get ready, making its implementation in missiles not feasible.

When asked about the next futuristic technology that would change the face of humanity, for better or for worse, without any hesitation he replied, "Advanced Propulsion System", and continued to justify his choice. According to Nambi Narayanan, in the near vicinity of space, there are very few noteworthy things. If we want to prove the existence of something and obtain first-hand information about the true nature of the ocean of space it is necessary to travel large distance into the Universe.

We also asked him what his response was to the fact that despite the aerospace organisation of India (ISRO) being very successful, its aeronautical counterpart (HAL) has not made equal strides in its field. Although they had developed LCA HAL Tejas, even the Indian Airforce is not satisfied with the aircraft. To this he said that they are two organisations with two different goals, therefore it is not ideal to compare them. However, he wanted to owe the success of ISRO to a brilliant management team, which has included the likes of many famous scientists such as Vikram Sarabhai and U. R. Rao at different points of time.

The last question we put forward was in connection with the theme that the magazine is upholding for its present edition "parivarthanam" (transition). We asked him, "We are in an age where immense amounts of changes are occurring around us, there has always been an evident duality in the society, where there exists a group of people waiting to embrace the change and another faction waiting to ignore it. What message do you have, to give to our student community regarding the acceptance of change and also how to evolve by imbibing it?" Nambi Narayanan gave us his two cents, with a very simple message. He said technology should never be confused with culture. He advised that we always hold onto culture. But technology is however very different. Today we are blessed with such technological advancements that our forefathers could only imagine, such as communication, advanced warning system etc. There will always be a group of people that accept it, while another group that chooses to ignore it. But according to Nambi Narayanan, it is immaterial as to whether you choose to accept or ignore it because technology is here to stay, and we will only be seeing more of technological breakthroughs in the future. So instead what is necessary is that we apply our minds and work for innovations of existing technology.

Nambi Narayanan and his story will live through his biopic and autobiography; Rocketry: The Nambi Effect and OrmakaludeBhramanapatham respectively. An avatar India will never forget. There is so much more to ask, so much more to know and so less time. The whole of SCTC wish you the best of regards and we hope you inspire a lot of budding souls on their paths of perseverance and hard work.

Interviewed by,

Sanjana Scariah Mannanal (R4)
Shona Maria Shaji (B4)

AEROCLUB SCTCE

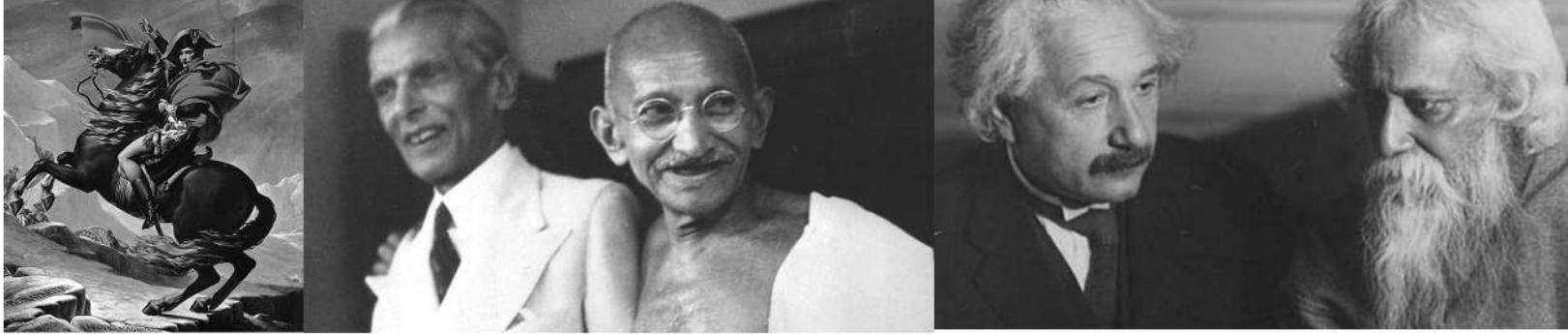

മനസ്സിലെ ദേശവിജയം

കുടിയിറക്കാപ്പോം കൂട്ടരേ; പറയുവിൻ
പറയുവിൻ-എത്ര രാഷ്ട്രക്കാർ നിങ്ങൾ?
പ്രസവിച്ചതിന്ത്യയായ്, പ്രസവിച്ചിംഗ്രണഡായ്
പ്രസവിച്ചതാമീകരണ വന്നകരയായ്.
അതിലെന്തുണ്ടാർക്കാനുമുടമയില്ലാത്തവു-
പടമേലും പാഴ് വരയ്ക്കരത്തുമുണ്ടാ?

-ഇട്ടേരി

၆၃

ശ്രീയതയും ദേശന്മനോഹരവും രാഷ്ട്രം എന്ന സകലത്തോടൊപ്പം ചേർത്തുവായിക്കപ്പെട്ടുന്ന രണ്ടു പദ്ധതാംഗം. ഈ രണ്ടു ഒരേ മരത്തിന്റെ രണ്ടു ചില്ലകളാണോ, അതോരണ്ടു വ്യത്യസ്ത ചിന്താധാരകളാണോ എന്ന തർക്കത്തിന് ഈ രണ്ടു പദ്ധതാംഗങ്ങൾ ഉത്പത്തിയോളം തന്നെ പഴകമുണ്ടാകും. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ മാറുന്ന സമവാക്യങ്ങളിൽ ചെലുത്തുന്ന പക്ഷ സംശയാതിഥമാണ്. ദേശന്മനോഹരം നിർവ്വചിക്കപ്പെട്ടുന്നത് താൻ അധിവസിക്കുന്ന ഭൂത്യിടത്തോട് അവിടുത്തെ പാരമാർപ്പകൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഇഷ്ടവും വിശ്വാസ്യതയുമായാണ്. ദേശന്മനോഹരം പൊതുവെ പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെട്ടുന്നത് നിയതമായ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആരാജ്യത്തിന്റെ പരമാധികാരത്തെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടും ആരാജ്യത്തിന്റെ ഗ്രാന്തിയും പാരമാരുദ്ധ്യം ഉന്നതിലെ വേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടുമാണ്. ദേശിയത പലപ്പോഴും ദേശന്മനോഹത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാകുന്നത് അത് പ്രകടമാക്കാൻ അതിർത്തികൾ ആവശ്യമില്ല എന്നതിനാലാണ്. ദേശിയത സൃഷ്ടികപ്പെട്ടുന്നത്, ഒരു ജനത് അവർക്കിടയിലുള്ള ഭാഷാപരമോ സാമൂഹികപരമോ വംശപരമോ ആയ സമാനതകൾക്ക് മേൽ ഓന്നിക്കുകയും അതിൽ അംഗീമാനം കൈഞ്ഞുകയും ചെയ്യുന്നതിലും ദേശിയത ഏന്നത് അംഗീമാനത്തിലേക്ക് ഉയരുകയും ചെയ്യുന്നതിലും ദേശിയത ഏന്നത് അംഗീമാനത്തിലേക്ക് ഉയരുകയും ചെയ്യുന്നതിലും അവ തമിലുള്ള ബെവരുധ്യങ്ങൾ അനാവുതമാകുന്നത്.

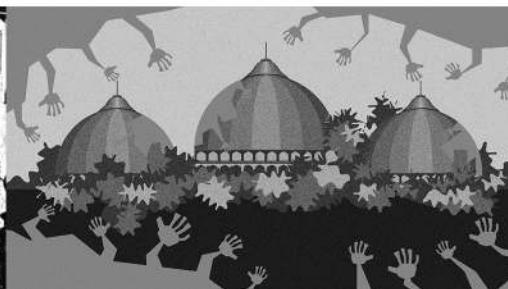
18-ആം നൂറ്റാണ്ട് മുതൽ തുടങ്ങുന്ന ദേശിയതയുടെ ചരിത്രത്തിലെല്ലാം തന്നെ ദേശിയത ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പൊതുവായ ഒരു ശത്രുവിനെതിരെ ജനങ്ങളെ സാംഘിക്കീകരിക്കു എന്ന ലക്ഷ്യത്തിലുന്നിയാണ്. ഈ അപരവത്കരണത്തിലും ദേശിയത എക്കലാലവും ശക്തി പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടെത്തിരുന്നു. ഈ ഒരു സവിശേഷതയാണ് മേഖം വിപ്പവവും അമേരിക്കൻ വിപ്പവവും പോലുള്ള ലോകത്തെ മാറ്റിമറിച്ച ചരിത്രസംഭവങ്ങളുടെ ചാലകഗ്രാമത്തിയായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. റൂപ്പോധനക്കും നേപ്പോളിയന്തും മേഖം ജനത്തെയും ബിന്മാർക്കിന് ജർമ്മനിയെയും ഓന്നിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് അവരുടെ ഉള്ളിലെ ദേശിയതാഭോധം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞതുകൂടുതുകൊണ്ടാണ്.

"I am against any nationalism, even in the guise of mere patriotism"

- Albert Einstein

ആയിരങ്ങളായ നാടുരാജ്യങ്ങളായി വിജേച്ചുകിടന്ന ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളെ ബീട്ടിച്ചുകൊർക്കെത്തിരെ ഓന്നിപ്പിച്ചതും ഇതേ ദേശിയതാഭോധമല്ലാതെ മാറ്റുന്നാണ്?

ലോകം കണ്ണ ഏറ്റവും കുപ്രസിദ്ധരായ ഭരണാധികാരികളായിരുന്ന മുണ്ഡുഭിന്നതയും അഡ്യാർമ്മ വിദ്രംഗതയും സാധിക്കിച്ചതും ഇതേ ദേശിയതാഭോധം തന്നെയാണെന്ന വസ്തുത മറ്റാരു തലത്തെയാണ് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത്.. ഓൺ ഉള്ളിയാൽ, ലോകം തന്നെ നശിപ്പിക്കാൻ ശേഷിയുള്ള തീയായി പരിബന്ധിക്കാൻ കൈപ്പുള്ളതാണ് ദേശിയത ഏന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ട് അനവധി ചരിത്രാദാഹരണങ്ങൾ നമ്മക്ക് മുന്നിലുണ്ട്. "I am against any nationalism, even in the guise of mere patriotism" എന്ന് ലോകം കണ്ണ ഏറ്റവും വലിയ ശാസ്ത്രതന്ത്രാദാഹരണത്തോട് ഏറ്റവും പരിശീലനത്തോട്, രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം വരെ തുടങ്ങിവച്ച ദേശിയതയുടെ തീർത്തും വിനാശകരമായ ആശയത്തിന്റെ അഭിനൃത്യതന്നെയാണ്. ഈ തീവ്രത ചോർന്നുപോകാതെ ദേശിയതാഭോധം ജനങ്ങളിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നതിൽ മാധ്യമങ്ങൾ വഹിച്ച പക്ഷ ഒന്നുവയിയാണ്. യുനോപ്പിൽ ദേശിയത വേരുറപ്പിച്ച കാലത്തെത്ത അച്ചടിമാധ്യമങ്ങളുടെ

സ്വാധീനം മുതൽ ഇന്ന് ലോകത്താകമാനം പടർന്നു പറ്റി ലിച്ച് കിടക്കുന്ന വാർത്താമാധ്യമങ്ങളും സാമൂഹികമാധ്യമ ഞങ്ങളും വരെ ദേശീയതാഭോധം വളർത്തുന്നതിൽ വലിയ പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഇന്ന് സമൂഹത്തിലെ പോലെ തന്നെ സാമൂഹ്യ മാധ്യമങ്ങളിലും പലപ്പോഴും യുദ്ധവെ റിയനാർ ആയ അൻകൂട്ടങ്ങളാണ് സ്വാധീക്കപ്പെടുന്നത്. മറ്റ് വിശ്വാസങ്ങളെ അംഗീകരിക്കാൻ മറക്കുന്നതിനൊപ്പം സ്വന്തം വിശ്വാസങ്ങൾ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതെന്തിനെ യാഥാന്ന് പോലും മറന്നുപോകുന്നവരാണ് കൊലവില്ല കൾ സ്വാധീക്കുന്നതും അതിനെന്തിരെ പ്രതികരിക്കുന്നവ രെ രാജ്യദോഹികളായി മുട്ടുകൂത്തി പാകിസ്താനിലേക്കും ചന്ദ്രനിലേക്കും കിക്കറ്റ് കൊടുക്കാൻ കാതുനിൽക്കുന്നത്.

തങ്ങൾ വാർത്തുവെച്ച് അച്ചിൽ നിന്നുകൊണ്ടുള്ള രാജ്യസ്നേഹം മാത്രമാണ് ശരി എന്നുള്ള പൊതുഭോധം രൂപപ്പെടുന്നതും ദേശീയത അതിന്റെ തീരുമാനം കൈ വരിക്കുന്നോൾ ആണ്. അതുകൊണ്ടാണ് സിനിമാക്കാ ടുകയിൽ ദേശീയശാന്തതിന്റെ ആവശ്യമില്ല എന്ന് വാദി

**"അപരന സ്വാധീക്കുന്ന
ദേശീയതയെക്കാർ
എന്ത്കൊണ്ടും ശ്രേഷ്ഠം,
കൂടെയുള്ളവനെ
സഹജിവിയായി കാണാൻ
പരിപ്പിക്കുന്ന മാനവികത
തന്നെയാണ്"**

ചുവരൊക്കെയും രാജ്യദോഹികളായി മാറിയത്. 1911- തുകൽക്കെത്ത സന്ദർശിച്ച ബീട്ടിഷ് ഇന്ത്യയുടെ രേഖാധികാരിയായ ജോർജ്ജ് അബ്രഹാംമനെയും രാജ്ഞിയെയും പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ട് ടാണ്ടാർ എഴുതിയ 'ജനഗണമന' എന്ന മംഗളഗാനം പിന്നീട് ഇന്ത്യൻ ദേശീയതയുടെ മുഖമുദ്ദയായി തയ്ക്കി വെരുയ്യം മുഴുവനിൽക്കുന്നോൾ, ദേശീയത എന്ന മിഡാക്സിമാനത്തെ ബെറും ഒരു തമാഴയായി മാത്രം കാണേണ്ടി വരും.

ബീട്ടിഷുകാർക്കെതിരെ രൂപപ്പെട്ട ദേശീയതാഭോധമാണ് ഇന്ത്യയിലെ സ്വാത്ര്യ സമരങ്ങളുടെ കാതല്. പല രൂദയും കീഴിൽ പലകാലത്തായി നിലനിന്നിരുന്ന ഇല ഉപഭൂഖണ്ടതിലെ ജനങ്ങൾ, നരവശശാന്തപരമോ അംഗാപരമായോ ഇല്ലാത്ത സമാനതകൾക്കപ്പെട്ടത് ബീട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റിൽ നിന്നുള്ള സ്വാത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി ഒരു രാഷ്ട്രമായി ഓന്നിച്ചത് ദേശീയതയുടെ ചർത്തതിലെത്തന്നെ അപൂർവ്വതകളിൽ ഒന്നാണ്. എന്നാൽ സ്വാത്ര്യത്താനുരുളി ദേശീയതയിൽ നിന്നും അടർന്നുമാറി മുള്ളിം ദേശീയതയെ കൂടുപിടിച്ചു മുഹമ്മദലി ജിന പാകിസ്താൻ എന്ന

മുള്ളിം രാശും രൂപീകരിച്ചപ്പോളും ഭാരതമെന്നത് എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുമുള്ള ദേശമായി മാറിയത് നമ്മുടെ ദേശീയതയോ ദൊപ്പം മാനവികതയും പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ്. എന്നാൽ ആ കാലാധിക്കുമാർക്കുമേൽ എങ്ങനെന്നയാണ് ദേശീയത പിടിമുറുകിയത്?

രാജ്യസ്നേഹം തന്റെ ആത്മീയ അദ്ധ്യമല്ലെന്നും തന്റെ അദ്ധ്യയം മാനവികതയാണെന്നും, വിശ്വമഹാകവിയായ ടാണ്ടാർ പറഞ്ഞത്, ഒരുപക്ഷേ ദേശീയതാഭോധം ലാഭിയിൽ ഇന്ത്യക്ക് മേൽ വിതയ്ക്കാവുന്ന ഫാസിസം എന്ന വിനാശത്തെ മുന്നിൽക്കണ്ടുകൊണ്ടാക്കണം. എന്നാൽ രാമനെ നിങ്ങൾക്ക് അളളാവുവെന്നോ യേശുവെന്നോ വിജിക്കാം എന്നുപറഞ്ഞതു ശാസ്യിജിയിൽ നിന്നും, നമ്മുടെ രാമൻ മാത്രമാണ് ശരിയെന്ന് ആക്രോശിച്ചുകൊണ്ട് ബാബൻ പാളി പൊളിച്ചവർലേക്കുള്ള ദുരാം ഇന്ത്യയിൽ നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാനവികതയുടെ നേർസാക്ഷ്യം.

"Nationalism is a great menace, It is the particular thing

Obama warns against "aggressive nationalism" that leads to "resentment about minority groups"
hill.cm/lsV9s0c

Flags are bits of colored cloth used first to shrinkwrap people's brains and then as ceremonial shrouds to bury the dead.

— Arundhati Roy —

which for years has been at the bottom of India's troubles." എന്നെങ്കിൽ തും നമ്മുടെ ദേശീയഗാനം എഴുതിയ അതെ തുലികതനെയാണ്. ഏതാണ് ഒരു നൃഡാണ്ടിനിപ്പുറത്ത് ദേശീയതയുടെ പതാകവാഹകരായി ചിലർ അവരോധി ക്ഷേപ്യമാർക്കുന്നു, ചിലർ മാത്രം ഇന്ത്യൻ ചർത്തതിന്റെ അവകാശികളെന്ന് സ്വയം മെന്റിനടിക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ ചട്ടക്കൂടിൽ പെടാത്തവരെയാക്കുന്നും രണ്ടാംതരം പാരമാർ ആകുമ്പോൾ ദേശീയത എന്ന വിത്ത് ഭാരതത്തെ 'ഹിന്ദു പാകിസ്ഥാൻ' ആക്കും എന്ന ആശങ്കയെ തുള്ളിക്കളയാൻ നമ്മുടെ വില്ലു. അപരനെ സ്വീകരിക്കുന്ന ദേശീയ തയയക്കാർ എന്തുകൊണ്ടും ശ്രേഷ്ഠം, കുടൈയുള്ളവനെ സഹജീവിയായി കാണാൻ പറിപ്പിക്കുന്ന മാനവികത തനെയാണ്. നമുക്ക് വേണ്ടത് 'പാകിസ്താൻ' തലവേദന 'എന്ന അടിക്കുറിപ്പുള്ളതുനു അർബനിം ഗോസ്യാമിയുടെ റിപ്പോർട്ട് ടിവിയുടെ ധാർശ്യമല്ല, മറിച്ച് പാകിസ്ഥാൻ കൊടുക്കാനുള്ള ധനസഹായം കൊടുക്കാൻ വേണ്ടി, ഇന്ത്യയാഗവശമെന്തിനീരെ സമരം ചെയ്ത ഗാന്ധിജിയുടെ സഹാനുഭൂതിയാണ്. നമുക്ക് വേണ്ടത് കൂടിയേറ്റക്കാരെയും അരയാർത്ഥികളെയും സ്വീകരിക്കുന്ന രാജ്യാതിർത്തികളും, മറിച്ച് കൂടിയെണ്ണിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരെ രാജ്യമാണ്. ഒരുപക്ഷം അവിടെയാകാം നാളത്തെ ലോകം പിരിക്കാനിർക്കുന്നത്. മനുഷ്യവംശം അതിന്റെ ആദിമമായ ഏകതയെ തിരിച്ചു തുറന്നു, അതിർത്തികൾ അപ്രത്യക്ഷമാകുന്ന ഒരു ലോകത്തിലാണ് രാജ്യത്തിന്റെ ശത്രുവായ രാജ്യം നശിപ്പിക്കപ്പെടാൻ പോകുന്നത്.

**"എന്നുമനുഷ്യനു ചങ്ങല കൈയിൽ
അങ്ങൻ കൈയ്യുകൾ നൊന്തിടുന്നു
എങ്ങോ മർദ്ദനമവിടെ പ്രഹരം
വിശുദ്ധതയെ പുരത്താകുന്നു"**

—എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ

Akash S S
U6

A ROSE ACROSS THE BORDER

Was it fate or a test? A twist, a quirk at best.
Love was being a matter, a subject to be authored
Had it been the desire to be together?
That called for dire weather altogether.
Indifferent as it is visualised, two clans foregathered.

Arundhathi Krishna
T2A

Neither our flag colours nor our prayers matched,
Neither did our idols coincide, nor our festive,
What matched was our conscience
Intense and passive, subtle yet deep.
We were subjected to be victimised,
Our love was content to be criticised.
Religion partitioned our serene divinity,
Hatred personified our nation's dignity.
What stood between two loving hearts,
Was an intensely twisted fence of enmity.
And what we saw within the twisted border,
Was shield that pacified our nation's purity.

Our dreams were destined to remain as dreams
We dreamed together day in and day out.
Every trial we made to stay close within,
Were going in vain in front of our rebellious nation's sort.
We had a choice either to love parted or to die together,
We chose to live, not out of fear
For we wanted to be, an example, a reason for many-
Yet to decide their fate from what they hear.
So I am writing for generations to hear,
The song of love, unconditioned, true and without fear.
And what I had in hand back then,
Was a rose which I stretched across the border,
With a note saying "is this patriotism?
Sacrificing love for the dignity of nations."

SISTER LINI
SHAILAJA TEACHER
COLLECTOR JOSE

Dr SARITA
Dr RENJITH
Dr ARSHAD
Dr SEETHU

Dr GOPAKUMAR
Dr GOVINDAKARNAVAR

"ഓരോ രാത്രിയിലും പനിയുണ്ടാവുപ്പ് റഞ്ച് ഓരോരുത്തരും വിളിക്കുമ്പോൾ, അത് നിപയാകുമോ എന്ന പ്രേരിയായിരുന്നു. എല്ലാം കൈവിട്ടു പോകുന്നത് പോലെ. പക്ഷെ, ഭയം പുറത്ത് കാണിച്ചുകൂടാ. ഞാൻ തളർന്നാൽ എല്ലാവരും തള്ളുപോവും."

**കെ.കെ.ഗൈലജ് ടീച്ചർ
ആരോഗ്യ വകുപ്പ് മന്ത്രി
കേരള സർക്കാർ**

Rയമായിരുന്നു നമ്മുടെ ആദ്യ പ്രതികരണം. അതിലും വൃഷ്ടിയോ അനാവൃഷ്ടിയോ തെള്ളം അല്ലാതെ മുഴുളും ഭൂമിയോ അനുന്നതിനു കുറവാണ്. അതിനും ഒരു രോഗാവസ്ഥയെ ദേഹത്തിലേക്കുട്ടി മാത്രമേ മുഴുളും ജനപ്രധാന്തനിന് വരവേൽക്കാണ് സാധിക്കുമായിരുന്നുള്ളം. ഏറെ വർഷങ്ങൾക്ക് മുന്ന് ഒരു മലേഷ്യൻ പട്ടണത്തിൽ നൂറിൽ താഴെ ആർക്കാരെ ബാധിച്ച ഒരുപാദം. അതിനും ശേഷം സുന്ദർഭവിന്നിന്നേ തീരത്തുണ്ടായ ചെറിയ ചില സുചനകൾ. അതിനുമ്പുറുതേക്ക് നമ്മുടെ ആത്മരവിശ്വാസത്തിന് എന്തിവിശ്വാസിയിരുന്നു? പഠനകാലത്തോ ഗവേഷണകാലത്തോ വായിച്ചുകൂട്ടിയവയ്ക്കിടയിൽ നിന്നും തികട്ടിവന്ന ഓർമ്മകൾക്കുറിം അവർക്കും നിപയെ സാധാരണക്കാരിന്നും അതേ ദേഹത്തിലും മാത്രമേ അഭിസംഖ്യയെ കുറയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. പക്ഷെ, ഓർമ്മകളിൽ തട്ടെത്ത് എന്തോ അറിവിൽനിന്ന് തന്റെ മുന്നിലും രോഗാവസ്ഥയുടെ ലക്ഷണങ്ങളെ താരതമ്യം ചെയ്ത് തിരിച്ചറിയുന്നതിനും വഴിമാറി. 2018 മെയ് മാസത്തിൽ പോരാവുതിൽ ആദ്യമായി നിപ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതിനുശേഷം കുറേക്കാലത്തേക്ക് കോഴിക്കോടും മലപ്പുറം എറണാട്ടുപോയ ദീപുകളായിരുന്നു. നാർക്കുന്നാൾ ദേഹത്തിന്റെ തീവ്രത എന്തിവന്നതിനാൽ പരസ്പരം മിണ്ണാതെ, നിരത്തിലിറിങ്ങാതെ, ഒരുക്കുടം മനുഷ്യർ ഓരോ തുരുത്തുകളിലും ഒറ്റപ്പെട്ടു. ദേമല്ല, പ്രതിരോധമാണ് വേണ്ടത് എന്ന് ആരോഗ്യവകുപ്പ് നമ്മുടെ ആത്മരണവകരും തിരിച്ചിറ്റെത്തു ഇടത്തു നിന്നും ദേചകിതരായി നിന്നും സമൃദ്ധത്തെ കൈപിടിച്ചു കയറ്റുന്നിട്ടേക്ക് വലിയ ആരമുണ്ടായിരുന്നു. ആ ദുരം അതിവെഗം ഓടിത്തിരിക്കുന്ന ഇടത്തുനിന്നാണ് കേരളം യഥാർത്ഥത്തിൽ നിപയെ പിടിച്ചുകൊടുവാൻ സജ്ജമായത്. ആ ദുരം എങ്ങനെ നിഷ്പദ്ധമായി എന്നതുതന്നെന്നാണ്, കേരളം നിപയെ പ്രതിരോധിച്ച ചരിത്രത്തെ ലോകരക്ഷ മുന്നിൽ പാരപുസ്തകമാക്കുന്നത്.

ജീവിതനിലവാരസൂചികയിലും ആരോഗ്യ പരിപാലനത്തിലും കാലങ്ങളായി കൈയടക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന നേരം സ്ഥാനത്തെക്കാലുപരി; ദേഹത്തിൽ നിന്നും പിടിച്ചുകൈടലിലേക്കുള്ള പരിവർത്തന സാധ്യത തന്നെയാണ് കേരളത്തെ 'No:1' ആക്കുന്നത്. ഈ മണ്ണിന്റെ ചരിത്രവും അതുതന്നെയാണ്. മുൻഞാച്ചോട്ടിൽ നിന്ന് ലോകത്തെ കാണാൻ ശീലിച്ച മലയാളിയിൽ എക്കാലത്തും സാഹചര്യം

രുങ്ങിലെ സാധ്യതകൾ കണ്ണഡത്താനുള്ള നേപ്പുണ്ണം അടങ്കിയിരുന്നു. മുഖായിരം അഞ്ചുകളെ കോറാൻഡ് ചെയ്യണമെന്ന് റേണക്കുടം നിർദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അത് കേൾക്കാൻ ഇവിടുത്തെ മനുഷ്യർ പ്രാപ്തരായിരുന്നു. ഉറവിടം തെറി 'അന്തരേഗ്രാഫിക് സിംഗാൾസി'മാർ ശാസ്ത്രീയ അന്തേ ഷണ്ണങ്ങൾ നടത്തുന്ന ബേളയിൽ വയ്ക്കൽ ചെയ്യുന്ന മാഞ്ച പുളി കഴിച്ചുകൊണ്ട് മോഹന-വടക്കാഞ്ചേരാദികൾ നടത്തിയ കോപ്രായങ്ങളെ അർഹിക്കുന്ന അവജനയോടെ തള്ളിക്കളയാൻ ഇവിടുത്തെ മനുഷ്യർ പ്രാപ്തരായിരുന്നു. നിപ വാർഡുകളിൽ സുവിശേഷം പറയാൻ ആർഡേവൈ അഞ്ചുണ്ണാവില്ലായെന്നും വാരിപ്പുണ്ണാൻ 'സോ കോർഡ്' അമ്മമാരുണ്ണാവില്ലായെന്നും തിരിച്ചറിയാൻ ഇവിടുത്തെ മനുഷ്യർ പ്രാപ്തരായിരുന്നു. മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന മഹാമേരുവിനെ മറിക്കക്കാൻ ദേമല്ല, ജാഗ്രതയാണ് ആയുധമാക്കേണ്ടത് എന്ന തിരിച്ചിറിപ്പ് തന്നെയാണ് ഈ പ്രാപ്തിയിലേക്ക് നയിച്ചത്.

അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് പ്രതിരോധവും പോരാട്ടവും ശരിയായ തിരിയിലായതും. അടിസ്ഥാന ഉപാധിയായ ജീവവായു പോലും കിട്ടാതെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ പിടിത്തുമരിച്ചതും ഇതേ രാജ്യത്തുതന്നെയാണ്. അവിടെയാണ് നിപ പ്രതിരോധത്തിൽ യു-എൻ, അംഗികികാരം വരെ നേടിയെടുത്തുകൊണ്ട് കേരളാ മോഡൽ മാതൃകയാക്കുന്നത്. ഉത്തരമില്ലാതെ ചോദ്യങ്ങളെ മാത്രം അവശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യജീവനെ പന്താടിയ നിപ ഒരുപക്ഷ കുറെയയിക്കം പാംങ്ങൾ പകർന്നു തന്നിട്ടുണ്ണാക്കണം. മറുള്ളവർ കണ്ണുപരിക്കേണ്ട പലതും ഇള കുഞ്ഞുകേരളത്തിലുണ്ടെന്ന് ഇക്കണ്ട് ദുനിയാവിനോട് മൊത്തത്തിൽ വിളിച്ചുപറയാൻ ദയവും തന്ന പകലിവരുകൾ. ഏകക്കെള്ളേപ്പോലും കേട്ടിട്ടു പോലുമില്ലാത്ത; ചിന്തിച്ചുപോലും നോക്കാൻ നാം പേടിക്കുന്ന ഓന്നിനെ നിർണ്ണയം തുരത്തി എന്ന സത്യം അംഗീകാരം തന്നെയാണ്. ആ അംഗീകാരത്തിനു പിന്നിൽ ഒരു വലിയ പോരാട്ടമുണ്ട്. ദേഹത്തെ, അറിവില്ലാത്തമയെ കൈക്കുറേസമയം നമ്മകൾ പ്രതിരോധിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ഒരുപക്ഷ കൈ നാം കണ്ണതിലും കേട്ടിലും വലിയ പ്രതിരോധമോ കൂടുതൽ നമ്മകിടയിലുണ്ട്. അത് നിലപാതിക്കാതെ കാത്തുവച്ചതു തന്നെയായിരുന്നു പ്രോഗ്രാമ്യിൽ നിന്നും കൊച്ചിയിലേക്കുള്ള വരവിനെ ദേഹക്കിത്തമാക്കിയത്. വല്ലാതൊരു പരിവർത്തനകാലമാണ്. ദേമല്ല, പോരാട്ടമാണ് കാതലെവന് പരിപ്പിച്ചു തന്ന കാലം. കാലം കരുതിവച്ച ദേശം പുറത്തിയാക്കി തുണ്ണായാവർ വിശ്രമിക്കുകയാണ്. അവർ കുറിച്ചിട്ടുപോയ പോരാട്ടചതിരം അവിശ്രമം ഉർജ്ജമേറിക്കൊണ്ടയിരിക്കുന്നു.

**Aditya Suresh
U6**

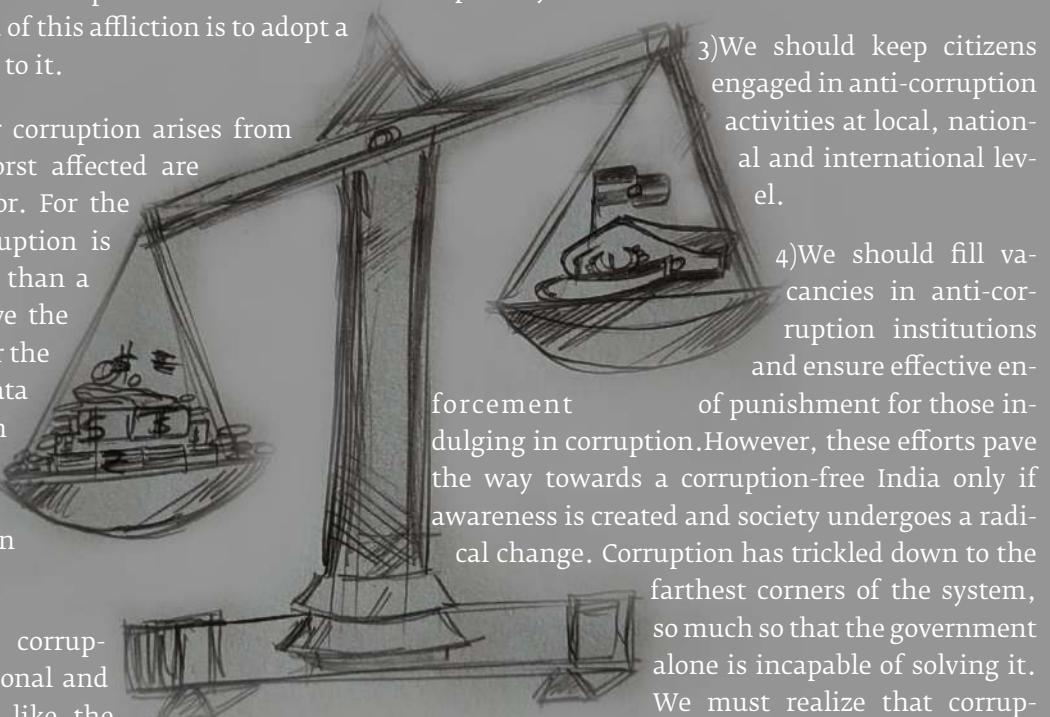

ARRESTING CORRUPTION THROUGH ZERO TOLERANCE POLICY

Fighting corruption is not just good governance. It's self-defense. It's patriotism". These were the words of the former vice president of USA, that ring especially true for India because corruption for the nation has not only adversely affected its economy, it has also held back our country from realizing its potential and slowed down its development. Corruption in our society is a deep-rooted disease. And the only way to be cured of this affliction is to adopt a zero tolerance approach to it.

Irrespective of whether corruption arises from need or greed, the worst affected are almost always, the poor. For the affluent in India, corruption is at worst nothing more than a nuisance that they have the liberty to ignore. But for the more unfortunate strata of the society, it is often a tragedy which can cost them their livelihood or sometimes even their lives.

India's fight against corruption is lead by institutional and legislative frameworks like the Prevention of Corruption Act, an Independent Central Vigilance Commission, Whistleblower Protection Act 2014, the Benami Transaction Prohibition Act, all of which requires our public servants to mandatorily disclose their incomes at periodic intervals. Kofi Annan once said, "If corruption is a disease, transparency is a central part of its treatment." To further transparency in our country, we have the right to Information Act 2005 which has been very effective in bringing transparency and accountability in our government. However, there are also other measures we can undertake to counter corruption. Some of these

are outlined below :

- 1) We should dilute, red Tapism in our government. The path to getting governmental approval must be as simple as possible.
- 2) Incorporate the use of technology in governmental processes more because digitization helps engender transparency.
- 3) We should keep citizens engaged in anti-corruption activities at local, national and international level.

4) We should fill vacancies in anti-corruption institutions and ensure effective enforcement of punishment for those indulging in corruption. However, these efforts pave the way towards a corruption-free India only if awareness is created and society undergoes a radical change. Corruption has trickled down to the farthest corners of the system, so much so that the government alone is incapable of solving it. We must realize that corruption flourishes because our society

enables it. From those who give bribes to those that demand it, we are all complicit. Therefore, for us to realize zero corruption in India our society should first show zero tolerance to it. And only then will India be delivered its second freedom after 1947. Freedom from corruption. And that will make all the difference.

Milan A S
T6B

Illustration: Sabari, M4

"Wax those hairy arms. Tweeze your eyebrows. Why are you so dark? Who will even marry someone like you?"

None of us are perfect porcelain dolls. A few of us are better at hiding their cracks and blemishes and that is the only difference.

So what if we're different from the world's stereotype of being beautiful? The same creator gave us all the breath of life. The same day stretches ahead of all of us. And someday, the same oblivion will take us back when we say our last goodbyes.

The girl you called fat today, could be the next President.

The flaws you see in others is merely a reflection of you in them. Just like a mirror.

How I look doesn't define who I am!

PHOTOGRAPHERS

Aakash Surendran
U6

Aadith R
U6

Mohammed Rifay
B8

Shafi Shernas
P8

Neeraj S Dharan
B6

Niyaz Mohammed Nizam
B6

Anzil Mohammed Ansar
R4

Gautam Karan
M8

Aswin S Moorthy
M6

Raamesh Bhardwaj
U4

Sharon Antony
R4

Ananthu Gopakumar
M4

Alex M John
R8

Aditya Narayan K.J
T8A

Deepak Sivakumar
U4

Academic Achievements

Arundhathi Kurup, Gopika M, Nevin Baiju (R8)

Winner, CSI InApp Student Project Contest

Arundhathi Kurup(R8)

MS in Computer Science, University of Southern California (USC), Los Angeles

Hima Bindhu(R8)

MS in Data Science, Columbia University, New York

Girikrishnan Suresh (M5)

KTU University Topper (S3); O grade for all 6 subjects.

Anantha Krishnan G (S8)

"International Design Competition 2018" conducted by CADD Centre Training Services Pvt. Ltd. - 2nd Place

Co-curricular Achievements

Ahsan K A

All Kerala inter KTU Athletics meet - High Jump - 2nd

Vishal V

Table tennis singles

Trivandrum A-Zone KTU Table Tennis tournament - 1st
All Kerala inter KTU table tennis tournament - 2nd

Participated in all South India Inter zone University Table Tennis tournament 2018 - 19

Basketball Team

Trivandrum A zone basketball tournament - second place

All Kerala inter KTU University - quarter finalist

Ace Tournament : 1st place

Marian Trophy : 1st place

Madhavankutty memorial Trophy,SCT tournament : - 1st place

Ashoka memorial, TKM tournament : 2nd place

St Gitts kottayam : 2nd place

Marthoma College, Adoor : 3rd place

Table Tennis Team

Trivandrum A zone table tennis tournament - 2nd

All Kerala KTU table tennis Tournament - Quarter finalist

Badminton Girls

Trivandrum A zone badminton tournament - 2nd

Anand VM

Reliance Youth Sports - Shot Put - 3rd

Unnikrishnan Memorial Badminton Tournament

Girls Singles

Mixed Doubles

Girls Doubles

Doubles Mens

Singles Mens

Farewell 9's Football Tournament

Sharon Memorial Cricket Tournament

MECHANICAL (AUTOMOBILE)

MECHANICAL

MECHANICAL (PRODUCTION)

COMPUTER SCIENCE

ELECTRONICS & COMMUNICATION - A

ELECTRONICS & COMMUNICATION - B

BIOTECHNOLOGY & BIOCHEMICAL

MTECH : MECHANICAL

MTECH : COMPUTER SCIENCE

MTECH : EC

CGPU COMMITTEE

PLACED STUDENTS

ZIFO, CPC

FLY TXT, ACCUBITS, SPERIDIAN, WIPRO, IBS

INFOSYS

COGNIZANT

TATA ELXSI, EY, IN APP

MUSIGMA, ZARO, BAIJU, ORACLE, NISSAN DIGITAL

**DEPARTMENT OF
MECHANICAL ENGG**

**DEPARTMENT OF
COMPUTER SCIENCE**

**DEPARTMENT OF
ELECTRONICS AND
COMMUNICATION**

**DEPARTMENT OF
BIOTECHNOLOGY**

**DEPARTMENT OF
APPLIED SCIENCE**

OFFICE STAFF

LIBRARY STAFF

WORKSHOP STAFF

SECURITY STAFF

ഭാരതവാക്യം

നീരും നിണവും നിശല്യകളും നമുക്ക് നിമജ്ജനം
ചെയ്യാം....

പരിവർത്തനങ്ങളിലെ നിളാനദികൾ
തെളിനിരോധ്യക്കേട്....

തുലികകൾ വിരാമപിന്മിടാതിരിക്കേട്....
യരയുടെ വാദത്തവസ്തുങ്ങൾ
തിരിച്ചുലഭിക്കേട്....

പക്കലോൻ നിറഞ്ഞുണ്ടേട്...

ആലയിലെ തി ആളികത്തേട്..

